

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-181-08

Druk nr 1204

Warszawa, 23 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o swobodzie
działalności gospodarczej oraz o
zmianie niektórych innych ustaw.**

Projekty aktów wykonawczych do ustawy zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

wz. WICEPREZES RADY MINISTRÓW

(-) Grzegorz Schetyna

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach, ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732 i Nr 141, poz. 888.

1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

2. Przedsiębiorca ma prawo we wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej określić późniejszy dzień podjęcia działalności gospodarczej niż dzień złożenia wniosku.

3. Spółka kapitałowa w organizacji może podjąć działalność gospodarczą przed uzyskaniem wpisu do rejestru przedsiębiorców. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają odrębne przepisy.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy ustawy uzależniają podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej od obowiązku uzyskania przez przedsiębiorcę koncesji albo zezwolenia, o którym mowa w art. 75.

5. W przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, podejmujących działalność gospodarczą wiążącą się z obowiązkiem uzyskania przez przedsiębiorcę wpisu w rejestrze działalności regulowanej, stosuje się przepis art. 65 ust. 3.”;

2) w art. 14a dodaje się ust. 5 – 8 w brzmieniu:

„5. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy.

6. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

7. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedsiębiorca złożył wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, do ostatniego dnia miesiąca, w którym przedsiębiorca złożył wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

8. Zgłaszanie informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w przypadku przedsiębiorców

podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego następuje na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym.”;

3) uchyla się art. 15;

4) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej

Art. 23. 1. Tworzy się Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej, zwaną dalej „CEIDG”.

2. CEIDG prowadzi w systemie teleinformatycznym minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Zadaniem CEIDG jest:

- 1) ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi;
- 2) udostępnianie informacji o przedsiębiorcach i innych podmiotach w zakresie wskazanym w ustawie;
- 3) umożliwienie wglądu do danych bezpłatnie udostępnianych przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego;
- 4) umożliwienie ustalenia terminu i zakresu zmian wpisów w CEIDG oraz wprowadzającego je organu.

Art. 24. 1. Przekazywanie danych oraz informacji do CEIDG oraz przekazywanie i udostępnianie danych oraz informacji z CEIDG odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej.

2. Wnioski o wpis do CEIDG, informacje i inne dane przekazywane są do CEIDG za pośrednictwem formularzy elektronicznych zamieszczonych na stronie internetowej CEIDG, w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw gospodarki oraz na elektronicznej platformie usług administracji publicznej.

3. Wzory wniosków, o których mowa w ust. 2, zamieszcza się na elektronicznej platformie usług administracji publicznej.

Art. 25. 1. Wpisowi do CEIDG podlegają:

- 1) firma przedsiębiorcy oraz jego numer PESEL, o ile taki posiada;
- 2) numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy, o ile taki posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;
- 4) informacja o obywatelstwie polskim przedsiębiorcy, o ile takie posiada, i innych obywatelstwach przedsiębiorcy;
- 5) oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adres, pod którym jest wykonywana działalność gospodarcza, a jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność poza miejscem zamieszkania – adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony; dane te są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju;
- 6) adres poczty elektronicznej przedsiębiorcy oraz jego strony internetowej, o ile takie posiada;
- 7) data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej;
- 8) określenie przedmiotów wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 9) informacje o istnieniu lub ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej;
- 10) informacje o umowie spółki cywilnej, jeżeli taka została zawarta;
- 11) dane pełnomocnika upoważnionego do prowadzenia spraw przedsiębiorcy, o ile przedsiębiorca udzielił ogólnego pełnomocnictwa;
- 12) informacja o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej;
- 13) informacja o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych oraz o ustanowieniu kuratora;
- 14) informacja o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika i zakończeniu tego postępowania;
- 15) informacja o wszczęciu postępowania naprawczego;
- 16) informacja o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej określonej we wpisie do CEIDG.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 11, obejmują imię i nazwisko oraz odpowiednie dane określone w ust. 1 pkt 1 i 3 – 6.
3. Wpis do CEIDG polega na wprowadzeniu do systemu teleinformatycznego danych podlegających wpisowi. Wpis jest dokonany z chwilą zamieszczenia danych w CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu wpływu wniosku o wpis do CEIDG lub informacji, o których mowa w art. 30 oraz art. 32 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1.
4. Wpis do CEIDG jest dokonywany na wniosek, chyba że przepis szczególny przewiduje wpis z urzędu. Wpisem do CEIDG jest również wykreślenie albo zmiana wpisu.
5. Integralną częścią wniosku o wpis do CEIDG jest żądanie:
 - 1) wpisu albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON);
 - 2) zgłoszenia identyfikacyjnego albo aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
 - 3) zgłoszenia płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór, w tym elektroniczny, wniosku o wpis do CEIDG będącego jednocześnie, dla osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą, wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszeniem identyfikacyjnym albo aktualizacyjnym, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszeniem płatnika składek albo ich zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszeniem oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, uwzględniając:
 - 1) zakres danych podlegających wpisowi do CEIDG i innych rejestrów urzędowych;
 - 2) warunki powszechnej dostępności formularzy;
 - 3) prowadzenie CEIDG w systemie teleinformatycznym;

- 4) zakres danych niezbędnych dla uzyskania albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia identyfikacyjnego albo aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszenia płatnika składek albo ich zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenie oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Art. 26. 1. Osoba fizyczna składa wniosek o wpis do CEIDG za pośrednictwem formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej CEIDG oraz w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw gospodarki. System teleinformatyczny CEIDG przesyła wnioskodawcy na wskazany adres poczty elektronicznej potwierdzenie złożenia wniosku.

2. Wniosek o wpis do CEIDG może być również złożony na formularzu zgodnym z określonym wzorem wniosku, o którym mowa w art. 25 ust. 6, w wybranym przez przedsiębiorcę urzędzie gminy:
 - 1) osobiście albo
 - 2) wysłany listem poleconym.
3. Organ gminy weryfikuje treść wniosku, o którym mowa w ust. 2, pod względem formalnym i potwierdza wnioskodawcy, za pokwitowaniem, przyjęcie wniosku.
4. Organ gminy przekształca wnioski na formę elektroniczną i przesyła do CEIDG nie później niż następnego dnia roboczego od jego otrzymania.
5. Wniosek w wersji papierowej i elektronicznej oraz dokumentacja z nim związana podlega archiwizacji przez okres 10 lat od dokonania wpisu. Archiwizacji dokonują, odpowiednio, organy gmin i minister właściwy do spraw gospodarki. Do wniosku i dokumentacji nie stosuje się przepisów o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.
6. Przyjmowanie, przesyłanie i niszczenie przez gminy wniosków o wpis do CEIDG jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.
7. Osoby, o których mowa w art. 13 ust. 2, wraz z wnioskiem przedkładają dane dokumentu potwierdzającego status, o którym mowa w tym przepisie, w

szczegółności datę wydania i sygnaturę dokumentu oraz wskazanie organu, który go wydał, albo przedkładają w urzędzie gminy do wglądu oryginał dokumentu.

Art. 27. 1. Wpis do CEIDG jest dokonywany jeżeli wniosek jest złożony przez osobę uprawnioną i jest poprawny.

2. Wniosek niepoprawny to wniosek:

- 1) niezawierający danych, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 5, lub
- 2) zawierający dane błędne, lub
- 3) dotyczący działalności nieobjętej przepisami ustawy, lub
- 4) złożony przez osobę, wobec której orzeczono zakaz wykonywania określonej we wniosku działalności gospodarczej, lub
- 5) złożony przez osobę już wpisaną do CEIDG, lub
- 6) niepodpisany.

3. Jeżeli wniosek złożony w sposób określony w art. 26 ust. 1 jest niepoprawny, jego złożenie nie wszczyna postępowania administracyjnego o wpis do CEIDG, a system teleinformatyczny CEIDG przesyła składającemu, drogą elektroniczną, informację o przyczynach niepoprawności wniosku.

4. Gdy wniosek złożony w sposób określony w art. 26 ust. 2 jest niepoprawny, wójt, burmistrz albo prezydent miasta niezwłocznie wzywa do skorygowania lub uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni roboczych pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

5. W celu weryfikacji poprawności formalnej wniosku CEIDG korzysta z informacji zawartych w rejestrach publicznych dostępnych w formie elektronicznej.

6. W przypadku gdy przedsiębiorca nie posiada numeru PESEL, okazuje upoważnionemu pracownikowi urzędu gminy paszport albo inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

7. Wniosek o wpis do CEIDG składany w sposób określony w art. 26 ust. 1 opatrzony jest bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, przy zachowaniu zasad przewidzianych w przepisach o podpisie elektronicznym oraz o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

8. Wniosek o wpis do CEIDG składany w sposób określony w art. 26 ust. 2 pkt 1 opatrzony jest odrębnym podpisem wnioskodawcy.
9. Wniosek o wpis do CEIDG składany w sposób określony w art. 26 ust. 2 pkt 2 opatrzony jest odrębnym podpisem wnioskodawcy, którego własnoręczność poświadczona jest przez notariusza.

Art. 28. 1. CEIDG przesyła odpowiednie dane zawarte we wniosku o wpis do CEIDG niezbędne dla uzyskania albo zmiany wpisu w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszenia płatnika składek albo ich zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego usług administracji publicznej prowadzonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po dokonaniu wpisu, odpowiednio do:

- 1) właściwego naczelnika urzędu skarbowego wskazanego przez przedsiębiorcę,
- 2) Głównego Urzędu Statystycznego,
- 3) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Centrali Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

– wraz z informacją o dokonaniu wpisu do CEIDG.

2. Jeżeli przedsiębiorca składający wniosek o dokonanie wpisu do CEIDG nie ma nadanego numeru NIP, CEIDG przesyła zgłoszenie płatnika składek w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenie oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników po otrzymaniu od właściwego naczelnika urzędu skarbowego nadanego numeru NIP i uzupełnieniu wniosku o ten numer.

Art. 29. Wnioski o wpis do CEIDG są wolne od opłat.

Art. 30. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o:

- 1) zmianę wpisu – w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 5, powstałej po dniu dokonania wpisu do CEIDG;
 - 2) wykreślenie wpisu – w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.
2. Do wniosku w sprawie zmian albo wykreślenia wpisu stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 – 29.
 3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki cywilnej w przypadku wpisania do rejestru przedsiębiorców spółki handlowej powstałej z przekształcenia spółki cywilnej, w zakresie działalności wpisanej do rejestru przedsiębiorców.

Art. 31. 1. Wpisowi z urzędu do CEIDG podlegają informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 13 – 16.

2. Kurator jest obowiązany przekazać informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 13, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych przedsiębiorcy za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG.
3. Informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 13 – 16, sąd albo organ zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia uprawomocnienia się wyroku albo decyzji o zakazie wykonywania określonej działalności.

Art. 32. 1. Przedsiębiorca zawieszający albo wznawiający wykonywanie działalności gospodarczej składa wniosek o zmianę wpisu. Przepisy art. 26 – 30 stosuje się odpowiednio.

2. Wniosek o zmianę wpisu w przedmiocie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zawiera dane wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 1 – 3, 5 i 10 oraz oświadczenie o niezatrudnianiu pracowników.

Art. 33. Domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe. Jeżeli do CEIDG wpisano dane niezgodnie z wnioskiem lub bez tego wniosku, osoba wpisana do CEIDG nie może zasłaniać się wobec osoby trzeciej, działającej w dobrej wierze, zarzutem, że dane te nie są prawdziwe, jeżeli po powzięciu informacji o tym wpisie

zaniechała wystąpić niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie wpisu.

Art. 34. 1. Dane zawarte w CEIDG nie mogą być z niej usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wykreślenie wpisu w CEIDG nie oznacza usunięcia danych.

2. Wpis w CEIDG podlega wykreśleniu z urzędu, w drodze decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw gospodarki, w przypadku:

- 1) gdy prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania określonej we wpisie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę;
- 2) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej;
- 3) niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej po upływie okresu 24 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, po uprzednim pisemnym wezwaniu i wyznaczeniu dodatkowego trzydziestodniowego terminu na złożenie wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej;
- 4) utraty przez przedsiębiorcę uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej przysługujących na podstawie art. 13 ust. 1 albo 2;
- 5) gdy został dokonany z naruszeniem prawa.

3. Organy administracji rządowej, które posiadają informacje o utracie uprawnień, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są obowiązane do przekazywania ich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od otrzymania.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wykreślić albo sprostować z urzędu wpis zawierający dane niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, po uprzednim wezwaniu przedsiębiorcy do złożenia w terminie 7 dni roboczych oświadczenia w sprawie tych danych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może zwrócić się do gminy, na terenie której przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą, o zajęcie stanowiska w sprawie danych, o których mowa w ust. 1.

3. Organ gminy, po zbadaniu okoliczności sprawy, wydaje postanowienie, od którego przysługuje zażalenie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wykreśla wpis, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji albo wydaje postanowienie o sprostowaniu wpisu.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki z urzędu sprostuje wpis zawierający oczywiste błędy, niezgodności z treścią wniosku przedsiębiorcy lub stanem faktycznym wynikającym z innych referencyjnych rejestrów organów administracji publicznej.

Art. 36. Minister właściwy do spraw gospodarki jest obowiązany do przekazania drogą elektroniczną, niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego, informacji o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG oraz o sprostowaniu wpisu w CEIDG przedsiębiorcy, którego wpis dotyczy, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, do Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Centrali Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5.

Art. 37. 1. CEIDG udostępnia dane i informacje o przedsiębiorcach będących osobami fizycznymi określone:

- 1) w art. 25 ust. 1 z wyjątkiem numeru PESEL oraz adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak miejsce wykonywania działalności gospodarczej;
 - 2) w ust. 2.
2. CEIDG udostępnia następujące informacje o przedsiębiorcach i innych podmiotach:
- 1) o uzyskaniu, cofnięciu, utracie i wygaśnięciu uprawnień wynikających z koncesji;
 - 2) o uzyskaniu, cofnięciu, utracie i wygaśnięciu uprawnień wynikających z zezwolenia lub licencji;
 - 3) o wpisie do rejestru działalności regulowanej, zakazie wykonywania działalności określonej we wpisie oraz o wykreśleniu z rejestru.
3. W celu weryfikacji informacji, o których mowa w ust. 2, CEIDG korzysta z danych udostępnianych przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego na podstawie art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888). CEIDG umożliwia wgląd do tych danych.

4. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz informację o zakończeniu wykonywania działalności gospodarczej CEIDG udostępnia niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia dokonania do niej wpisu.
5. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane są do CEIDG przez odpowiednie organy koncesyjne, organy prowadzące rejestry działalności regulowanej oraz organy właściwe do spraw zezwoleń i licencji, niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy, której dotyczą, wraz z podaniem daty uprawomocnienia i znaku sprawy. Jeżeli sprawa była rozstrzygana w drodze decyzji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, organy te przekazują informacje niezwłocznie, nie później niż dnia następnego po dniu nadania rygoru natychmiastowej wykonalności. CEIDG udostępnia te informacje niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu ich otrzymania.
6. Dane i informacje o przedsiębiorcach wpisanych do CEIDG po upływie 6 miesięcy od dnia wykreślenia są archiwizowane i udostępniane na pisemny wniosek. Przepis ten nie dotyczy firmy przedsiębiorcy i daty wykreślenia.
7. Domniemywa się, że dane i informacje, o których mowa w ust. 2, udostępniane przez CEIDG, są prawdziwe. W przypadku stwierdzenia niezgodności tych danych lub informacji ze stanem faktycznym każdy ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym właściwy organ, o którym mowa w ust. 5.
8. Przekazywanie do CEIDG danych i informacji przez organy samorządu terytorialnego i gospodarczego, o których mowa w ust. 5, należy do zadań z zakresu administracji rządowej.

Art. 38. 1. Dane i informacje udostępniane przez CEIDG są jawne. Każdy ma prawo dostępu do danych i informacji udostępnianych przez CEIDG.

2. Dane i informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2, udostępniane są na stronie internetowej CEIDG, z zastrzeżeniem przepisu art. 37 ust. 6. Dane i informacje z CEIDG udostępniane są za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, języki, w jakich będą udostępniane opisy danych i informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2, uwzględniając potrzebę rozwoju współpracy gospodarczej

z partnerami zagranicznymi oraz zwiększenie bezpieczeństwa międzynarodowego obrotu gospodarczego.

4. Zaświadczenia o wpisie w CEIDG dotyczące przedsiębiorców będących osobami fizycznymi w zakresie jawnych danych, o których mowa w art. 25 ust. 1, mają postać elektroniczną albo wydruku ze strony internetowej CEIDG.
5. Organy administracji publicznej nie mogą domagać się od przedsiębiorców okazywania, przekazywania lub załączania do wniosków zaświadczeń o wpisie w CEIDG.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, przekazywania i zabezpieczania przez system teleinformatyczny CEIDG zaświadczeń o wpisie w CEIDG w postaci:
 - 1) dokumentu elektronicznego,
 - 2) wydruku ze strony internetowej CEIDG– uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa obrotu oraz ochronę interesów przedsiębiorcy oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa transmisji danych.

Art. 39. 1. Dane CEIDG mogą być nieodpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, organom administracji, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków technicznych.

2. Dane CEIDG mogą być odpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, za pomocą urządzeń teletransmisji innym podmiotom do wykorzystania w celach komercyjnych i niekomercyjnych.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, musi łącznie spełniać następujące warunki:
 - 1) posiadać urządzenia umożliwiające identyfikację: osoby uzyskującej dane w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
 - 2) posiadać zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celami określonymi w ustawach.
4. Udostępnienie, o którym mowa w ust. 2, wymaga zawarcia z ministrem właściwym do spraw gospodarki umowy określającej przynajmniej zakres udostępnianych danych i warunki techniczne ich udostępnienia.
5. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1 albo 2, nie mogą przekazywać tych danych, ani ich fragmentów, innym podmiotom, chyba że umowa, o której mowa w ust. 4, stanowi inaczej.
6. Opłaty za udostępnianie danych z CEIDG stanowią dochód budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wysokości oraz sposób uiszczania opłat za udostępnianie danych z CEIDG podmiotom, o których mowa w ust. 2, uwzględniając wysokość opłat w zależności od sposobu i zakresu udostępniania danych.”;

5) uchyla się art. 40 – 45;

6) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: „Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy”;

7) w art. 77:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców przeprowadzana jest na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo z ratyfikowanych umów międzynarodowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakres przedmiotowy kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy oraz organy upoważnione do jej przeprowadzenia określają odrębne ustawy.”,

c) dodaje się ust. 4 – 6 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorcy, który poniósł szkodę rzeczywistą na skutek przeprowadzenia czynności kontrolnych bez upoważnienia wymaganego przepisami niniejszego rozdziału lub z przekroczeniem zakresu kontroli określonego w upoważnieniu, przysługuje odszkodowanie.

5. Dochodzenie roszczenia, o którym mowa w ust. 4, następuje na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

6. Dowody przeprowadzone w toku kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli, nie mogą stanowić dowodu w żadnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karno-skarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy.”;

8) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Organy kontroli zawiadamiają przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli.

2. Zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, w przypadku gdy:

- 1) kontrola ma zostać przeprowadzona na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo na podstawie ratyfikowanej umowy międzynarodowej;
 - 2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;
 - 3) kontrola jakości paliw jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200);
 - 4) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206);
 - 5) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;
 - 6) przedsiębiorca nie ma adresu zamieszkania lub adresu siedziby lub doręczanie pism na podane adresy było bezskuteczne lub utrudnione.
3. Zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się także w przypadkach określonych w art. 282c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.
 4. Kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia.
 5. Na wniosek przedsiębiorcy kontrola może być wszczęta przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.
 6. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zawiera:
 - 1) oznaczenie organu;
 - 2) datę i miejsce wystawienia;
 - 3) oznaczenie przedsiębiorcy;
 - 4) wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 5) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia.
 7. Uzasadnienie przyczyny braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli umieszcza się w książce kontroli i protokole kontroli.”;

9) po art. 79 dodaje się art. 79a i 79b w brzmieniu:

- „Art. 79a. 1. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez pracowników organów kontroli po okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, chyba że przepisy szczególne przewidują możliwość podjęcia kontroli po okazaniu legitymacji. W takim przypadku upoważnienie doręcza się przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej w terminie określonym w tych przepisach, lecz nie później niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.
2. Podjęcie czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej, na podstawie przepisów szczególnych, może dotyczyć jedynie przypadków, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałaniu popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.
3. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez osoby niebędące pracownikami organu kontroli, jeżeli przepisy odrębnych ustaw tak stanowią.
4. Do pracowników organu kontroli oraz osób, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.³⁾) dotyczące wyłączenia pracownika, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej.
5. Zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli, zakresu przedmiotowego kontroli oraz miejsca wykonywania czynności kontrolnych wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia. Zmiany te nie mogą prowadzić do wydłużenia przewidywanego wcześniej terminu zakończenia kontroli.
6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
- 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

- 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 5) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
 - 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
 - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.
7. Dokument, który nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 6, nie stanowi podstawy do przeprowadzenia kontroli.
8. Zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.
9. W razie nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Art. 79b. W przypadku wszczęcia czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej, przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba podejmująca kontrolę ma obowiązek poinformować kontrolowanego przedsiębiorcę lub osobę, wobec której podjęto czynności kontrolne, o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.”;

10) w art. 80:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731 i Nr 163, poz. 1012.

a) w ust. 2 pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;

3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Do czasu trwania kontroli, o którym mowa w art. 83 ust. 1, nie wlicza się czasu nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, jeżeli stanowi to przeszkodę w przeprowadzeniu czynności kontrolnych.

5. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez kontrolowanego obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”;

11) po art. 80 dodaje się art. 80a i 80b w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez kontrolowanego.

2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.

Art. 80b. Czynności kontrolne powinny być przeprowadzane w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego przedsiębiorcy. W przypadku gdy przedsiębiorca wskaże na piśmie, że przeprowadzane czynności zakłócają w sposób istotny działalność gospodarczą

przedsiębiorcy, konieczność podjęcia takich działań powinna być uzasadniona w protokole kontroli.”;

12)w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić i przechowywać w swojej siedzibie książkę kontroli oraz upoważnienia i protokoły kontroli. Książka kontroli może mieć formę zbioru dokumentów. Książka kontroli służy przedsiębiorcy do dokumentowania liczby i czasu trwania kontroli jego działalności.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Książka kontroli może być prowadzona także w formie elektronicznej. Przedsiębiorca, który prowadzi książkę kontroli w formie elektronicznej, dokonuje wpisów oraz aktualizacji danych zawartych w książce kontroli. Domniemywa się, że dane zawarte w książce kontroli prowadzonej w formie elektronicznej znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez przedsiębiorcę.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Książka kontroli zawiera wpisy dokonywane przez organ kontroli. Wpisy obejmują:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) oznaczenie upoważnienia do kontroli;
- 3) zakres przedmiotowy przeprowadzonej kontroli;
- 4) daty podjęcia i zakończenia kontroli;
- 5) zalecenia pokontrolne oraz określenie zastosowanych środków pokontrolnych;
- 6) uzasadnienie braku zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli;
- 7) uzasadnienie wszczęcia kontroli na legitymację;
- 8) uzasadnienie zastosowanych wyjątków, o których mowa w art. 79, 80, 82 i 83;
- 9) uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli, o którym mowa w art. 83 ust. 3 i 3a;
- 10) uzasadnienie czasu trwania przerwy, o której mowa w art. 83a ust. 3.”;

13)po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

- „Art. 81a. 1. W przypadku wszczęcia kontroli, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli albo kopie odpowiednich jej fragmentów lub wydruki z systemu informatycznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczone przez siebie za zgodność z wpisem w książce kontroli, o której mowa w art. 81 ust. 1.
2. Przedsiębiorca jest zwolniony z okazania książki kontroli, jeżeli jej okazanie jest niemożliwe ze względu na udostępnienie jej innemu organowi kontroli. W takim przypadku przedsiębiorca okazuje książkę kontroli w siedzibie organu kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia zwrotu tej książki przez organ kontroli.”;

14) w art. 82:

a) w ust. 1 pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

- „2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;
- 3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

- „1a. W przypadku przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w więcej niż 5 miejscach zlokalizowanych na terenie więcej niż jednego województwa, zasada określona w ust. 1 w zdaniu pierwszym odnosi się do terenu województwa, w którym organ wszczyna kontrolę. Na żądanie organu kontroli, przedsiębiorca przedkłada oświadczenie, potwierdzające niespełnienie warunków określonych w zdaniu pierwszym.
- 1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 104 i 105.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli działalność gospodarcza przedsiębiorcy jest już objęta kontrolą innego organu, organ kontroli odstąpi od podjęcia czynności kontrolnych oraz może ustalić z przedsiębiorcą inny termin przeprowadzenia kontroli.”;

15) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać:

- 1) w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców – 12 dni roboczych;
- 2) w odniesieniu do małych przedsiębiorców – 18 dni roboczych;
- 3) w odniesieniu do średnich przedsiębiorców – 24 dni roboczych;
- 4) w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców – 48 dni roboczych.”,

b) w ust. 2 pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;

3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedłużenie czasu trwania kontroli jest możliwe jedynie z przyczyn niezależnych od organu kontroli i wymaga uzasadnienia na piśmie. Uzasadnienie doręcza się przedsiębiorcy i wpisuje do książki kontroli przed podjęciem dalszych czynności kontrolnych. Przedłużenie czasu trwania kontroli nie może naruszać terminów, o których mowa w ust. 1.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:

„3a. Przedłużenie czasu trwania kontroli możliwe jest także, jeżeli w toku kontroli zostanie ujawnione zaniżenie zobowiązania podatkowego lub zawyżenie straty w wysokości przekraczającej równowartość 10% kwoty

zadeklarowanego zobowiązania podatkowego lub straty, albo w przypadku ujawnienia faktu niezłożenia deklaracji pomimo takiego obowiązku.

- 3b. Organ kontroli zawiadamia kontrolowanego o ujawnionych okolicznościach, o których mowa w ust. 3a, jednocześnie wskazując zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy. Uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli umieszcza się w książce kontroli i protokole kontroli.
- 3c. Czas trwania kontroli, o której mowa w ust. 3a, nie może spowodować przekroczenia odpowiednio dwukrotności czasu określonego w ust. 1.”,
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez przedsiębiorcę, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekraczać 7 dni. Czasu trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 1.”;

16) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

- „Art. 83a. 1. Organ kontroli może, po pisemnym zawiadomieniu przedsiębiorcy, przerwać kontrolę na czas niezbędny do przeprowadzenia badań próbki produktu lub próbki kontrolnej, jeżeli jedyną czynnością kontrolną po otrzymaniu wyniku badania próbki będzie sporządzenie protokołu kontroli. Czasu przerwy nie wlicza się do czasu, o którym mowa w art. 83 ust. 1, o ile podczas przerwy przedsiębiorca miał możliwość wykonywania działalności gospodarczej oraz miał nieograniczony dostęp do prowadzonej przez siebie dokumentacji i posiadanych rzeczy.
- 2. W przypadku określonym w ust. 1, doręczenie przedsiębiorcy protokołu kontroli nie wymaga ponownego wszczęcia kontroli, a dnia, w którym doręczono przedsiębiorcy protokół kontroli, nie wlicza się do czasu trwania kontroli. Dopuszcza się doręczenie protokołu kontroli w trakcie trwania kontroli innego organu.
- 3. Uzasadnienie czasu trwania przerwy organ kontroli obowiązany jest wpisać do książki kontroli przedsiębiorcy.
- 4. Przerwa, o której mowa w ust. 1, nie stanowi przeszkody do przeprowadzenia w czasie jej trwania kontroli przez inny organ kontroli.”;

17) w art. 84 uchyla się pkt 1 i 6;

18) po art. 84 dodaje się art. 84a – 84d w brzmieniu:

„Art. 84a. Przepisów art. 79, 79a, 80, 80a, art. 81 ust. 2, art. 81a, 82 i 83 nie stosuje się wobec działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie objętym:

- 1) szczególnym nadzorem podatkowym, na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) nadzorem weterynaryjnym, na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁶⁾), ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271), ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.⁷⁾), ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916), ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916), ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.⁸⁾), ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916) oraz ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045 oraz z 2008 r. Nr 144 poz. 899);

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 53, poz. 311.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1830.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916.

- 3) kontrolą administracji rybołówstwa, na podstawie ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 62, poz. 574, z późn. zm.⁹⁾);
- 4) kontrolą związaną z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego dokonywaną w urzędzie celnym albo w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849);
- 5) kontrolą przemieszczających się środków transportu, osób z nich korzystających oraz towarów nimi przewożonych, na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381) oraz ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 6) zakupem produktów lub usług sprawdzającym rzetelność usługi, na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.¹¹⁾);
- 7) sprzedażą dokonywaną poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.¹²⁾).

Art. 84b. 1. Przepisów art. 79, art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 nie stosuje się do kontroli wszczętej w toku postępowania prowadzonego w wyniku złożenia wniosku przez przedsiębiorcę we własnej sprawie, na podstawie przepisów odrębnych ustaw oraz bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 96, poz. 807, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 359 i Nr 144, poz. 902.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1033.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 585 i Nr 116, poz. 730.

2. Ilekroć w przepisach ustaw odrębnych oraz bezpośrednio stosowanych przepisach powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego używa się pojęć: zawiadomienie, wezwanie, zgłoszenie, których celem jest wszczęcie kontroli działalności gospodarczej przez właściwy organ kontroli, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 84c. 1. Przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania przez organy kontroli czynności z naruszeniem przepisów art. 79 – 79b, art. 80 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 i 2.

2. Sprzeciw przedsiębiorca wnosi na piśmie do organu podejmującego i wykonującego kontrolę. O wniesieniu sprzeciwu przedsiębiorca zawiadamia na piśmie kontrolującego.
3. Sprzeciw wnosi się w terminie 3 dni roboczych od dnia wszczęcia kontroli przez organ kontroli. Przedsiębiorca musi uzasadnić wniesienie sprzeciwu.
4. W przypadku gdy naruszenie przepisu art. 83 ust. 1 wystąpiło w trakcie prowadzonej kontroli, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się w dniu, w którym nastąpiło przekroczenie limitu czasu trwania kontroli.
5. Wniesienie sprzeciwu powoduje wstrzymanie czynności kontrolnych przez organ kontroli, którego sprzeciw dotyczy, z chwilą doręczenia kontrolującemu zawiadomienia o wniesieniu sprzeciwu do czasu rozpatrzenia sprzeciwu, a w przypadku wniesienia zażalenia do czasu jego rozpatrzenia.
6. Wniesienie sprzeciwu powoduje wstrzymanie biegu czasu trwania kontroli od dnia wniesienia sprzeciwu do dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 9, albo do dnia, o którym mowa w ust. 13, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. W przypadku wniesienia przez przedsiębiorcę zażalenia, o którym mowa w ust. 10, wstrzymanie biegu czasu trwania kontroli następuje do dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 10, albo do dnia, o którym mowa w ust. 14.
8. W przypadku wniesienia sprzeciwu organ kontroli może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów mających związek z przedmiotem i zakresem kontroli, na czas rozpatrzenia sprzeciwu. Zabezpieczeniu podlegają dokumenty, informacje, próbki wyrobów oraz inne nośniki informacji, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód w toku kontroli.

9. Organ kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania sprzeciwu, rozpatruje sprzeciw oraz wydaje postanowienie o:
 - 1) odstąpieniu od czynności kontrolnych;
 - 2) kontynuowaniu czynności kontrolnych.
10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 9, przedsiębiorcy przysługuje zażalenie w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania postanowienia. Rozstrzygnięcie zażalenia następuje w drodze postanowienia.
11. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 10, nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
12. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, organ kontroli może kontynuować czynności kontrolne od dnia, w którym postanowienie doręczono przedsiębiorcy, a w przypadku wniesienia zażalenia, od dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 10.
13. Nierozpatrzenie sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 9, jest równoznaczne w skutkach z wydaniem przez organ właściwy postanowienia, o którym mowa w ust. 9 pkt 1.
14. Nierozpatrzenie zażalenia w terminie, o którym mowa w ust. 10, jest równoznaczne w skutkach z wydaniem przez organ właściwy postanowienia uznającego słuszność wniesionego zażalenia.
15. Postanowienie, o którym mowa w ust. 8, wygasa z mocy ustawy w dniu następującym po dniu doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 9, a w przypadku, o którym mowa w ust. 13, w dniu następującym po dniu upływu terminu do rozpatrzenia sprzeciwu, z zastrzeżeniem ust. 16.
16. W przypadku wniesienia przez przedsiębiorcę zażalenia, postanowienie, o którym mowa w ust. 8, wygasa w dniu następującym po dniu doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 9, a w przypadku, o którym mowa w ust. 14, w dniu następującym po dniu upływu terminu do rozpatrzenia zażalenia.

Art. 84d. Wniesienie sprzeciwu nie jest dopuszczalne, gdy organ przeprowadza kontrolę, powołując się na przepisy art. 79 ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 2 pkt 2, art. 82 ust. 1 pkt 2, art. 83 ust. 2 pkt 2 i art. 84a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238) art. 18³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 18³. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 9, 18 i 18¹, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.¹⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wstępu na terenie miast i wsi do:

- a) zakładów pracy oraz wszystkich pomieszczeń i urządzeń wchodzących w ich skład,
- b) obiektów użyteczności publicznej, obiektów handlowych, ogrodów działkowych i nieruchomości oraz wszystkich pomieszczeń wchodzących w ich skład,
- c) środków transportu i obiektów wchodzących w ich skład z nimi związanych, w tym również na statki morskie, żeglugi śródlądowej i powietrzne,
- d) obiektów będących w trakcie budowy;”;

2) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. W postępowaniu przed organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.¹⁵) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 w ust. 2:

¹³) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 oraz Nr ..., poz.

¹⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

¹⁵) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865.

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wstępu z niezbędnym sprzętem:

a) na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na którym prowadzona jest działalność gospodarcza,

b) do środków transportu;”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej;”

2) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”

Art. 5. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 96, poz. 667, z późn. zm.¹⁶⁾) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”

Art. 6. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrola skarbowa jest prowadzona zgodnie z planem kontroli.”;

2) w art. 13:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Datą wszczęcia postępowania kontrolnego jest dzień doręczenia kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego.

3. Organ kontroli skarbowej może w ramach prowadzonego postępowania kontrolnego przeprowadzić kontrolę podatkową.”

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 181, poz. 1291 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521 i Nr 163, poz. 1015.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 171, poz. 1207.

„9. Kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych oraz doręczeniu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego. W takim przypadku upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej doręcza się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli. Przepis art. 284a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”,

c) uchyla się ust. 10.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.¹⁸⁾) po art. 19a dodaje się art. 19b w brzmieniu:

„Art. 19b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 19a, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje również szczególny nadzór podatkowy związany z urządzaniem gier na stołach i na automatach oraz gier na automatach o niskich wygranych, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.⁵⁾).”;

2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 r. Nr 163, poz. 1011.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1111 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 192, poz. 1380.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.²⁰⁾) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„Art. 40b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 33, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²¹⁾) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 15, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku kontroli podmiotu niebędącego przedsiębiorcą, w razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 2, w uzasadnionych przypadkach, czynności kontrolne mogą być dokonywane w obecności przywołanego pełnoletniego świadka.”;

2) po art. 85 dodaje się art. 85a w brzmieniu:

„Art. 85a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 746) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 83, poz. 574, Nr 133, poz. 935 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 411.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556 oraz z 2008 r. Nr 154, poz. 958.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880 i Nr 191, poz. 1373 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 914.

„Art. 19a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 16, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”

Art. 13. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podmiot gospodarki narodowej – osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą”;

2) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbierane i gromadzone w krajowych rejestrach urzędowych informacje nie są danymi statystycznymi w rozumieniu ustawy i, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 42 ust. 3 pkt 7 i 8, nie podlegają rygorom poufności i tajemnicy statystycznej.”;

3) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Krajowy rejestr urzędowy podmiotów gospodarki narodowej, zwany dalej „rejestrem podmiotów”, obejmuje:

- 1) osoby prawne,
- 2) jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej,
- 3) osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą.

2. Za osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą przyjmuje się osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i inną osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w celu osiągnięcia zysku oraz osobę prowadzącą indywidualne gospodarstwo rolne.

3. Wpisowi do rejestru podmiotów podlegają następujące informacje o podmiotach wymienionych w ust. 1 w zakresie prowadzonej przez nie działalności:

- 1) nazwa i adres siedziby, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą – dodatkowo nazwisko i imiona oraz miejsce zamieszkania i identyfikator systemu ewidencji ludności (PESEL), o ile taki posiada,
- 2) numer identyfikacji podatkowej NIP, o ile taki posiada,

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.

- 3) forma prawna i forma własności,
- 4) wykonywana działalność, w tym rodzaj przeważającej działalności,
- 5) daty: powstania podmiotu, rozpoczęcia działalności, zawieszenia i wznowienia działalności, wpisu do ewidencji lub rejestru, zakończenia działalności albo skreślenia z ewidencji lub rejestru, wpisu oraz skreślenia z rejestru podmiotów,
- 6) nazwa organu rejestrowego lub ewidencyjnego, nazwa rejestru (ewidencji) i nadany przez ten organ numer,
- 7) przewidywana liczba pracujących,
- 8) w przypadku gospodarstw rolnych powierzchnia ogólna i użytków rolnych,
- 9) o ich jednostkach lokalnych w zakresie informacji określonych w pkt 1 i 4 – 8.

Dodatkowo w rejestrze podmiotów ujmuje się informacje o numerze telefonu i faksu siedziby, adresie poczty elektronicznej oraz strony internetowej, o ile podmiot takie posiada i podaje do rejestru podmiotów.

4. Jednostką lokalną jest zorganizowana całość (zakład, oddział, filia) położona w miejscu zidentyfikowanym odrębnym adresem, pod którym lub z którego prowadzona jest działalność co najmniej przez jedną osobę pracującą.
5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mają obowiązek wypełniania i składania wniosku o wpis do rejestru podmiotów oraz informowania o zachodzących zmianach w zakresie danych określonych w ust. 3 pkt 1 – 6.
6. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 7, podmioty określone w ust. 1 są zobowiązane do składania w urzędzie statystycznym województwa, na terenie którego mają siedzibę albo adres zamieszkania, wniosku o wpis do rejestru podmiotów, wniosku o zmianę cech objętych wpisem oraz wniosku o skreślenie – w ciągu 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających wpis.
7. Złożenie wniosku o wpis do rejestru podmiotów oraz wniosku o zmianę cech objętych wpisem dla:
 - 1) przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną – następuje na podstawie przepisów o działalności gospodarczej,
 - 2) przedsiębiorców podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – następuje na podstawie przepisów ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.
8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się, jeżeli zmiana dotyczy jedynie cech objętych wpisem, niebędących przedmiotem wpisu w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej.

9. Aktualizacja rejestru podmiotów w zakresie indywidualnych gospodarstw rolnych może nastąpić na podstawie wykazów tych gospodarstw przekazywanych urzędowi statystycznym właściwym dla miejsca położenia gospodarstwa przez urzędy gmin na podstawie odrębnej ustawy.
10. Wpis do rejestru podmiotów następuje po zakodowaniu cech podmiotu wymienionych w ust. 3, według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, z jednoczesnym nadaniem niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego.”;
- 4) w art. 43:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Urzędy statystyczne są obowiązane przekazać w terminie 3 dni roboczych informację o numerze REGON nadanym przedsiębiorcy rozpoczynającemu działalność gospodarczą właściwej jednostce terenowej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych wraz z numerem PESEL.”;
- b) uchyla się ust. 3;
- 5) w art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Udostępniane w trybie ust. 2 informacje nie mogą obejmować danych, o których mowa w art. 42 ust. 3 pkt 7 i 8.”;
- 6) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W zakresie informacji, o których mowa w art. 42 ust. 3 pkt 1 – 6 i 9, z wyłączeniem identyfikatora systemu ewidencji ludności PESEL i adresu zamieszkania osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, o ile nie jest adresem prowadzenia działalności, oraz numeru identyfikacyjnego, rejestr podmiotów jest jawny i dostępny dla osób trzecich w formach określonych w ust. 2 i 3 oraz w art. 45a. Dodatkowo udostępniane są dane dotyczące numeru telefonu i faksu siedziby, adresu poczty elektronicznej oraz strony internetowej, o ile podmiot je poda do rejestru.”;
- 7) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:
- „Art. 45a. Główny Urząd Statystyczny udostępnia dane, o których mowa w art. 45 ust. 1, na stronie internetowej Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku osób fizycznych rozpoczynających działalność gospodarczą decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje się w terminie 3 dni roboczych. Decyzja zawiera numer PESEL, o ile osoba fizyczna taki posiada.”;

2) w art. 5:

a) uchyla się ust. 4b,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy zgłoszeń identyfikacyjnych, z wyjątkiem zgłoszeń osób fizycznych będących przedsiębiorcami.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do osób fizycznych składających wnioski o wpis do ewidencji działalności gospodarczej stosuje się zgłoszenie według wzoru określonego na podstawie przepisów o działalności gospodarczej, uwzględniającego zakres danych objętych zgłoszeniem identyfikacyjnym określonym na podstawie ust. 5.”;

3) w art. 5a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą w ramach wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców albo do ewidencji działalności gospodarczej składają zgłoszenie identyfikacyjne albo aktualizacyjne.

2. W przypadku określonym w ust. 1 podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, zgodnie z art. 9, są obowiązani dokonać zgłoszenia aktualizacyjnego w celu uzupełnienia danych, w szczególności wykazu rachunków bankowych.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany przekazać informację zwrotną o NIP nadanym przedsiębiorcy rozpoczynającemu działalność gospodarczą

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

niezwłocznie po nadaniu sądowi prowadzącemu rejestr przedsiębiorców albo organowi prowadzącemu ewidencję działalności gospodarczej.”;

4) w art. 9:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienieni w art. 6 ust. 1 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przedsiębiorcy – nie później niż w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych;”;

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wzory formularzy zgłoszeń identyfikacyjnych ustalone na podstawie art. 5 ust. 5 albo wnioski określone na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) w art. 8b wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się ust. 4;

2) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75a dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238.

2) w art. 83b uchyla się ust. 4;

3) po art. 83b dodaje się art. 83c w brzmieniu:

„Art. 83c. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

4) w art. 124b uchyla się ust. 4;

5) po art. 124b dodaje się art. 124c w brzmieniu:

„Art. 124c. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Centralna Informacja udostępnia bezpłatnie, w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych, listę podmiotów, wobec których w dziale 6 rejestru przedsiębiorców wpisano informację o ogłoszeniu upadłości. Lista zawiera następujące dane:

- 1) nazwę lub firmę;
- 2) numer KRS;
- 3) numer NIP;
- 4) siedzibę przedsiębiorcy;
- 5) datę wydania orzeczenia o ogłoszeniu upadłości wraz z określeniem sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego;
- 6) sygnaturę sprawy i określenie sądu, który ogłosił upadłość;
- 7) datę oraz sposób zakończenia postępowania upadłościowego.”;

2) w art. 19b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu w rejestrze przedsiębiorców wnioskodawca składa:

- 1) wniosek o wpis albo zmianę wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON);
- 2) zgłoszenie płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 3) zgłoszenie identyfikacyjne albo aktualizacyjne, o którym mowa w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.²⁴⁾) wraz ze wskazaniem właściwego naczelnika urzędu skarbowego pod rygorem zwrotu wniosku.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. Sąd rejestrowy przesyła z urzędu wnioski i zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia dokonania wpisu, odpowiednio do:

- 1) urzędu statystycznego województwa, na terenie którego przedsiębiorca ma siedzibę, oraz
- 2) wskazanego przez przedsiębiorcę naczelnika urzędu skarbowego – wraz z odpisem postanowienia o wpisie i zaświadczeniem o dokonaniu wpisu.

1b. Po uzyskaniu informacji o nadaniu przedsiębiorcy numeru NIP sąd rejestrowy przesyła zgłoszenie płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych do wskazanego przez przedsiębiorcę oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

1c. Przepisów ust. 1 – 1b nie stosuje się, gdy:

- 1) wnioskodawca składa wniosek w formie elektronicznej; w takim przypadku wnioskodawca wysyła wnioski i zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, samodzielnie, drogą elektroniczną;
- 2) zmiana nie dotyczy danych objętych wpisem do rejestru przedsiębiorców.”;

3) w art. 20c ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpis do Rejestru informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej polega na zamieszczeniu w dziale 6 rejestru przedsiębiorców daty rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

2. Wpis do Rejestru informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej polega na zamieszczeniu w dziale 6 rejestru przedsiębiorców daty wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.”;

4) w art. 22a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej powinien zawierać:

- 1) nazwę lub firmę;
- 2) numer KRS;
- 3) numer NIP;
- 4) siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 5) datę rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej albo
- 6) datę wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁶⁾) w art. 34a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 204a otrzymuje brzmienie:

„Art. 204a 1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.

2. Osoba upoważniona przez organ nadzoru ma prawo wstępu do pomieszczeń:

- 1) towarzystwa – w celu sprawdzenia, czy działalność towarzystwa lub funduszu jest zgodna z prawem, statutem towarzystwa lub funduszu lub interesem członków funduszu;
- 2) depozytariusza – w celu sprawdzenia, czy jego działalność związana z przechowywaniem aktywów funduszu jest zgodna z prawem lub z umową o przechowywanie aktywów funduszu lub interesem członków funduszu;

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95.

- 3) osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności – w celu sprawdzenia, czy jej działalność związana z wykonywaniem niektórych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa jest zgodna z prawem lub interesem członków funduszu.
3. Osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo:
 - 1) wglądu do wszelkich ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
 - 2) żądania sporządzenia oraz wydania kopii tych dokumentów i nośników informacji;
 - 3) żądania udzielenia informacji przez członków władz statutowych, pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu lub innych osób związanych z kontrolowanym przedsiębiorcą albo podmiotem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze;
 - 4) żądania zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów.
 4. Czynności kontrolne podejmowane przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego są wykonywane po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez organ nadzoru.
 5. Kontrolę przeprowadza co najmniej dwóch kontrolujących.
 6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, zawiera co najmniej:
 - 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;
 - 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 5) wskazanie osoby kierującej kontrolą;
 - 6) firmę przedsiębiorcy albo nazwę podmiotu objętego kontrolą;
 - 7) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 8) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
 - 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu.
 7. Zmiana zakresu przedmiotowego kontroli, terminu oraz pracownika organu kontroli wymaga wystawienia nowego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

8. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli kierujący kontrolą doręcza kontrolowanemu przedsiębiorcy albo podmiotowi najpóźniej przed podjęciem przez kontrolujących pierwszych czynności kontrolnych.”;

2) w art. 204b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 204 ust. 3 oraz art. 204j ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu nadzoru;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie podmiotu, do którego kierowane jest powiadomienie;
- 4) wskazanie stwierdzonych nieprawidłowości oraz termin do ich usunięcia;
- 5) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 6) pouczenie o prawie zgłoszenia zastrzeżeń;
- 7) pouczenie o treści art. 204 ust. 8;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania powiadomienia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję administracyjną, o której mowa w art. 204 ust. 8, sąd administracyjny może wstrzymać jej wykonanie, również wtedy, gdy skarżący uprawdopodobni, iż ocena działalności towarzystwa, depozytariusza lub osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, zawarta w powiadomieniu, o którym mowa w art. 204 ust. 3 albo art. 204j ust. 1, rażąco narusza prawo.”;

3) po art. 204c dodaje się art. 204d – 204j w brzmieniu:

„Art. 204d. 1. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Powody wyłączenia kontrolującego trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. Kontrolujący może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.
4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 3, ujawnią się w toku kontroli, kontrolujący powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.
5. Wyłączony kontrolujący podejmuje jedynie czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes publiczny lub ważny interes podmiotu kontrolowanego.
6. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu lub na wniosek kontrolującego.
7. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu kontrolującego, uzupełnia skład kontrolujących. Przepis art. 204a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

- Art. 204e. 1. Kontrola przeprowadzana jest w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu, lub w miejscu wykonywania działalności, w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot.
2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.
 3. Kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot zapewnia kontrolującym warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności udostępnia urządzenia techniczne oraz, w miarę możliwości, oddzielne pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem.
 4. Kontrolowany przedsiębiorca albo kierownik podmiotu lub upoważniona przez nich osoba może uczestniczyć w czynnościach, o których mowa w art. 204a ust. 3 pkt 3.
 5. W okresie trwania kontroli kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 204a ust. 3, w terminach i formach wskazanych przez kierującego kontrolą lub w jego zastępstwie innego kontrolującego.

Art. 204f. 1. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się:

- 1) dokumenty;
- 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu;
- 3) informacje udzielone przez osoby, o których mowa w art. 204a ust. 3 pkt 3;
- 4) oświadczenia osób trzecich;
- 5) wyniki oględzin;
- 6) inne materiały, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

3. Informacje pisemne sporządzane przez kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot na potrzeby przeprowadzanej kontroli powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzania. W przypadku odmowy podpisania kontrolujący sporządza stosowną adnotację.

4. Zgodność z oryginałem odpisów, kserokopii i wyciągów z dokumentów potwierdza osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu.

5. W razie niebezpieczeństwa utraty dowodów kierujący kontrolą lub w jego zastępstwie inny kontrolujący może wskazać sposób zabezpieczenia dowodów przez przechowywanie ich w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu.

6. O zwolnieniu dowodów spod zabezpieczenia decyduje kierujący kontrolą lub w jego zastępstwie inny kontrolujący.

Art. 204g. 1. Osoba przeprowadzająca kontrolę jest obowiązana z dokonanych czynności sporządzić i podpisać protokół kontroli. Protokół podpisuje kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot, albo osoba upoważniona do ich reprezentowania.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) firmę i adres kontrolowanego przedsiębiorcy albo nazwę i siedzibę kontrolowanego podmiotu;
- 2) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolujących;

- 3) wskazanie osoby kierującej kontrolą;
- 4) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
- 5) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji w toku kontroli;
- 6) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 7) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
- 8) wzmiankę o poinformowaniu podmiotu kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach, przez pouczenie o prawie, sposobie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli;
- 9) wykaz załączników z podaniem nazwy każdego załącznika;
- 10) datę i miejsce sporządzenia protokołu.

- Art. 204h. 1. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden egzemplarz kierujący kontrolą, lub w jego zastępstwie inny kontrolujący, przekazuje kontrolowanemu przedsiębiorcy albo podmiotowi.
2. Osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotu potwierdza odbiór protokołu, umieszczając pisemne oświadczenie w protokole.
 3. Kierujący kontrolą lub w jego zastępstwie inny kontrolujący oraz kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot, albo osoba przez nich upoważniona, parafują każdą stronę protokołu.
 4. Jeżeli kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot odmawia lub uchyla się od odebrania protokołu kontroli, organ nadzoru wzywa pisemnie podmiot kontrolowany do złożenia oświadczenia o odbiorze protokołu, wyznaczając termin nie krótszy niż 7 dni na dokonanie tej czynności. W przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu protokół uważa się za odebrany z upływem ostatniego dnia tego terminu.
 5. Po potwierdzeniu odbioru protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków.
 6. Oczywiście omyłki pisarskie lub rachunkowe prostuje kierujący kontrolą lub w jego zastępstwie inny kontrolujący, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywistych omyłek informuje pisemnie podmiot kontrolowany.

Art. 204i. 1. W terminie 14 dni od dnia potwierdzenia odbioru protokołu kontroli kontrolowany przedsiębiorca albo podmiot może zgłosić organowi nadzoru pisemne, umotywowane zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz stanowisko w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.

Art. 204j. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli, organ nadzoru powiadamia pisemnie kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia. Przepisy art. 204 ust. 4-8 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną w wysokości do 500.000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 133 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności kontrolne podejmowane przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego są wykonywane po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

Art. 21. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 283 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:
 - „§ 4. Upoważnienie, które nie spełnia wymagań, o których mowa w § 2, nie stanowi podstawy do przeprowadzenia kontroli.
 - § 5. Zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.”;
- 2) w art. 284 po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Przepisu § 5 nie stosuje się do kontrolowanego przedsiębiorcy.”;
- 3) w art. 284a:
 - a) § 1 i 1a otrzymują brzmienie:
 - „§ 1. Kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczeniu dowodów jego popełnienia.
 - § 1a. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, albo osoby wymienionej w art. 284 § 2, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”;
 - b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Dokumenty z czynności kontrolnych dokonanych z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w § 2, nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym.”;
 - c) uchyla się § 4,
 - d) po § 5b dodaje się § 5c w brzmieniu:

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769 i Nr 120, poz. 818.

„§ 5c. Przepisu § 5 – 5b nie stosuje się do kontrolowanego przedsiębiorcy.”;

4) w art. 284b § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283, kontrolujący obowiązany jest zawiadomić na piśmie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.”;

5) w art. 285 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku gdy w toku kontroli kontrolowany lub osoby go reprezentujące będą nieobecne i nie nastąpiło wskazanie osoby upoważnionej w trybie art. 281a lub 284 § 1 zdanie drugie, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”;

6) po art. 291a dodaje się art. 291b w brzmieniu:

„Art. 291b. Do kontroli działalności gospodarczej podatnika będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.²⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatnicy składek, z zastrzeżeniem ust. 5a, są zobowiązani do złożenia drukowanego zgłoszenia płatnika składek w Zakładzie w terminie 7 dni od:

1) daty zatrudnienia pierwszego pracownika lub powstania stosunku prawnego uzasadniającego objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi pierwszej osoby;

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411 i Nr 141, poz. 888.

- 2) daty powstania obowiązku ubezpieczeń emerytalnego i rentowych dla ubezpieczonych wyłącznie zobowiązanych do płacenia składek na własne ubezpieczenia, albo na ubezpieczenia osób z nimi współpracujących.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Płatnik składek jest obowiązany złożyć druk-zgłoszenie płatnika składek, o którym mowa w ust. 1, według ustalonego wzoru we wskazanej przez Zakład jednostce organizacyjnej Zakładu.”,
- c) uchyla się ust. 3a,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Zgłoszenie płatnika składek będącego osobą fizyczną rozpoczynającą wykonywanie działalności gospodarczej następuje na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.”;
- 2) w art. 45 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zakład ma prawo uzupełniać dane na koncie płatnika składek o numery NIP i REGON.”;
- 3) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:
- „Art. 92a. Do kontroli płatnika składek będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 23. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
- „10. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;
- 2) art. 6za – 6zc otrzymują brzmienie:
- „Art. 6za. 1. Kontrola w siedzibie, w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej oraz miejscu zamieszkania podmiotu podlegającego kontroli wykonywana jest po doręczeniu upoważnienia organu Służby Celnej do przeprowadzenia kontroli oraz okazaniu legitymacji służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2 – 5.

2. Kontrole:

1) na drogach publicznych lub drogach wewnętrznych, na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym lub wodach śródlądowych,

2) sprzedaży dokonywanej poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.¹²⁾)

– są wykonywane na podstawie okazywanych przez funkcjonariusza legitymacji służbowej oraz imiennego upoważnienia do wykonywania kontroli. W przypadku gdy kontrole wykonuje umundurowany funkcjonariusz, legitymacja służbowa i upoważnienie okazywane są na żądanie podmiotu podlegającego kontroli.

3. Czynności kontrolne w urzędzie celnym, miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny są wykonywane przez umundurowanego funkcjonariusza wyposażonego w znak identyfikacji osobistej.

4. Podjęcie czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej może dotyczyć jedynie przypadków, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

5. W przypadku kontroli w miejscach określonych w ust. 2 pkt 2 i ust. 4, gdy kontrolowany jest przedsiębiorcą, który wskazał adres do doręczeń w kraju, upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się w terminie 3 dni od dnia podjęcia kontroli. W przypadku braku adresu lub gdy wskazany adres okazał się nieprawdziwy upoważnienie złożone do akt kontroli uznaje się za doręczone.

Art. 6zb. 1. Jeżeli podmiotem podlegającym kontroli jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie jest doręczane, a legitymacja służbowa jest okazywana członkom zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw podmiotu podlegającego kontroli, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku kontroli wykonywanych w miejscach określonych w art. 6za ust. 2 legitymacja służbowa i upoważnienie są okazywane, gdy jest to wymagane, odpowiednio:

1) osobie, która dysponuje towarem, wyrobami lub urządzeniami, lub dysponuje dokumentami dotyczącymi towarów, wyrobów lub urządzeń podlegających kontroli;

2) osobie, która dysponuje środkiem transportu, którym są przemieszczane towary;

3) osobie wykonującej bądź odpowiedzialnej za wykonywanie czynności podlegających kontroli.

3. W przypadku nieobecności osób wymienionych w ust. 2, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

4. Z czynności kontrolnych wykonywanych podczas nieobecności osób upoważnionych przez podmiot podlegający kontroli lub osób wymienionych w ust. 2 i 3 sporządza się protokół, który niezwłocznie doręcza się podmiotowi podlegającemu kontroli.

Art. 6zc. 1. Czynności kontrolne w miejscach, o których mowa w art. 6za ust. 1, wykonuje się w obecności osoby fizycznej podlegającej kontroli lub osoby przez nią upoważnionej, chyba że zrezygnuje ona z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych. Jeżeli podmiotem podlegającym kontroli jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, czynności kontrolne wykonuje się w obecności osób upoważnionych przez podmiot podlegający kontroli.

2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestnictwa w czynnościach kontrolnych składa się w formie pisemnej. W razie odmowy złożenia pisemnego oświadczenia funkcjonariusz dokonuje odpowiedniej adnotacji w protokole z przeprowadzonej czynności.

3. W przypadku gdy podczas kontroli w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej nie ma osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu

podlegającego kontroli, przepisy art. 6za ust. 4 i art. 6zb ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

3) art. 6zo otrzymuje brzmienie:

„Art. 6zo. 1. Kontrola, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5a, ma na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności przez cudzoziemców oraz powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.

2. Kontrolę, w zakresie o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się w ramach wykonywania kontroli określonych w rozdziale 1a i 1b, albo w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszania przepisów, o których mowa w ust. 1.

3. Kontrolą mogą być objęci pracodawcy, przedsiębiorcy niezatrudniający pracowników oraz osoby fizyczne.

4. Podjęcie czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej może dotyczyć jedynie przypadków, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

5. W przypadku kontroli w miejscach określonych w art. 6za ust. 2, gdy kontrolowany jest przedsiębiorcą, który wskazał adres do doręczeń w kraju, upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się w terminie 3 dni od dnia podjęcia kontroli. W przypadku braku adresu lub gdy wskazany adres okazał się nieprawdziwy upoważnienie złożone do akt kontroli uznaje się za doręczone.”;

4) uchyla się art. 6zp;

5) w art. 6zt uchyla się ust. 3;

6) po art. 6zt dodaje się art. 6zta – 6zte w brzmieniu:

„Art. 6zta. 1. Kontrolę działalności prowadzonej przez cudzoziemców przeprowadza organ celny właściwy ze względu na miejsce wykonywania tej działalności.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane w urzędzie obsługującym organ celny.

Art. 6ztb. 1. Kontrola jest wykonywana przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy celnych.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w art. 6zo ust. 2, w przypadku kontrolowanego niebędącego przedsiębiorcą, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) nazwę i adres jednostki kontrolowanej;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach jednostki kontrolowanej.

Art. 6ztc. Kontrolujący podlegają przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy, przepisom przeciwpożarowym oraz przepisom o ochronie informacji niejawnych, obowiązującym w jednostce kontrolowanej.

Art. 6ztd. Kierujący jednostką kontrolowaną lub osoba przez niego upoważniona zobowiązani są do poświadczenia zgodności odpisów i wyciągów oraz kserokopii z dokumentów dostarczonych kontrolującym.

Art. 6zte. 1. Z określonych czynności, o których mowa w art. 6zr ust. 1 pkt 2-4 i 8, sporządza się protokoły, które stanowią załącznik do protokołu kontroli, o którym mowa w art. 6zs.

2. Protokoły z czynności zawierają w szczególności:

- 1) datę i miejsce przeprowadzenia czynności;
- 2) nazwę i adres jednostki kontrolowanej;
- 3) imię i nazwisko kierującego jednostką kontrolowaną lub imię i nazwisko osoby przez niego upoważnionej, uczestniczącego w czynnościach kontrolnych;
- 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uczestniczącego w czynnościach kontrolnych;

- 5) opis ustalonych faktów;
- 6) podpisy osób uczestniczących w czynnościach;
- 7) adnotację o fakcie dokumentowania czynności za pomocą środków audiowizualnych.

3. Jeżeli kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik, osoba współdziałająca z kontrolowanym oraz inne osoby obecne na terenie kontrolowanej jednostki w czasie przeprowadzenia kontroli odmówią podpisania protokołu z czynności, kontrolujący zamieszcza w protokole z czynności adnotację o przyczynach odmowy podpisania tego protokołu lub braku podania przyczyn.”;

7) art.6zu otrzymuje brzmienie:

„Art. 6zu. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6j, 6k, art. 6p ust. 1, 2 i 4, art. 6za, 6zb i art. 6zc, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 7;

2) w art. 7a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o wpis oraz zmianę wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie podlega opłacie.”;

3) w art. 7b:

a) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej zawiera:”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer NIP przedsiębiorcy, o ile taki posiada,”,

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

„5) numer telefonu kontaktowego i adres poczty elektronicznej, o ile przedsiębiorca posiada.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Organ ewidencyjny doręcza z urzędu przedsiębiorcy zaświadczenie o wpisie w ewidencji działalności gospodarczej niezwłocznie po dokonaniu wpisu.
4. Wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej jest jednocześnie wnioskiem o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszeniem identyfikacyjnym albo aktualizacyjnym, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszeniem płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszeniem oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników. Nie dotyczy to sytuacji, gdy wniosek dotyczy zmiany danych nieobjętych wpisem do ewidencji działalności gospodarczej.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 – 12 w brzmieniu:

- „5. Kopię wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, organ ewidencyjny niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni od dnia dokonania wpisu, przesyła do wskazanego przez przedsiębiorcę naczelnika urzędu skarbowego, właściwego urzędu statystycznego oraz właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Centrali Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wraz z kopią zaświadczenia o wpisie w ewidencji działalności gospodarczej.
6. Jeżeli przedsiębiorca składający zgłoszenie o dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie ma nadanego numeru NIP, organ gminy przesyła zgłoszenie płatnika składek w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenie oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników po otrzymaniu od właściwego naczelnika urzędu skarbowego nadanego numeru NIP i uzupełnieniu wniosku o ten numer.
7. Wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej może być przesłany na adres właściwego urzędu gminy listem poleconym. W takim przypadku wniosek opatrzony jest odręcznym podpisem wnioskodawcy, którego własnoręczność poświadczona jest przez notariusza.

8. Wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć również w wersji elektronicznej za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej urzędu gminy. Jeżeli wniosek został podpisany podpisem elektronicznym, stosuje się odpowiednio przepisy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
9. Jeżeli wniosek o wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie został podpisany podpisem elektronicznym, organ gminy zawiadamia przedsiębiorcę o terminie i miejscu podpisania wniosku, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od złożenia wniosku lub wskazanej we wniosku daty rozpoczęcia działalności gospodarczej.
10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór, w tym elektroniczny, wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej uwzględniając:
 - 1) zakres danych podlegających wpisowi do ewidencji i innych rejestrów urzędowych;
 - 2) warunki powszechnej dostępności formularzy;
 - 3) zakres danych niezbędnych dla uzyskania albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia identyfikacyjnego albo aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgłoszenia płatnika składek albo ich zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenie oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.”;
- 4) w art. 7d po ust. 1 i dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do zmian, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 7b.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy dokonuje się w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku nieobecności osób, o których mowa w ust. 2, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”;

2) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 26. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 583) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. W postępowaniu w sprawach nadzoru i kontroli stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 27. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.¹¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W celu realizacji planów kontroli, o których mowa w art. 9, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opracowuje programy kontroli o znaczeniu krajowym lub ponadwojewódzkim oraz innych kontroli wykonywanych na jego zlecenie.

2. W pozostałych przypadkach programy kontroli opracowuje wojewódzki inspektor.

3. Programy kontroli powinny zawierać w szczególności:

- 1) określenie podmiotowego i przedmiotowego zakresu kontroli;
- 2) wykaz przepisów prawnych regulujących zagadnienia objęte zakresem kontroli.

4. Inspektor przeprowadza kontrolę w oparciu o program kontroli.”;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Kontrolę wszczyna i prowadzi inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez wojewódzkiego inspektora.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 3 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) oznaczenie kontrolowanego;
- 6) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 7) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

3. Jeżeli pobranie próbek produktu do badań lub wykonanie innych czynności kontrolnych wymaga wiedzy lub umiejętności specjalnych, wojewódzki inspektor może upoważnić do udziału w kontroli osobę niebędącą inspektorem posiadającą taką wiedzę lub umiejętności.”;

3) uchyla się art. 14;

4) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Kontrolę przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania

działalności oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego.

2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu Inspekcji, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.
 3. W przypadku nieobecności osób, o których mowa w ust. 1, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.
 4. Przeprowadzający kontrole mają obowiązek przeprowadzać je w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego.”;
- 5) w art. 16 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W toku kontroli inspektor w szczególności może:”;
- 6) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
„Art. 17a. Przy przeprowadzaniu kontroli przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenach podlegających ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, niewymienionych w art. 4 pkt 1, inspektor jest obowiązany do przestrzegania przepisów regulujących zasady wstępu na te tereny.”;
- 7) w art. 18:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług bądź niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa, z zastrzeżeniem ust. 1b.”,
 - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. W przypadku stwierdzenia naruszenia art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155,

poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾), wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.”;

8) w art. 20 po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:

„1a. Inspektor jest obowiązany zapoznać kontrolowanego lub osobę przez niego upoważnioną z treścią protokołu.

1b. Protokół podpisuje inspektor oraz kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona, w którego obecności przeprowadzono kontrolę. W przypadku przeprowadzenia kontroli w obecności innego pracownika kontrolowanego, lub w obecności przywołanego świadka, protokół podpisują także te osoby.

1c. W przypadku braku uwag do protokołu należy to odnotować w protokole.

1d. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się, za pokwitowaniem, kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a drugi pozostawia się w aktach sprawy.

1e. W przypadku odmowy podpisania lub odbioru protokołu inspektor sporządzający protokół odnotowuje to w protokole, podając, jeżeli jest to możliwe, przyczynę odmowy.”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. W przypadku zabezpieczenia produktów, dokumentów i innych rzeczy, pobrania próbek, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębny protokół.

2. Sporządzenie odrębnego protokołu odnotowuje się w protokole kontroli.”;

10) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Inspektor może, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, odrębnym protokole, o którym mowa w art. 21 ust. 1.”;

11) w art. 22a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyznaczeni przez Prezesa Urzędu, są uprawnieni do nadzorowania, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia, o którym mowa w art. 13, kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości.

2. Przed przystąpieniem do wykonywania nadzoru pracownik, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany okazać legitymację służbową kontrolowanemu przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej oraz inspektorom przeprowadzającym kontrolę, a także doręczyć upoważnienie kontrolowanemu przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej.”
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Z przeprowadzonych czynności pracownik sporządza protokół kontroli oraz raport służbowy. Przepisy art. 20 – 21a stosuje się odpowiednio.”;
- 12) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:
- „Art. 22b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;
- 13) uchyla się rozdział 4;
- 14) po art. 26 dodaje się art. 26a – 26c w brzmieniu:
- „Art. 26a. Zabezpieczenie dowodów wykonuje się w odniesieniu do:
- 1) produktów – przez opatrzenie ich plombami, pieczęciami lub innymi znakami urzędowymi oraz przekazanie ich do przechowania kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi, z zastrzeżeniem pkt 2, albo przez przechowywanie ich w zabezpieczonym pomieszczeniu kontrolowanego, w warunkach właściwych dla poszczególnych rodzajów produktów;
 - 2) dokumentów, ewidencji, informacji, innych rzeczy niebędących produktami oraz produktów, które mogą być dowodami w sprawach o wykroczenia lub w sprawach karnych – przez:
 - a) oddanie na przechowanie kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi w zamkniętym i zabezpieczonym pomieszczeniu,
 - b) opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych i oddanie na przechowanie osobom, o których mowa w lit. a;
 - 3) pomieszczeń – przez ich zamknięcie oraz nałożenie plomb, pieczęci lub innych znaków urzędowych;
 - 4) produktów spożywczych oraz produktów niebezpiecznych – przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych.

Art. 26b. 1. Postanowienie dotyczące zabezpieczenia dowodów powinno zawierać określenie terminu zabezpieczenia oraz ilość niezbędnych dowodów podlegających zabezpieczeniu dla celów dowodowych.

2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia produktów powinien być określany z uwzględnieniem terminów gwarancji, terminów przydatności do spożycia oraz innych terminów określających ważność lub trwałość produktu.

Art. 26c. Wojewódzki inspektor uchyla zabezpieczenie dowodów, jeżeli stało się bezprzedmiotowe, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2.”;

15) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz tryb jej wydawania i wymiany, oraz wzory protokołów: kontroli, oględzin oraz rozprawy, uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzanej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji organu kontroli i osób wykonujących czynności kontrolne.”;

16) w art. 37 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Postępowanie przed stałym polubownym sądem konsumenckim dokumentuje się przez sporządzenie protokołu rozprawy.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.³¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Kontrolę działalności gospodarczej przedsiębiorcy przeprowadza pracownik Inspekcji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby przez niego upoważnionej.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kontroli działalności podmiotów niebędących przedsiębiorcami.”;

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

2) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 29. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach (Dz. U. Nr 42, poz. 473, z późn. zm.³²⁾) w art. 13 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 31. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.³³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy administracji miar współdziałają w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych z jednostkami, o których mowa w ust. 1, w zakresie wymiany:

- 1) wiedzy fachowej;
- 2) informacji o praktykach naruszania przepisów ustawy;
- 3) informacji o inicjatywach i działaniach prewencyjnych dotyczących przestrzegania przepisów ustawy;

³²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 73, poz. 659, Nr 189, poz. 1852 i Nr 208, poz. 2019 oraz z 2004 r. Nr 213, poz. 2158.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

- 4) informacji o przyrządach pomiarowych niespełniających przepisów ustawy, ujawnianych w wyniku kontroli lub uzyskiwanych w inny sposób, które mogą być przydatne tym organom i jednostkom w zakresie ich działania.”;
- 2) po art. 22 dodaje się art. 22a – 22o w brzmieniu:
- „Art. 22a. 1. Zakres kontroli wykonywanej przez organy administracji miar przy sprawowaniu nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych obejmuje:
- 1) przestrzeganie obowiązku stosowania legalnych jednostek miar podczas użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych w gospodarce, ochronie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz przy czynnościach o charakterze administracyjnym;
 - 2) sprawdzanie spełniania wymagań przez przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej wprowadzone do obrotu lub użytkowania, stosowane albo przechowywane w stanie gotowości do użycia, w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust. 1;
 - 3) sprawdzanie posiadania przez podmioty wprowadzające przyrządy pomiarowe do obrotu lub użytkowania oraz przez użytkowników przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej ważnych dowodów tej kontroli;
 - 4) przestrzeganie spełniania warunków właściwego stosowania przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej;
 - 5) przestrzeganie obowiązku posiadania udzielonych przez Prezesa Głównego Urzędu Miar upoważnień do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych, zwanych dalej „upoważnieniami”, oraz wydanych przez Prezesa Głównego Urzędu Miar zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie napraw lub instalacji oraz sprawdzania urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych, zwanych dalej „zezwoleniami”;
 - 6) spełnianie obowiązku utrzymywania i udostępniania państwowych wzorców jednostek miar przez jednostki

organizacyjne i laboratoria spoza administracji miar, będące właścicielami tych wzorców;

- 7) spełnianie warunków niezbędnych do wykonywania czynności na podstawie udzielonych upoważnień i zezwoleń;
- 8) przestrzeganie wymagań dotyczących paczkowania produktów i produkcji butelek miarowych.

2. W toku kontroli kontrolowany udostępnia na żądanie kontrolującego, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli:

- 1) przyrządy pomiarowe w sposób umożliwiający:
 - a) dokonanie oględzin zewnętrznych,
 - b) sprawdzenie właściwości metrologicznych,
 - c) sprawdzenie warunków właściwego stosowania;
- 2) dokumenty związane z przyrządami pomiarowymi – w zakresie określonym w ust. 1.

Art. 22b. Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie przedmiotu kontroli, rzetelne jego udokumentowanie i dokonanie oceny kontrolowanego pod względem przestrzegania przepisów ustawy i ustawy z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych.

Art. 22c. 1. Kontrola przedsiębiorców wprowadzających do obrotu przyrządy pomiarowe lub posiadających upoważnienia lub zezwolenia albo wykonujących działalność bez takich upoważnień lub zezwoleń, oraz paczkujących i producentów butelek miarowych przeprowadzana jest po okazaniu legitymacji służbowej kontrolującego oraz dostarczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

2. Kontrola użytkowników przyrządów pomiarowych, będących osobami fizycznymi, prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej w zakresie, o którym mowa w art. 22a ust. 1 pkt 1 – 4, przeprowadzana jest na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia.

Art. 22d. 1. Kontrolujący przeprowadzają kontrole w zespołach liczących co najmniej dwie osoby.

2. Organ administracji miar zarządzający kontrolę ustala skład zespołu, o którym mowa w ust. 1, oraz wyznacza przewodniczącego.

Art. 22e. 1. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego roszczeń, praw lub obowiązków albo roszczeń, praw i obowiązków jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Kontrolujący może być wyłączony również w razie stwierdzenia przez organ administracji miar zarządzający kontrolę innych przyczyn, które mogą mieć wpływ na bezstronność jego postępowania.
3. O wyłączeniu, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego lub kontrolującego, decyduje organ administracji miar zarządzający kontrolę, który może wyznaczyć inną osobę w celu przeprowadzenia dalszych czynności kontrolnych.

Art. 22f. 1. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane:

- 1) w miejscach, w których powinny lub mogą być stosowane lub przechowywane w stanie gotowości do użycia przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej;
- 2) na terenie nieruchomości lub pomieszczeń, w których:
 - a) znajdują się wzorce jednostek miar lub dokumenty dotyczące tych wzorców,
 - b) jest wykonywana działalność w zakresie objętym upoważnieniami lub zezwoleniami,
 - c) prowadzona jest działalność w zakresie paczkowania produktów i produkcji butelek miarowych.

2. Kontrole przeprowadza się w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego.

Art. 22g. W trakcie wykonywania czynności kontrolnych kontrolujący podlegają przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym u kontrolowanego.

Art. 22h. 1. Kontrolowany jest obowiązany do zapewnienia kontrolującym warunków niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, w szczególności do:

- 1) udzielania wszelkich niezbędnych wyjaśnień;

- 2) udostępniania na żądanie kontrolujących innych niż określone w art. 22a ust. 2 pkt 2 dokumentów oraz materiałów przewidzianych zakresem kontroli;
- 3) sporządzania uwierzytelnionych odpisów lub wyciągów z udostępnianych dokumentów;
- 4) zapewnienia nienaruszalności zabezpieczonych przez kontrolujących przyrządów pomiarowych pozostawionych na przechowanie u kontrolowanego.

2. Kontrolujący są uprawnieni do wstępu na teren nieruchomości lub pomieszczeń, o których mowa w art. 22f ust. 1, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej.

Art. 22i. Kontrolujący dokonują ustaleń na podstawie zebranych w trakcie kontroli informacji i wyjaśnień uzyskanych od kontrolowanego i jego pracowników oraz dowodów, w szczególności dokumentów i zabezpieczonych przyrządów pomiarowych.

Art. 22j. 1. W przypadku stwierdzenia lub podejrzenia, że:

- 1) przyrząd pomiarowy podlegający prawnej kontroli metrologicznej nie spełnia wymagań, w szczególności błędy przyrządu pomiarowego przekraczają granice błędów granicznych dopuszczalnych,
- 2) przyrząd pomiarowy stosowany jest w warunkach innych niż warunki jego właściwego stosowania,
- 3) dowody legalizacji poświadczające dokonanie legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej zostały wydane przez podmioty nieposiadające upoważnień albo zostały zniszczone lub uszkodzone

– kontrolujący mogą zastosować zabezpieczenie przyrządu pomiarowego w celu zachowania go w niezmiennym stanie.

2. Zastosowanie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje wyłączenie przyrządu pomiarowego ze stosowania.

3. Zabezpieczenia przyrządów pomiarowych i innych dowodów dokonuje się poprzez:

- 1) nałożenie osłon lub pieczęci;
- 2) przechowywanie za pokwitowaniem u kontrolowanego w oddzielnym zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 3) pobranie za pokwitowaniem do urzędu miar.

4. Zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się na czas niezbędny do: przeprowadzenia czynności mających na celu ustalenie i wyjaśnienie okoliczności sprawy będącej przedmiotem kontroli albo usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli, nie dłużej jednak niż na okres 2 miesięcy.
5. W przypadku zastosowania przez kontrolujących zabezpieczeń, o których mowa w ust. 3, kontrolujący sporządzają notatkę z dokładnym opisem zastosowanych zabezpieczeń, która stanowi załącznik do protokołu kontroli, o którym mowa w art. 22k ust. 1.

Art. 22k. 1. Wyniki przeprowadzonej kontroli kontrolujący dokumentują w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany.
3. Protokół kontroli podpisują kontrolujący i kontrolowany. W przypadku przeprowadzenia kontroli w obecności osoby upoważnionej przez kontrolującego albo innego pracownika kontrolowanego, lub w obecności przywołanego świadka, protokół podpisują także te osoby.
4. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego, kontrolujący powinien uczynić adnotację w tej sprawie w protokole kontroli.
5. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu kontroli przez kontrolujących i nie wstrzymuje realizacji ustaleń kontroli.

Art. 22l. 1. Organ administracji miar zarządzający kontrolę, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, których nie usunięto w trakcie kontroli, sporządza zalecenia pokontrolne, które przekazuje kontrolowanemu.

2. Zalecenia pokontrolne zawierają ocenę kontrolowanej działalności, wynikającą z ustaleń opisanych w protokole kontroli, a także uwagi i wnioski zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 22m. 1. Kontrolowany, w terminie 7 dni od daty otrzymania zaleceń pokontrolnych, może złożyć umotywowane zastrzeżenia do organu administracji miar zarządzającego kontrolę od zawartych w zaleceniach pokontrolnych ocen, uwag i wniosków.

2. Organ administracji miar zarządzający kontrolę rozpatruje zastrzeżenia w terminie 14 dni od daty ich otrzymania i zajmuje stanowisko w tej sprawie.

3. Stanowisko organu administracji miar zarządzającego kontrolę jest ostateczne i wraz z uzasadnieniem jest doręczane kontrolowanemu.

Art. 22n. 1. Kontrolowany jest obowiązany, w terminie wyznaczonym w zaleceniach pokontrolnych, do poinformowania organu administracji miar zarządzającego kontrolę o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

2. W przypadku złożenia przez kontrolowanego zastrzeżeń, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu doręczenia stanowiska, o którym mowa w art. 22m ust. 3.

Art. 22o. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾);

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory upoważnień do kontroli, legitymacji oraz protokołów, uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzanej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji organu kontroli i osób wykonujących czynności kontrolne.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1033) w art. 18e dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾);”.

Art. 33. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami

i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁴⁾) art. 17a otrzymuje brzmienie:

„Art. 17a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 6 ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”

Art. 34. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku nieobecności osób, o których mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego lub w obecności przywołanego świadka.”;

3) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”

Art. 35. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 7b dodaje się pkt 7c i 7d w brzmieniu:

„7c) inspekcją – jest kontrola warunków wytwarzania i importu produktów leczniczych, badanych produktów leczniczych i substancji czynnych wykorzystywanych jako materiały wyjściowe przeznaczone do wytwarzania produktów leczniczych przeprowadzana przez inspektorów do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego zgodnie z przepisami ustawy;

7d) kontrolą – są czynności podejmowane przez inspektorów farmaceutycznych w związku ze sprawowanym nadzorem nad jakością produktów leczniczych będących przedmiotem

³⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700.

obrotu oraz mające na celu sprawdzenie warunków prowadzenia obrotu produktami leczniczymi;”;

2) po art. 37at dodaje się art. 37au w brzmieniu:

„Art. 37au. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 38, 70, 74 i 99, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) po art. 122a dodaje się art. 122b – 122k w brzmieniu:

„Art. 122b. 1. Inspekcję przeprowadza inspektor do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia inspekcji udzielonego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

2. Kontrolę przeprowadza inspektor farmaceutyczny po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli udzielonego przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli albo inspekcji oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) przedsiębiorcę objętego kontrolą albo inspekcją;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli albo inspekcji;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli albo inspekcji;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Rozpoczęcie kontroli albo inspekcji inspektor potwierdza dokonując odpowiedniego wpisu w książce kontroli.

5. Inspektor do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego, dokonując inspekcji planowej wytwórni produktów leczniczych lub miejsca prowadzenia działalności importowej, przed rozpoczęciem inspekcji podaje kontrolowanemu plan przebiegu inspekcji,

w tym przewidywany okres prowadzenia inspekcji, zakres inspekcji oraz wykaz personelu obowiązującego do składania wyjaśnień istotnych dla prowadzonej inspekcji, w celu prawidłowego i sprawnego przeprowadzenia inspekcji.

Art. 122c. 1. Czynności w ramach kontroli albo inspekcji dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w tych czynnościach.

2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach podejmowanych w ramach kontroli albo inspekcji jest składane na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia inspektor dokonuje odpowiedniej adnotacji w protokole z kontroli albo w raporcie z inspekcji.

3. W przypadku gdy kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach w ramach kontroli albo inspekcji, czynności tych dokonuje się w obecności przywołanego świadka. Świadek nie musi być obecny przy czynnościach dotyczących przeprowadzania dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisków lub innych dokumentów.

Art. 122d. 1. W trakcie kontroli albo inspekcji inspektor ma prawo do sporządzania dokumentacji również w formie dźwiękowej, fotograficznej i filmowej.

2. W kontroli albo inspekcji mogą brać udział biegli lub eksperci na podstawie imiennego upoważnienia wydanego odpowiednio przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego albo Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

Art. 122e. 1. Przebieg kontroli albo inspekcji dokumentowany jest przez inspektora odpowiednio w protokole z kontroli albo raporcie z inspekcji.

2. Protokół z kontroli albo raport z inspekcji zawierają w szczególności:

- 1) wskazanie kontrolowanego;
- 2) wskazanie inspektorów;
- 3) wskazanie biegłych i ekspertów, jeżeli brali udział w kontroli albo inspekcji;

- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli albo inspekcji;
- 5) określenie miejsca i czasu kontroli albo inspekcji;
- 6) opis dokonanych ustaleń;
- 7) przedstawienie dowodów;
- 8) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

3. Protokół z kontroli podpisują:

- 1) kontrolowany albo osoba przez niego upoważniona;
- 2) inspektorzy przeprowadzający kontrolę;
- 3) osoby, których wyjaśnienia jako istotne dla czynności kontrolnych przytoczone zostały w protokole.

4. Raport z inspekcji podpisuje inspektor do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego lub inspektorzy do spraw wytwarzania Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego przeprowadzający inspekcję.

Art. 122f. 1. Protokół z kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazuje się kontrolowanemu.

2. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu z kontroli, może, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, złożyć pisemnie zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując jednocześnie stosowne wnioski dowodowe. Inspektor jest obowiązany rozpatrzyć zgłoszone zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń inspektor uzupełnia protokół z kontroli i przedstawia go ponownie do podpisu.

3. W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli odmawiający składa pisemne wyjaśnienie co do przyczyn odmowy.

4. O odmowie podpisania protokołu z kontroli, przyczynie tej odmowy oraz o złożeniu wyjaśnień inspektor dokonuje wzmianki w protokole kontroli.

Art. 122g. 1. Raport z inspekcji sporządza się w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazuje się kontrolowanemu.

2. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami raportu z inspekcji, może, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, złożyć zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując jednocześnie stosowne wnioski dowodowe. Inspektor jest obowiązany rozpatrzyć zgłoszone zastrzeżenia w terminie 7

dni od dnia ich otrzymania. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń inspektor uzupełnia raport z inspekcji i przedstawia go ponownie kontrolowanemu.

Art. 122h. 1. W przypadku pobrania podczas kontroli albo inspekcji próbek do badań, inspektor dokumentuje ich pobranie w protokole pobrania próbek.

2. Próbkę do badań pobiera się w ilości niezbędnej do przeprowadzenia właściwego badania laboratoryjnego.

3. Protokół pobrania próbki sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostawia się kontrolowanemu, drugi dołącza się do próbki kierowanej do badań jakościowych, trzeci pozostawia się w dokumentacji inspektora.

Art. 122i. 1. Kontrolowany, u którego pobrano próbki do badań, pakuje je w sposób zapobiegający zmianom wpływającym na ich jakość i przesyła do wskazanej przez inspektora jednostki prowadzącej badania laboratoryjne.

2. Do próbki przesyłanej do badań należy dołączyć protokół, o którym mowa w art. 122h ust. 1, oraz sporządzony przez inspektora wniosek o przeprowadzenie badań laboratoryjnych.

3. Równocześnie z pobraniem próbki do badań należy zapakować i opieczetować oraz pozostawić na przechowanie u kontrolowanego, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości, próbkę kontrolną – w ilości odpowiadającej ilości próbki pobranej do badań.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy leku recepturowego.

5. Próbka pozostawiona na przechowanie zgodnie z ust. 3 powinna być przechowywana u kontrolowanego do dnia otrzymania orzeczenia o wyniku badań jakościowych.

Art. 122j. 1. Po przeprowadzeniu badań jakościowych jednostka prowadząca badania laboratoryjne sporządza orzeczenie o wyniku badań jakościowych próbek pobranych podczas kontroli albo inspekcji przez inspektora.

2. Jednostka prowadząca badania laboratoryjne przekazuje orzeczenie inspektorowi, który wystąpił z wnioskiem oraz kontrolowanemu.

Art. 122k. 1. Doraźne zalecenia, uwagi i wnioski wynikające z przeprowadzonej kontroli albo inspekcji inspektor wpisuje do książki kontroli.

2. Książkę kontroli należy okazywać na każde żądanie inspektora.

3. Wpis w książce kontroli nie może być wymazywany ani w inny sposób usuwany.

4. Kontrolujący może dokonywać skreśleń i poprawek we wpisie w taki sposób, aby wyrazy skreślone i poprawione były czytelne.

5. Skreślenia i poprawki powinny być dokonane przed podpisaniem wpisu.

6. O dokonaniu skreśleń i poprawek należy na końcu wpisu sporządzić adnotację z określeniem strony książki oraz ich treści.”;

4) w art. 123 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

- 1) upoważnienia do przeprowadzania kontroli albo inspekcji,
- 2) protokołu pobrania próbek,
- 3) orzeczenia o wyniku badań jakościowych pobranych próbek,
- 4) książki kontroli

– uwzględniając przepisy prawa i wytyczne Wspólnoty Europejskiej.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409, z późn. zm.³⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 uchyla się ust. 2;
- 2) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 55:
 - a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Inspektor przeprowadza czynności kontrolne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 6, w obecności przedsiębiorcy albo osoby przez niego upoważnionej.”,
 - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 49, poz. 465, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

„1b. Kontrolę dokumentów, o których mowa w art. 87, inspektor dokonuje w obecności kierującego przemieszczającym się środkiem transportu.”;

2) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności kontrolnych inspektor dokonuje po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Czynności kontrolne przemieszczających się środków transportu inspektor dokonuje po okazaniu kierującemu legitymacji służbowej.

1b. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Inspektor wykonuje czynności kontrolne w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.”;

3) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. 1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektor sporządza protokół kontroli.

2. Protokół podpisują inspektor i kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez kontrolowanego kontrolujący odnotowuje w protokole kontroli i podaje jej przyczynę.

3. Oryginał protokołu kontroli zatrzymuje kontrolujący, a kopię doręcza się kontrolowanemu kierowcy, przedsiębiorcy lub podmiotowi wykonującemu przewóz drogowy.
4. Do protokołu kontroli kontrolowany może wnieść zastrzeżenia.”;
- 4) w art. 85:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kontrolę przedsiębiorcy przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
- 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;
 - 4) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
 - 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
 - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.”;
- 5) w art. 89 w ust. 5 uchyla się pkt 1;
- 6) po art. 89 dodaje się art. 89a – 89c w brzmieniu:
- „Art. 89a. 1. Inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy dokonują kontroli w zakresie przewozu drogowego na warunkach i w trybie określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Pracy.
2. Inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego dokonują kontroli na warunkach i w trybie określonych w ustawie.
 3. Funkcjonariusze Policji, organów celnych i Straży Granicznej oraz upoważnieni pracownicy zarządców dróg dokonują kontroli na warunkach i w sposób określonych w przepisach o kontroli ruchu drogowego.
 4. Upoważnieni pracownicy organu wydającego zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne dokonują kontroli dokumentów na warunkach i w trybie określonych w ustawie.

Art. 89b. 1. Rozpoczęcie kontroli przez uprawnionych, o których mowa w art. 89a ust. 3 i 4, następuje po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do wykonywania kontroli ruchu drogowego, z wyłączeniem funkcjonariuszy Policji.

2. Kontrolujący ma obowiązek zapoznać kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami wynikającymi z ustawy.

3. Kontrolujący wykonuje czynności kontrolne w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 89c. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾);

7) uchyla się art. 96.

Art. 38. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.³⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) podmiot świadczący usługi certyfikacyjne – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾), Narodowy Bank Polski albo organ władzy publicznej, świadczący co najmniej jedną z usług, o których mowa w pkt 13;”;

2) tytuł rozdziału VII otrzymuje brzmienie:

„Nadzór nad działalnością kwalifikowanych podmiotów świadczących usługi certyfikacyjne”;

3) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy przez kwalifikowane podmioty, zapewniając ochronę interesów odbiorców usług certyfikacyjnych.”;

4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

³⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 145, poz. 1050.

- „Art. 35. 1. Kontrolę przeprowadzają pracownicy ministerstwa zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki, zwani dalej „kontrolerami”, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.
2. Kontroler, przy wykonywaniu czynności kontrolnych, może korzystać z pomocy osoby niebędącej pracownikiem ministerstwa, o ile jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.
3. Imienne upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydaje minister właściwy do spraw gospodarki albo z jego upoważnienia dyrektor komórki organizacyjnej ministerstwa zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki.
4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
- 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;
 - 4) imię i nazwisko pracownika ministerstwa gospodarki upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
 - 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
 - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
5. Z upoważnienia ministra właściwego do spraw gospodarki kontrolę, o której mowa w ust. 1, mogą przeprowadzić również kontrolerzy, którzy są pracownikami podmiotu, o którym mowa w art. 23 ust. 5, lub jednostki certyfikującej w rozumieniu przepisów, o których mowa w art. 18 ust. 4.
6. W przypadku gdy kontrola odbywa się na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw gospodarki, podmiotowi oraz jednostce certyfikującej, o których mowa w ust. 5, należy się wynagrodzenie za przeprowadzoną kontrolę.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania za przeprowadzenie kontroli, na podstawie upoważnienia ministra do kontroli, uwzględniając zakres i rodzaj kontroli oraz uzasadnione koszty jej przeprowadzenia.”;

5) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kontrola ma na celu ustalenie, czy działalność kwalifikowanego podmiotu świadczącego usługi certyfikacyjne jest zgodna z wymaganiami ustawy. Zakres kontroli określa upoważnienie, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lub ust. 5.”;

6) uchyla się art. 39;

7) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 39. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.³⁷) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pracownikom Urzędu przysługuje prawo:”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Czynności kontrolne przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, wydanego przez Prezesa Urzędu.”;

2) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z późn. zm.³⁸) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 625 i Nr 144, poz. 901.

³⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 410.

„Art. 33a. Do kontroli działalności kantorowej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;

2) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Kontrolę, o której mowa w art. 33, przeprowadzają pracownicy Narodowego Banku Polskiego, zwani dalej „kontrolerami”, w siedzibie jednostki kontrolowanej albo w siedzibie kontrolowanego przedsiębiorcy lub siedzibie Narodowego Banku Polskiego, po okazaniu legitymacji służbowej i doręczeniu upoważnienia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w siedzibie Narodowego Banku Polskiego za zgodą kontrolowanego przedsiębiorcy, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 uchyla się ust. 6;

2) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane stosuje się przepisy dotyczące zakresu działania tych organów oraz przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 42. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385, z późn. zm.⁴⁰⁾) w art. 43 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Czynności kontrolne podejmowane są przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Przewodniczącą Komisji Nadzoru Finansowego.

³⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381.

⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

4. Czynności, o których mowa w ust. 3, mogą być wykonywane ponadto przez upoważnionych biegłych rewidentów po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Przewodniczącą Komisji Nadzoru Finansowego.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Prezes UTK i pisemnie upoważnione przez niego osoby:

- 1) mają prawo wstępu na obszar kolejowy i na bocznice kolejowe oraz do pomieszczeń związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz do pojazdów kolejowych;
- 2) mogą żądać pisemnych i ustnych wyjaśnień, okazywania dokumentów, udzielania informacji oraz udostępniania wszelkich danych związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) mają prawo, w ramach kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu przeprowadzać kontrolę zgodnie z rozdziałem 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.³⁹⁾).

2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;

2) w art. 25o ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Prezesa UTK, które zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;

- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁴¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 208:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Organ nadzoru może przeprowadzać kontrolę działalności i stanu majątkowego zakładu ubezpieczeń.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności i stanu majątkowego podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń w zakresie tych czynności.

3. Kontrola działalności i stanu majątkowego zakładu ubezpieczeń przeprowadzana jest przez pracowników Urzędu tworzących zespół inspekcyjny, upoważnionych przez organ nadzoru, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,

b) uchyla się ust. 5;

2) w art. 208a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę podmiotów, o których mowa w art. 207a, w zakresie rzetelności informacji, wyjaśnień lub danych przekazanych w trybie art. 207a.

2. Do kontroli przeprowadzanej na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 208 ust. 3 i 4 oraz art. 208b – 208h.”;

3) po art. 208a dodaje się art. 208b – 208j w brzmieniu:

„Art. 208b. 1. W toku kontroli zakładu ubezpieczeń badaniu podlega zgodność działalności zakładu ubezpieczeń z prawem, statutem, planem działalności oraz interesem ubezpieczających, ubezpieczonych,

⁴¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz jego stan majątkowy.

2. Czynności kontrolne powinny zostać przeprowadzone w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia rozpoczęcia kontroli.

Art. 208c. 1. Kontrolę przeprowadza zespół inspekcyjny składający się co najmniej z dwóch inspektorów.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w art. 208 ust. 3, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

3. Kontrola jest przeprowadzana w siedzibie lub w miejscu wykonywania działalności przez zakład ubezpieczeń oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez zakład ubezpieczeń.

Art. 208d. 1. Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Inspektor może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnią się w toku kontroli, inspektor powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.
4. Wyłączony inspektor powinien podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes zakładu ubezpieczeń.
5. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek zakładu ubezpieczeń lub na wniosek inspektora. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu inspektora, uzupełnia skład zespołu inspekcyjnego, a także zmienia odpowiednio upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz niezwłocznie doręcza upoważnienia zakładowi ubezpieczeń.
6. Z ważnych przyczyn organ nadzoru może zmienić skład osobowy zespołu inspekcyjnego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2. Zdanie drugie ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 208e. 1. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się w szczególności:
 - 1) dokumenty;
 - 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych zakładu ubezpieczeń;
 - 3) dowody rzeczowe;
 - 4) oświadczenia, informacje i wyjaśnienia złożone przez upoważnionych pracowników i pośredników ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń;
 - 5) oświadczenia osób trzecich;
 - 6) opinie ekspertów;
 - 7) wyniki oględzin;
 - 8) inne materiały będące przedmiotem kontroli, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.
3. Organ nadzoru przed podpisaniem protokołu, o którym mowa w art. 208f ust. 1, zapewnia zakładowi ubezpieczeń możliwość zapoznania się oraz ustosunkowania się do materiałów, będących dowodami w kontroli, które nie zostały uzyskane w toku kontroli.

4. Dowody uzyskane w toku kontroli są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich bez zgody inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym.
5. Zebrane w toku kontroli dowody mogą być zabezpieczane przez:
 - 1) oddanie na przechowanie zarządowi zakładu ubezpieczeń lub upoważnionemu przez zarząd pracownikowi zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem;
 - 2) przechowanie w siedzibie zakładu ubezpieczeń w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
 - 3) zabranie z zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem.

Art. 208f. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń;
 - 2) datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz jego zmiany;
 - 3) miejsce i datę przeprowadzania czynności kontrolnych;
 - 4) wskazanie jednostek organizacyjnych objętych kontrolą;
 - 5) wskazanie objętych kontrolą podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładów ubezpieczeń;
 - 6) imiona i nazwiska inspektorów przeprowadzających kontrolę;
 - 7) określenie zakresu kontroli;
 - 8) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
 - 9) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
 - 10) wzmiankę o poinformowaniu zakładu ubezpieczeń o przysługujących mu prawach i obowiązkach;
 - 11) wykaz załączników z podaniem nazwy i cech każdego załącznika;
 - 12) miejsce i datę sporządzenia protokołu.
3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym lub w jego zastępstwie inny inspektor wchodzący w skład zespołu inspekcyjnego przeprowadzającego kontrolę przekazuje zakładowi ubezpieczeń.

4. Osoba upoważniona przez organ zarządzający zakładu ubezpieczeń potwierdza odbiór protokołu kontroli na jednym egzemplarzu protokołu podpisanym przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym. Osoby te parafują każdą stronę protokołu.
5. Jeżeli zakład ubezpieczeń odmawia lub uchyla się od odebrania protokołu kontroli, organ nadzoru wzywa pisemnie zakład ubezpieczeń do odebrania protokołu, wyznaczając termin nie krótszy niż 7 dni do dokonania tej czynności. W przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu protokół uważa się za doręczony z upływem ostatniego dnia tego terminu.

Art. 208g. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiście omyłki pisarskie prostuje inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich informuje pisemnie zakład ubezpieczeń.

Art. 208h. 1. W terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli zakład ubezpieczeń może zgłosić organowi nadzoru pisemne zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz wyjaśnienia w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje zakład ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia zastrzeżeń.
3. Informacje o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń załącza się do protokołu kontroli.

Art. 208i. Do kontroli podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń, stosuje się odpowiednio przepisy o kontroli zakładów ubezpieczeń.

Art. 208j. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 45. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.⁴²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁴²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

- „1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z usług agentów ubezpieczeniowych.”,
- b) uchyla się ust. 7;
- 2) po art. 19 dodaje się art. 19a – 19i w brzmieniu:
- „Art. 19a. 1. W toku kontroli zakładu ubezpieczeń badaniu podlega zgodność działalności zakładu ubezpieczeń z prawem w zakresie korzystania z usług agentów ubezpieczeniowych.
2. Kontrola obejmuje w szczególności:
- 1) prawidłowość zawierania umów agencyjnych pod względem zgodności z przepisami prawa, postanowienia umów agencyjnych oraz postanowienia udzielanych pełnomocnictw;
 - 2) terminowość składania wniosku o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych podmiotu, z którym została zawarta umowa agencyjna;
 - 3) terminowość składania wniosku o dokonanie wpisu zmian do rejestru agentów ubezpieczeniowych;
 - 4) terminowość składania wniosku o wykreślenie podmiotu z rejestru agentów ubezpieczeniowych;
 - 5) prawidłowość danych dotyczących agentów ubezpieczeniowych, przekazanych do organu nadzoru przez zakład ubezpieczeń wraz z wnioskiem o wpis agenta ubezpieczeniowego do rejestru, zmianę danych agenta ubezpieczeniowego w rejestrze bądź wykreślenie agenta ubezpieczeniowego z rejestru;
 - 6) przestrzeganie przez agentów ubezpieczeniowych wymogu wykonywania czynności agencyjnych przez osoby fizyczne spełniające warunki określone w art. 9 ust. 1;
 - 7) w przypadku korzystania przez zakład ubezpieczeń z usług agentów ubezpieczeniowych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej – sprawdzenie, czy agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność agencyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 16;
 - 8) przestrzeganie przez agentów ubezpieczeniowych wymogu określonego w art. 9 ust. 1a;

9) przestrzeganie przez agentów ubezpieczeniowych w prowadzonej działalności obowiązujących przepisów prawa.

3. Czynności kontrolne powinny zostać przeprowadzone w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia rozpoczęcia kontroli.

Art. 19b. 1. Kontrolę przeprowadza zespół inspekcyjny składający się co najmniej z dwóch inspektorów po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez organ nadzoru.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

3. Kontrola jest przeprowadzana w siedzibie lub w miejscu wykonywania działalności przez zakład ubezpieczeń oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez zakład ubezpieczeń.

Art. 19c. 1. Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Inspektor może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnią się w toku kontroli, inspektor powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.
4. Wyłączony inspektor powinien podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes zakładu ubezpieczeń.
5. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek zakładu ubezpieczeń lub na wniosek inspektora. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu inspektora, uzupełnia skład zespołu inspekcyjnego, a także zmienia odpowiednio upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz niezwłocznie doręcza upoważnienia zakładowi ubezpieczeń.
6. Z ważnych przyczyn organ nadzoru może zmienić skład osobowy zespołu inspekcyjnego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2. Zdanie drugie ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 19d. 1. Zakład ubezpieczeń zapewnia zespołowi inspekcyjnemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli.

2. Podczas kontroli zakład ubezpieczeń zapewnia inspektorom:

- 1) wstęp do wszystkich pomieszczeń kontrolowanego zakładu ubezpieczeń;
- 2) w miarę możliwości, swobodny dostęp do oddzielnego pomieszczenia biurowego oraz środków łączności;
- 3) wgląd do wszelkich dokumentów kontrolowanego zakładu ubezpieczeń oraz wymagane kopie, odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- 4) wgląd do danych zawartych w systemach informatycznych oraz wymagane kopie lub wyciągi z tych danych, w tym również w formie elektronicznej;
- 5) wgląd do wszelkich dokumentów dotyczących agenta ubezpieczeniowego zakładu ubezpieczeń, znajdujących się w posiadaniu zakładu ubezpieczeń oraz wymagane kopie, odpisy i wyciągi z tych dokumentów;

- 6) uzyskanie wyjaśnień ustnych lub pisemnych od pracowników i agentów ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń, w tym w miarę możliwości w formie elektronicznej;
 - 7) sporządzenie niezbędnych danych na żądanie inspektorów, w tym również w miarę możliwości w formie elektronicznej;
 - 8) możliwość zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów.
3. Materiały sporządzane przez zakład ubezpieczeń na potrzeby przeprowadzanej kontroli powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzania. W przypadku odmowy dokonania tych czynności inspektor sporządza stosowną adnotację na tych materiałach.

Art. 19e. 1. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się w szczególności:

- 1) dokumenty;
- 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych zakładu ubezpieczeń;
- 3) dowody rzeczowe;
- 4) oświadczenia, informacje i wyjaśnienia złożone przez upoważnionych pracowników i pośredników ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń;
- 5) oświadczenia osób trzecich;
- 6) opinie ekspertów;
- 7) wyniki oględzin;
- 8) inne materiały będące przedmiotem kontroli, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

3. Organ nadzoru przed podpisaniem protokołu, o którym mowa w art. 19f ust. 1, zapewnia zakładowi ubezpieczeń możliwość zapoznania się oraz ustosunkowania się do materiałów, będących dowodami w kontroli, które nie zostały uzyskane w toku kontroli.

4. Dowody uzyskane w toku kontroli są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich bez zgody inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym.

5. Zebrane w toku kontroli dowody mogą być zabezpieczane przez:

- 1) oddanie na przechowanie zarządowi zakładu ubezpieczeń lub upoważnionemu przez zarząd pracownikowi zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem;

- 2) przechowanie w siedzibie zakładu ubezpieczeń w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 3) zabranie z zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem.

Art. 19f. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń;
- 2) datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz jego zmiany;
- 3) miejsce i datę przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 4) wskazanie jednostek organizacyjnych objętych kontrolą;
- 5) imiona i nazwiska inspektorów przeprowadzających kontrolę;
- 6) określenie zakresu kontroli;
- 7) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 8) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
- 9) wzmiankę o poinformowaniu zakładu ubezpieczeń o przysługujących mu prawach i obowiązkach;
- 10) wykaz załączników z podaniem nazwy i cech każdego załącznika;
- 11) miejsce i datę sporządzenia protokołu.

3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym lub w jego zastępstwie inny inspektor wchodzący w skład zespołu inspekcyjnego przeprowadzającego kontrolę przekazuje zakładowi ubezpieczeń.

4. Osoba upoważniona przez organ zarządzający zakładem ubezpieczeń potwierdza odbiór protokołu kontroli na jednym egzemplarzu protokołu podpisanym przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym. Osoby te parafują każdą stronę protokołu.

5. Jeżeli zakład ubezpieczeń odmawia lub uchyla się od odebrania protokołu kontroli, organ nadzoru wzywa pisemnie zakład ubezpieczeń do odebrania protokołu, wyznaczając termin nie krótszy niż 7 dni do dokonania tej czynności. W przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu protokół uważa się za doręczony z upływem ostatniego dnia tego terminu.

Art. 19g. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiste omyłki pisarskie prostuje inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich informuje pisemnie zakład ubezpieczeń.

Art. 19h. 1. W terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu kontroli zakład ubezpieczeń może zgłosić organowi nadzoru pisemne zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz wyjaśnienia w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje zakład ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia zastrzeżeń.

3. Informacje o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń załącza się do protokołu kontroli.

Art. 19i. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności i stanu majątkowego podmiotów wykonujących działalność brokerską, w zakresie tej działalności.”,

b) uchyla się ust. 6;

4) po art. 35 dodaje się art. 35a – 35i w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Do zakresu kontroli należy sprawdzanie działalności i stanu majątkowego przedsiębiorców prowadzących działalność brokerską oraz stwierdzanie zgodności prowadzonej działalności z prawem oraz uzyskanym zezwoleniem.

2. Czynności kontrolne powinny zostać przeprowadzone w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia rozpoczęcia kontroli.

Art. 35b. 1. Kontrolę przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską przeprowadza zespół inspekcyjny składający się co najmniej z dwóch inspektorów po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez organ nadzoru.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
 - 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) oznaczenie organu kontroli;
 - 3) datę i miejsce wystawienia;
 - 4) imię i nazwisko inspektora uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
 - 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
 - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
 - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.
3. Kontrola jest przeprowadzana w siedzibie lub w miejscu wykonywania działalności przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską.
4. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.

- Art. 35c. 1. Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
2. Inspektor może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.
 3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnią się w toku kontroli, inspektor powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.

4. Wyłączony inspektor powinien podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską.
5. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską lub na wniosek inspektora. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu inspektora, uzupełnia skład zespołu inspekcyjnego, a także zmienia odpowiednio upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz niezwłocznie doręcza upoważnienia przedsiębiorcy prowadzącemu działalność brokerską.
6. Z ważnych przyczyn organ nadzoru może zmienić skład osobowy zespołu inspekcyjnego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2. Zdanie drugie ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 35d. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność brokerską zapewnia zespołowi inspekcyjnemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli.

2. Podczas kontroli przedsiębiorca prowadzący działalność brokerską zapewnia inspektorom:
 - 1) wstęp do wszystkich pomieszczeń kontrolowanego;
 - 2) w miarę możliwości, swobodny dostęp do oddzielnego pomieszczenia biurowego oraz środków łączności;
 - 3) wgląd do wszelkich dokumentów kontrolowanego oraz wymagane kopie, odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
 - 4) wgląd do danych zawartych w systemach informatycznych oraz wymagane kopie lub wyciągi z tych danych, w tym również w formie elektronicznej;
 - 5) uzyskanie wyjaśnień ustnych lub pisemnych od kontrolowanego lub jego pracowników, w tym w miarę możliwości w formie elektronicznej;
 - 6) sporządzenie niezbędnych danych na żądanie inspektorów, w tym również w miarę możliwości w formie elektronicznej;
 - 7) możliwość zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów.

3. W okresie trwania kontroli podmiot prowadzący działalność brokerską jest zobowiązany do niezwłocznego wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 2.
4. Materiały sporządzane przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską na potrzeby przeprowadzanej kontroli powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzania. W przypadku odmowy dokonania tych czynności inspektor sporządza stosowną adnotację na tych materiałach.

Art. 35e. 1. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się w szczególności:
 - 1) dokumenty;
 - 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską;
 - 3) dowody rzeczowe;
 - 4) oświadczenia, informacje i wyjaśnienia złożone przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską lub jego upoważnionych pracowników;
 - 5) oświadczenia osób trzecich;
 - 6) opinie ekspertów;
 - 7) wyniki oględzin;
 - 8) inne materiały będące przedmiotem kontroli, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.
3. Organ nadzoru przed podpisaniem protokołu, o którym mowa w art. 19f ust. 1, zapewnia przedsiębiorcy prowadzącemu działalność brokerską możliwość zapoznania się oraz ustosunkowania się do materiałów, będących dowodami w kontroli, które nie zostały uzyskane w toku kontroli.
4. Dowody uzyskane w toku kontroli są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich bez zgody inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym. Ograniczenie to nie dotyczy inspektorów wchodzących w skład zespołu inspekcyjnego.
5. Zebrane w toku kontroli dowody mogą być zabezpieczane przez:

- 1) oddanie na przechowanie przedsiębiorcy prowadzącemu działalność brokerską lub upoważnionemu przez niego pracownikowi za pokwitowaniem;
- 2) przechowanie w siedzibie przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 3) pobranie od przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską za pokwitowaniem.

Art. 35f. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską;
- 2) datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz jego zmiany;
- 3) miejsce i datę przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 4) imiona i nazwiska inspektorów przeprowadzających kontrolę;
- 5) określenie zakresu kontroli;
- 6) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 7) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
- 8) wzmiankę o poinformowaniu przedsiębiorcy prowadzącego działalność brokerską o przysługujących mu prawach i obowiązkach;
- 9) wykaz załączników z podaniem nazwy i cech każdego załącznika;
- 10) miejsce i datę sporządzenia protokołu.

3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz doręcza się przedsiębiorcy prowadzącemu działalność brokerską.

4. Przed doręczeniem protokołu podmiotowi prowadzącemu działalność brokerską inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym podpisuje oba egzemplarze protokołu kontroli.

5. Do doręczenia protokołu kontroli odpowiednio stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące doręczeń, z zastrzeżeniem że organ nadzoru może uznać protokół za doręczony w przypadku, gdy broker uchyla się od odebrania protokołu.

Art. 35g. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiście omyłki pisarskie prostuje inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich informuje pisemnie przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską.

Art. 35h. 1. W terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu kontroli przedsiębiorca prowadzący działalność brokerską może zgłosić organowi nadzoru pisemne zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz wyjaśnienia w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje przedsiębiorcę prowadzącego działalność brokerską w terminie 14 dni od dnia doręczenia zastrzeżeń.

3. Informacje o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń załącza się do protokołu kontroli.

Art. 35i. Do kontroli działalności brokerskiej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.⁴³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanym dalej „pracownikami UKE”, przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu pisemnego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Prezesa UKE, prawo do związanego z zakresem kontroli:

1) dostępu do materiałów, dokumentów i danych podlegających kontroli, a także sporządzania ich kopii;

2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki;

⁴³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 191, poz. 1413, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1109.

- 3) przeprowadzenia oględzin, ważenia przesyłek oraz sprawdzenia wysokości opłaty pobranej przez operatora;
- 4) sprawdzania zawartości przesyłek o masie nieprzekraczającej dopuszczalnej granicy wagowej nadanych w sposób umożliwiający sprawdzenie zawartości, przyjętych do przemieszczenia lub doręczenia przez podmioty niebędące operatorem publicznym, bez otwierania przesyłki.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Czynności kontrolne są dokonywane w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 127 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 48. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może w szczególności:

- 1) żądać wszelkich informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;
- 2) sprawdzać, w ramach posiadanych uprawnień, bezpieczeństwo wprowadzonych na rynek produktów, aż do ostatniego etapu ich używania.”;

2) w art. 20a uchyla się pkt 3.

Art. 49. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18 są obowiązani przy wykonywaniu czynności kontrolnych nosić na widocznym miejscu odznakę identyfikacyjną.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1d w brzmieniu:

„1a. Czynności kontrolne podejmowane są po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

1b. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wystawiającego upoważnienie;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej;
- 3) numer odznaki identyfikacyjnej;
- 4) stanowisko i numer legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej;
- 5) numer dowodu osobistego osoby wyznaczonej w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej;
- 6) okres ważności upoważnienia;
- 7) miejsce lub obszar wykonywania czynności;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie.

1c. Przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba upoważniona do wykonania kontroli ma obowiązek poinformować kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

1d. Do kontroli spraw, przy których zachodzi konieczność zapoznania się z informacjami niejawnymi, kontrolujący powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, uzyskane na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.”,

c) uchyla się ust. 7;

2) po art. 19 dodaje się ust. 19a – 19f w brzmieniu:

„Art. 19a. Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego i porównanie go ze stanem pożądanym, określonym w prawodawstwie weterynaryjnym, oraz dokonanie oceny i podjęcie działań wynikających z ustaleń kontroli.

Art. 19b. 1. Kontrolujący przeprowadzają kontrole:

- 1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lub wojewódzkiego lekarza weterynarii;

- 2) doraźne – podjęte poza planem kontroli, w tym związane z rozpatrzeniem skarg i wniosków.
2. Powiatowy i wojewódzki lekarz weterynarii przeprowadzają kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, na polecenie Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie przez niego określonym.
3. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, również na polecenie wojewódzkiego lekarza weterynarii, w zakresie przez niego określonym.

- Art. 19c. 1. Kontrolę przeprowadza się w obecności kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.
2. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.
 3. Dowodami są w szczególności dokumenty, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych oraz wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 19d. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli zawierający:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, jego siedzibę i adres, imię i nazwisko kierownika podmiotu kontrolowanego, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w okresie objętym kontrolą;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolującego oraz numer i datę wystawienia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli, ze wskazaniem dni przerw w kontroli;
- 4) określenie przedmiotu kontroli;
- 5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu i skutków;
- 6) pouczenie o prawie, sposobie i terminie wniesienia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli i złożenia wyjaśnień oraz o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli;
- 7) wzmiankę o wniesieniu zastrzeżeń;
- 8) omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 9) wzmiankę o doręczeniu podmiotowi kontrolowanemu protokołu kontroli;

- 10) podpisy kontrolującego i kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej oraz miejsce i datę podpisania protokołu kontroli;
- 11) wzmiankę o odmowie podpisania protokołu kontroli;
- 12) oznaczenie odpowiednią klauzulą tajności protokołu kontroli lub jego fragmentu w przypadku, gdy protokół zawiera informacje niejawne.

2. Do akt kontroli włącza się:

- 1) notatki służbowe z czynności mających znaczenie dla ustaleń kontroli, sporządzone przez kontrolującego, oraz inne dowody, oceny, wnioski lub zalecenia;
- 2) informacje i dokumenty oraz poświadczone za zgodność z oryginałem kopie decyzji i powiadomień;
- 3) kopie dokumentów, poświadczone za zgodność z oryginałem, lub dokumenty sporządzone przez kontrolującego, poświadczone za zgodność z dokumentacją źródłową.

3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

4. Jeden egzemplarz protokołu kontroli przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu za pokwitowaniem, drugi włącza się do akt kontroli.

Art. 19e. 1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje, przed podpisaniem protokołu kontroli, prawo zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli.

2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

3. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń wniesionych przez podmiot kontrolowany, kontrolujący dokonuje zmian w protokole kontroli przez opisanie zmiany brzmienia jego poszczególnych fragmentów lub dokonanie skreśleń.

4. Podmiot kontrolowany może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wyjaśnienie przyczyn odmowy podpisania.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia podmiotowi kontrolowanemu stanowiska kontrolującego wobec zastrzeżeń.

6. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Art. 19f. Ustalenia ujęte w protokole kontroli stanowią podstawę do podjęcia dalszych czynności, w tym dokonania ocen, sporządzenia wniosków, zaleceń pokontrolnych, wydania decyzji i sporządzenia informacji dla jednostek nadrzędnych, oraz do powiadomienia właściwego organu w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 62, poz. 574, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 56 uchyla się ust. 3;
- 2) art. 57 i art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Czynności kontrolne podejmowane przez okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego wykonywane są po okazaniu legitymacji służbowej.

2. W czasie wykonywania czynności kontrolnych inspektor jest obowiązany okazywać legitymację służbową na żądanie osoby, której czynności dotyczą oraz nosić na widocznym miejscu oznakę służbową.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji i oznaki służbowej inspektorów, mając na względzie ułatwienie identyfikacji służb kontrolnych.

Art. 58. W czasie wykonywania czynności kontrolnych inspektor jest uprawniony do:

- 1) zatrzymania statku rybackiego i wejścia na jego pokład;
- 2) kontroli dokumentów tożsamości, dziennika połowowego, dokumentu przewozowego oraz dokumentów uprawniających do wykonywania rybołówstwa morskiego, prowadzenia skupu lub przetwórstwa na morzu organizmów morskich, połowów organizmów morskich w celach naukowo-badawczych, szkoleniowych albo sportowo-rekreacyjnych, prowadzenia zarybiania oraz chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich;
- 3) sprawdzania, czy rybołówstwo jest wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 4) kontroli narzędzi połowowych i złowionych organizmów morskich;

- 5) kontroli pomieszczeń statków, środków transportu, magazynów, przetwórci i innych pomieszczeń służących do przechowywania organizmów morskich na lądzie;
 - 6) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień;
 - 7) wykonywania innych czynności niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a w przypadkach uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów ustawy – do zatrzymania:
 - a) dokumentów, o których mowa w pkt 2, z wyjątkiem dokumentów tożsamości,
 - b) organizmów morskich i narzędzi połowowych oraz ich zabezpieczenia.”;
- 3) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:
- „Art. 61a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 51. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.⁴⁴⁾) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 52. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) kontrolowanym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1096, z późn. zm.¹³⁾), u którego prowadzi się kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu.”;
- 2) w art. 17:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

⁴⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 r. Nr 154, poz. 928.

„1a. Czynności kontrolne są prowadzone po okazaniu kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:

„3a. Kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu prowadzi się zgodnie z programem kontroli albo jako kontrolę doraźną.

3b. Kontrolę prowadzą co najmniej dwie osoby.

3c. Kontrolę należy prowadzić, stosując najprostsze metody i w sposób najmniej uciążliwy dla kontrolowanego.”;

3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Wyniki kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole kontroli.

2. Kontrolujący jest obowiązany zapoznać kontrolowanego lub osobę przez niego upoważnioną z treścią protokołu.

3. Protokół podpisują kontrolujący oraz kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona, w której obecności przeprowadzono kontrolę.

4. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się, za pokwitowaniem, kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, w której obecności przeprowadzono kontrolę, a drugi pozostawia się w aktach sprawy.

5. W razie odmowy podpisania lub odbioru protokołu kontrolujący sporządzający protokół powinien zrobić o tym adnotację w protokole, podając, jeżeli jest to możliwe, przyczynę odmowy.

6. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub wnieść je na piśmie, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

7. Właściwy organ jest obowiązany ustosunkować się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

8. O braku uwag do protokołu należy zrobić adnotację w protokole.”;

4) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W przypadku dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów kontrolujący sporządza odrębne protokoły. Przepisy art. 21 stosuje się odpowiednio.

2. O sporządzeniu odrębnego protokołu należy zrobić adnotację w protokole kontroli.

Art. 21b. Kontrolujący mogą, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe bądź inne oczywiste pomyłki przez dokonanie adnotacji w protokole kontroli lub odrębnym protokole, o którym mowa w art. 21a ust. 1, opatrzonej datą i podpisem osoby dokonującej adnotacji.”;

5) po art. 22 dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:

„Art. 22a. Zabezpieczenia dowodów wykonuje się w odniesieniu do:

- 1) wyrobów budowlanych – przez opatrzenie plombami, pieczęciami lub innymi znakami urzędowymi oraz przekazanie ich do przechowania kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi, z zastrzeżeniem pkt 2, albo przez ich przechowywanie w zabezpieczonym pomieszczeniu kontrolowanego lub właściwego organu, w warunkach właściwych dla poszczególnych rodzajów wyrobów budowlanych;
- 2) dokumentów, ewidencji, informacji i innych rzeczy niebędących wyrobami budowlanymi oraz wyrobów budowlanych, które mogą być dowodami w sprawach – przez:
 - a) oddanie na przechowanie kontrolowanemu lub osobie go reprezentującej w zamkniętym i zabezpieczonym pomieszczeniu,
 - b) opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych i oddanie na przechowanie osobom, o których mowa w lit. a,
 - c) złożenie na przechowanie w pomieszczeniu właściwego organu;
- 3) pomieszczeń – przez ich zamknięcie oraz nałożenie plomb, pieczęci lub innych znaków urzędowych;
- 4) produktów niebezpiecznych – przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych;
- 5) środków przewozowych – przez opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych.

Art. 22b. 1. Postanowienie dotyczące zabezpieczenia dowodów, o którym mowa w art. 22, powinno zawierać określenie terminu zabezpieczenia.

2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia wyrobów powinien być określany z uwzględnieniem terminów gwarancji oraz innych terminów określających ważność lub trwałość wyrobu budowlanego.”;

6) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”;

7) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania kontroli, wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wzory protokołów kontroli oraz oględzin uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzanej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji organu kontroli i osób wykonujących czynności kontrolne oraz możliwość identyfikacji kontrolowanego i identyfikacji wyrobu budowlanego objętego kontrolą.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz. 1056) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁴⁵⁾) w art. 226 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kontroli podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

⁴⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

Art. 55. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 225, poz. 1636 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 3;
- 2) w art. 66 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 7 – 7i, które tracą moc z dniem 1 lipca 2011 r.”;
- 3) uchyla się art. 69 i 70;
- 4) uchyla się art. 74;
- 5) w art. 90 uchyla się pkt 3.

Art. 56. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁴⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W dziale X tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Kontrola i postępowanie pokontrolne”;
- 2) w art. 199:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, a także realizacji umów o dostępie telekomunikacyjnym.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.”.
- 3) w art. 200:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

 - 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;

⁴⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101.

- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;
- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;
- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 204, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn zakłóceń;
- 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 7) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownik kontrolowanej jednostki, osoba upoważniona lub inny pracownik kontrolowanej jednostki, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾), jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikom UKE, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;
- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami UKE, po doręczeniu upoważnienia Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie powinny zawierać dane umożliwiające identyfikację urzędzeń kontrolnych.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w ust. 1 – 5, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej, a także o ochronie danych osobowych.”;

2) po art. 200 dodaje się art. 200a w brzmieniu:

„Art. 200a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 57. W ustawie z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. z 2005 r. Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera co najmniej:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie lokalnej komisji etycznej;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych;
- 5) jednostkę doświadczalną objętą kontrolą;
- 6) zakres kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis przewodniczącego lokalnej komisji etycznej;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.”;

2) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 58. W ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.⁴⁷) w art. 10:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Czynności kontrolne są wykonywane przez kontrolującego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera co najmniej:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę kontrolowanego;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.”;

2) uchyla się ust. 4;

3) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Do kontroli działalności gospodarczej zakładu ubezpieczeń w zakresie zawierania i wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w przepisach niniejszej ustawy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³).”.

Art. 59. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.⁴⁸) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

⁴⁷) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 120, poz. 825 i Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 49, poz. 328 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 918.

⁴⁸) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 66, poz. 469 i Nr 120, poz. 826 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 48 i Nr 82, poz. 558.

„Art. 44a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 35, 36 i 40, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 60. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.⁴⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: „Kontrola, postępowanie wyjaśniające oraz blokada rachunków”;

2) w art. 25 ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne, jak również żądać wszczęcia takich kontroli i postępowania przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich kontroli i postępowania.

4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli:

1) uwzględnienie zgłoszenia mogłoby wywrzeć niekorzystny wpływ na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru szczegółowe wyjaśnienie przyczyn niewszczęcia kontroli lub postępowania, lub odmowy dopuszczenia do udziału w czynnościach.”;

3) w art. 26 uchyla się ust. 8;

⁴⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Kontrolę zarządza dyrektor lub zastępca dyrektora komórki organizacyjnej urzędu Komisji, do zadań której należy przeprowadzanie kontroli.

2. Zarządzający kontrolę, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych charakterem kontroli, może, nie wcześniej niż na 3 dni przed planowanym rozpoczęciem kontroli, pisemnie powiadomić o tym kontrolowanego, wskazując przedmiot i zakres kontroli, celem umożliwienia kontrolowanemu sprawnego zgromadzenia lub przygotowania dokumentów i zebrania innych danych i informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, w tym zapewnienia obecności, w trakcie przeprowadzania kontroli, osób upoważnionych do reprezentowania kontrolowanego.”;

5) w art. 28 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku przeprowadzania kontroli przez osoby, o których mowa w art. 26 ust. 7, w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się także imię i nazwisko tej osoby oraz numer jej dowodu tożsamości.”;

6) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrola rozpoczyna się od dnia, w którym nastąpiło doręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zgodnie z art. 30 ust. 1, nie wcześniej jednak niż w dacie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 9.”;

7) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza zespół kontrolujący, składający się z co najmniej dwóch kontrolerów, po okazaniu kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej lub dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Obowiązek okazania legitymacji służbowej nie dotyczy osób, o których mowa w art. 26 ust. 7.

2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim

przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.

3. Po doręczeniu upoważnienia, a przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, kontroler ma również obowiązek poinformować osobę, o której mowa w ust. 1, o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz pouczyć o skutkach prawnych utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych, a także o odpowiedzialności za złożenie nieprawdziwych wyjaśnień lub zatajenie prawdy. Składający wyjaśnienia może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 83 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na odpowiedzialność karną lub bezpośrednią szkodę majątkową.
4. O dokonaniu pouczenia, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się wzmiankę na upoważnieniu. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona potwierdza własnoręcznym podpisem odebranie pouczenia.
5. W przypadku odmowy potwierdzenia odebrania pouczenia, o którym mowa w ust. 4, wzmiankę o tym umieszcza się na upoważnieniu, z podaniem przyczyn odmowy.”;

8) w art. 32:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a – 6d w brzmieniu:

- „6a. Kopie dokumentów i innych nośników informacji, podlegających badaniu w trakcie przeprowadzania kontroli, kontrolerzy mogą sporządzać samodzielnie, zgodnie z ust. 6 zdanie drugie.
- 6b. Kontrolerzy mogą żądać od kontrolowanego sporządzenia zestawień określonych danych i informacji na podstawie tych dokumentów i nośników, wyznaczając odpowiedni termin do ich przekazania.
- 6c. Z przekazania kontrolerowi materiałów, o których mowa w ust. 5 i ust. 6b, oraz pobrania materiałów, o których mowa w ust. 6a, sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba przekazująca materiały podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.
- 6d. W przypadku odmowy podpisania protokołu, o którym mowa w ust. 6c, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przeprowadzenie kontroli nie powinno, w miarę możliwości, zakłócać wykonywania zadań kontrolowanego.”;

9) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Informacje pisemne, sporządzane przez kontrolowanego na potrzeby przeprowadzanej kontroli, powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzenia. W przypadku odmowy ich podpisania kontroler sporządza stosowną adnotację na protokole przekazania materiałów.

2. Zgodność z oryginałem kopii dokumentów potwierdza osoba uprawniona do reprezentowania kontrolowanego lub pozostająca z kontrolowanym w stosunku pracy.

3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera klauzulę „za zgodność z oryginałem” i podpis osoby dokonującej potwierdzenia. Zgodność z oryginałem kopii danych umieszczonych w systemach informatycznych lub kopie danych utrwalonych na nośnikach informacji innych niż dokumenty potwierdza się na piśmie, ze wskazaniem zawartości nośnika oraz jego rodzaju.

Art. 34b. 1. Z odebrania ustnych wyjaśnień sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba składająca ustne wyjaśnienia podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę składającą ustne wyjaśnienia, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.

3. Wyjaśnienia udzielane ustnie przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 5, mogą być utrwalane przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego, po uprzednim poinformowaniu osoby składającej wyjaśnienia. W czynnościach ma prawo uczestniczyć osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.”;

10) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

1) firmę (nazwę) i adres kontrolowanego;

- 2) wskazanie jednostek organizacyjnych kontrolowanego, objętych kontrolą;
- 3) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów;
- 4) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 6) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 7) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 8) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 4;
- 9) opis dokonanych czynności kontrolnych oraz ustalenia dotyczące stanu faktycznego, ze wskazaniem dokumentów lub innych informacji i materiałów, na jakich ustalenia te zostały oparte, jak również opis stwierdzonych nieprawidłowości, ich zakresu i przyczyn;
- 10) wykaz materiałów zgromadzonych w toku kontroli, z podaniem nazwy każdego z nich;
- 11) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli;
- 12) wzmiankę o udzieleniu zaleceń w trybie art. 36 ust. 6.

2. Materiałami, o których mowa w ust. 1 pkt 10, są w szczególności:

- 1) protokoły sporządzone w toku kontroli;
- 2) pisemne oświadczenia i wyjaśnienia;
- 3) zarządzenia Przewodniczącego Komisji wydane w toku kontroli.”;

11) w art. 36:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Protokół kontroli podpisują kontroler oraz kontrolowany lub osoba upoważniona przez kontrolowanego. Przepis art. 33 ust. 4 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2d w brzmieniu:

„2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę protokołu, a następnie przekazuje podpisany protokół do Komisji, w terminie 14 dni od doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b – 2d.

- 2b. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona może odmówić podpisania protokołu kontroli, wyjaśniając na piśmie przyczyny odmowy. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2a, odmowę podpisania protokołu kontroli uważa się za dokonaną z upływem ostatniego dnia tego terminu, chyba że kontrolowany zgłosi zastrzeżenia do protokołu kontroli.
- 2c. Kontroler umieszcza na egzemplarzu protokołu kontroli, który otrzymuje Komisja, wzmiankę o odmowie jego podpisania, załączając wyjaśnienia, o których mowa w ust. 2b, jeżeli zostały złożone.
- 2d. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie zwalnia kontrolowanego z wykonania zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 i 6 ustawy, o czym zarządzający kontrolę pisemnie informuje kontrolowanego.”;

12) w art. 37 uchyla się ust. 2;

13) w art. 38 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W toku postępowania wyjaśniającego wobec podmiotów, o których mowa w art. 5 pkt 1 – 15 i art. 26 ust. 1 pkt 2, lub wystawców instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, może zostać przeprowadzona kontrola. Kontrola ta nie może trwać dłużej niż 30 dni. Do kontroli stosuje się przepisy art. 27 – 35.”;

14) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 61. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kontrola powinna być ukończona w terminie 3 miesięcy, a w przypadku, gdy dotyczy przedsiębiorcy – w terminie 2 miesięcy.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres kontroli osób innych niż przedsiębiorcy może być przedłużany na dalszy czas oznaczony przez Szefa CBA, nie dłuższy jednak niż o 6 miesięcy.”;

2) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 62. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045 oraz z 2008 r. Nr 144, poz. 899) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności kontrolne w zakresie urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadza się zgodnie z przepisami o Inspekcji Weterynaryjnej. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 63. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.”,

b) uchyla się ust. 3;

2) w art. 16 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę kontrolowanego;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;

- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.”;
- 3) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki.”;
 - 4) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:
„Art. 30a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 62 – 68;
- 2) w art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do pracowników Inspekcji Handlowej oraz innych osób biorących udział w kontroli, o których mowa w art. 105a ust. 2.”;
- 3) art. 91 otrzymuje brzmienie:
„Art. 91. 1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub środka transportu są przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i inne informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, mogące mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek Prezesa Urzędu, udzielić zgody na przeprowadzenie przeszukania, w tym na dokonanie zajęcia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, przez funkcjonariuszy Policji. Przepisy art. 105c ust. 2 – 4 stosuje się odpowiednio.
2. W przeszukaniu, o którym mowa w ust. 1, bierze również udział upoważniony pracownik Urzędu lub inne osoby, o których mowa w art. 105a ust. 2.
3. Policja, na polecenie sądu ochrony konkurencji i konsumentów, przeprowadza czynności, o których mowa w ust. 1.”;

4) w dziale VI dodaje się rozdział 5 w brzmieniu:

„Rozdział 5

Kontrola w toku postępowania przed Prezesem Urzędu

Art. 105a. 1. W toku postępowania przed Prezesem Urzędu może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika Urzędu lub Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „kontrolującym”, kontrola u każdego przedsiębiorcy, zwanego dalej „kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE;
- 2) pracownika organu wnioskującego w rozumieniu art. 3 pkt f rozporządzenia nr 2006/2004/WE w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. W sprawach z zakresu właściwości delegatur oraz w sprawach przekazanych do załatwienia delegaturom przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 33 ust. 4 i 5, pracownicy delegatur przeprowadzają kontrolę na podstawie upoważnienia dyrektora delegatury wydanego w imieniu Prezesa Urzędu.

4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) oznaczenie kontrolowanego;
- 6) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 7) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;

- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
5. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, wydają odpowiednio: Prezes Urzędu, a na wniosek Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej – wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.
 6. Kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 3, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość.
 7. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.

Art. 105b. 1. Kontrolujący ma prawo:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego;
 - 2) żądania udostępnienia akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także sporządzania z nich notatek;
 - 3) żądania od osób, o których mowa w art. 105d ust. 1, ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli.
2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie art. 105a ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także do sporządzania z nich notatek, oraz

uprawnienie do udziału wraz z kontrolującym w przeszukaniu, o którym mowa w art. 91 i 105c.

3. W toku kontroli kontrolujący może korzystać z pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub Policji. Organy kontroli państwowej lub Policja wykonują czynności na polecenie kontrolującego.
4. W uzasadnionych przypadkach przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, po uprzednim poinformowaniu kontrolowanego, mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.

- Art. 105c. 1. Kontrolujący w toku kontroli może również dokonać przeszukania pomieszczeń lub rzeczy, za zgodą sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzieloną na wniosek Prezesa Urzędu.
2. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w szczególności wtedy, gdy mogłoby dojść do zatarcia dowodów, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może wystąpić przed wszczęciem postępowania antymonopolowego.
 3. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 48 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 1. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów nie przysługuje zażalenie.
 4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego mające zastosowanie do przeszukania stosuje się odpowiednio.

- Art. 105d. 1. Kontrolowany, osoba przez niego upoważniona, posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, są obowiązani do:
- 1) udzielenia żądanych informacji;
 - 2) umożliwienia wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu;
 - 3) udostępnienia akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą odmówić udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli tylko wtedy, gdy naraziłoby to je lub ich małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 105e. 1. Kontrolowany zapewnia kontrolującemu oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności:

- 1) sporządza we własnym zakresie kopie dokumentów, w tym wydruki z nośników informacji, a także informatycznych nośników danych, wskazanych przez kontrolującego;
- 2) zapewnia w miarę możliwości samodzielne zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;
- 3) zapewnia wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych przedmiotów;
- 4) udostępnia środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności kontrolnych.

2. Kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli.

Art. 105f. 1. Kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, a w szczególności dokumentów, przedmiotów, oględzin oraz ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zabezpieczone przez:
 - 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u kontrolowanego;

- 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym kontrolowanemu, na przechowanie w pomieszczeniu Urzędu lub wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

- Art. 105g. 1. Prezes Urzędu w toku kontroli, o której mowa w art. 105a ust. 1, może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, jednakże nie dłuższy niż 7 dni.
2. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 1, kontrolujący wzywa do wydania ich dobrowolnie, a w razie odmowy można przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
 3. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia.
 4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, innych wszelkiego rodzaju dokumentów lub nośników informacji oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również pomieszczeń kontrolowanego, w których znajdują się te dokumenty lub przedmioty, nie stosuje się przepisów ust. 1 – 3.

- Art. 105h. 1. Przedmioty podlegające zajęciu, o którym mowa w art. 105g ust. 1, wydane, odebrane lub znalezione w czasie kontroli, należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zatrzymania zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na każde żądanie organu prowadzącego postępowanie.
2. Protokół zatrzymania rzeczy powinien zawierać oznaczenie sprawy, z którą zatrzymanie rzeczy lub przeszukanie ma związek, oraz podanie dokładnej godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności, dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis, a ponadto wskazanie postanowienia Prezesa Urzędu o zajęciu. Protokół podpisuje dokonujący zajęcia i przedstawiciel kontrolowanego.
 3. Dokonujący zajęcia przedmiotów, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania

stwierdzającego, jakie przedmioty i przez kogo zostały zatrzymane, oraz do niezwłocznego powiadomienia przedsiębiorcy, którego przedmioty zostały zajęte.

4. Zatrzymane przedmioty należy zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu, że są zbędne dla prowadzonego postępowania, albo po uchyleniu przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w art. 105g ust. 1.

Art. 105i. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę, w tym dokonać przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105c:

- 1) na wniosek Komisji Europejskiej, jeżeli przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE;
- 2) na wniosek Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE oraz art. 12 rozporządzenia nr 139/2004/WE.

Art. 105j. 1. Przebieg przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu kontrolowanego;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego;
- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego w trakcie kontroli;
- 6) opis załączników;
- 7) informację o pouczeniu kontrolowanego o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu.

3. Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli stanowi załącznik do protokołu kontroli.

Art. 105k. 1. Protokół kontroli podpisują kontrolujący i kontrolowany.

2. Przed podpisaniem protokołu kontrolowany może, w terminie 7 dni od przedstawienia mu go do podpisu, złożyć na piśmie zastrzeżenia do tego protokołu.
 3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu w formie aneksu do protokołu.
 4. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości lub w części kontrolujący informuje o tym kontrolowanego na piśmie.
 5. O odmowie podpisania protokołu kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.
 6. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się kontrolowanemu, z wyłączeniem materiału dowodowego pozostającego w posiadaniu kontrolowanego.”;
- 5) w art. 106 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) nie współdziała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 105a, z zastrzeżeniem art. 105d ust. 2.”;
- 6) art. 107 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 107. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10.000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 26, art. 28 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.”;
- 7) w art. 108 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) osobę upoważnioną przez kontrolowanego, o której mowa w art. 105a ust. 6, posiadacza lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1 oraz osoby, o których mowa w art. 105a ust. 7 za:
- a) nieudzielenie informacji lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu,

- b) brak współdziałania w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 105a;”.

Art. 65. 1. Do kontroli przedsiębiorcy wszczętej i niezakończoney do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

- 2. Kontrole wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną zakończone w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 66. Do dnia 1 lipca 2011 r. ilekroć przepis szczególny nakazuje przedsiębiorcy złożenie dodatkowych dokumentów do wniosku i zgłoszenia, o którym mowa w ustawie – Prawo działalności gospodarczej, organ ewidencyjny przesyła do właściwych organów złożone przez przedsiębiorcę dokumenty.

Art. 67. 1. Organy ewidencyjne obowiązane są do przeniesienia danych przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą oraz przedsiębiorców, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, zawartych w dotychczasowej ewidencji, do systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.

- 2. Przepis ust. 1 stosuje się do danych zgromadzonych w ewidencjach prowadzonych przez gminy i podlegających wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- 3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowe ewidencje działalności gospodarczej prowadzone w gminach podlegają archiwizacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 39a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.⁵⁰⁾), a organy gmin pozostają właściwe w zakresie spraw ewidencyjnych przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed dniem 1 lipca 2011 r.

⁵⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111.

4. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 ust. 3, art. 34 oraz art. 35 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

- Art. 68. 1. Organy koncesyjne, organy prowadzące rejestry działalności regulowanej oraz organy właściwe do spraw zezwoleń i licencji, w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r. prześlą do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, dane o przedsiębiorcach wykonujących aktualnie działalność gospodarczą wiążącą się z uzyskaniem, odpowiednio, koncesji, wpisu do rejestru działalności regulowanej, licencji lub zezwolenia, zawarte w prowadzonych przez nie rejestrach, zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do sądów i kuratorów w zakresie danych gromadzonych lub udostępnianych przez Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej.

Art. 69. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o ewidencji działalności gospodarczej lub organie ewidencyjnym w odniesieniu do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą po dniu 1 lipca 2011 r., należy przez to rozumieć CEIDG.

- Art. 70. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych współpracują z ministrem właściwym do spraw gospodarki w zakresie warunków technicznych umożliwienia przekazywania przez CEIDG danych przedsiębiorców niezbędnych odpowiednio dla krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia płatnika składek oraz zgłoszeń identyfikacyjnych lub aktualizacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.²⁴⁾) oraz weryfikacji tych zgłoszeń.
2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych współpracują z Ministrem

Sprawiedliwości w zakresie warunków technicznych umożliwienia przekazywania przez Krajowy Rejestr Sądowy danych podmiotów wpisanych w Krajowym Rejestrze Sądowym niezbędnych odpowiednio dla krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON), zgłoszenia płatnika składek oraz zgłoszeń identyfikacyjnych lub aktualizacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz weryfikacji tych zgłoszeń.

Art. 71. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy, do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 – 3, art. 13, 14 i 17, art. 22 pkt 1, art. 24, art. 66 – 68 oraz art. 70 – które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2009 r.;
- 2) art. 1 pkt 4 oraz art. 69 – które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

UZASADNIENIE

Wstęp

Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (zwana dalej „ustawą SDG”) zastąpiła ustawę – Prawo działalności gospodarczej z 1999 r. (z wyjątkiem art. 7-7i dotyczących ewidencji działalności gospodarczej).

Głównym celem ustawy SDG było wyjście naprzeciw postulatom przedsiębiorców domagających się poprawy warunków dla rozwoju przedsiębiorczości przez uproszczenie zasad prowadzenia działalności gospodarczej. Ustawa początkowo rodziła duże nadzieje ponieważ miała kompleksowo określać gwarancje wolności gospodarczej, w szczególności poprzez wprowadzenie stabilności i przejrzystości reguł prowadzenia działalności gospodarczej. W istocie ustawa początkowo zredukowała liczbę zezwoleń i w pewnym stopniu uporządkowała procedury udzielania koncesji. W jej przepisach zadeklarowano także ograniczenie częstotliwości kontroli przedsiębiorców.

Należy stwierdzić, że początkowe koncepcje i założenia ustawy z 2004 r. były krokiem naprzód w stosunku do ustawy – Prawo działalności gospodarczej z 1999 r. Niestety nie był to krok dostatecznie odważny, aby radykalnie poprawić warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Negatywne skutki braku takiej poprawy są kosztowne i odczuwalne również dzisiaj.

Okres dotychczasowego obowiązywania ustawy SDG pokazał, że wczesne zapowiedzi i deklaracje nie ziściły się. Dalszy rozwój prawa i praktyki administracyjnej doprowadził do odbudowy ograniczeń, stopniowo wprowadzano coraz więcej odstępstw i wyłączeń. Pomimo szczytnych zasad ogólnych organy administracji publicznej nadal krępują inicjatywę w gospodarce. Skalę zaniedbań w tej dziedzinie dobitnie pokazują rankingi warunków prowadzenia działalności gospodarczej prowadzone przez organizacje międzynarodowe i rankingi międzynarodowych organizacji biznesowych. Wystarczy tu wskazać, że w ostatnim rankingu łatwości prowadzenia działalności gospodarczej Banku Światowego (raport Doing Business za rok 2007), warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce lokują nasz kraj na odległym, 75 miejscu. Co gorsza jest to lokata niższa niż w roku 2006 (74 miejsce). Stąd konieczne jest podjęcie szybkich działań na rzecz poprawienia warunków działalności gospodarczej w Polsce.

Projekt nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jako pierwsza od lat tak poważna propozycja zmian w tej podstawowej dziedzinie, został podzielony na dwa etapy.

I. W pierwszym etapie zrealizowano pięć celów szczegółowych:

- 1) umożliwiono przedsiębiorcom zawieszanie wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) rozszerzono, poza prawo podatkowe, możliwość wydawania wiążących interpretacji na wszystkie obowiązki związane z płatnościami należności prawnopodatkowych, w tym w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
- 3) wprowadzono zasadę, iż organy administracji publicznej nie mogą odmówić przyjęcia wniosku niekompletnego, a także żądać dokumentów nieprzewidzianych prawem;
- 4) wdrożono postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Umowy ze Szwajcarią w zakresie czasowego świadczenia usług;
- 5) uelastyczniono zasady oznakowania towarów.

II. Niniejszy projekt stanowi drugi etap nowelizacji ustawy SDG. Realizuje on 3 zasadnicze cele:

- 1) w sposób zasadniczy porządkuje kwestie kontrolowania przez organy administracji publicznej działalności gospodarczej przedsiębiorców;
- 2) upraszcza i ułatwia zakładanie działalności gospodarczej przez wprowadzenie tzw. „jednego okienka”, jako przejściowej formy rejestracji działalności gospodarczej;
- 3) wprowadza radykalną reformę w zakresie ewidencjonowania przedsiębiorców, realizując koncepcję tzw. „zero okienka”; poprzez to tworzy nowoczesne ramy udostępniania podstawowych informacji o przedsiębiorcach w ramach Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Pod terminem „jedno okienko” należy rozumieć okres przejściowy, w którym ewidencjonowanie przedsiębiorców będzie nadal zadaniem gmin z zakresu administracji rządowej. Rejestracja odbywać się będzie w sposób tradycyjny, papierowy, z uwzględnieniem jednak możliwości złożenia wniosku rejestracyjnego drogą elektroniczną. Przedsiębiorca będzie składać jeden wniosek o wpis do poszczególnych rejestrów (gmina, urząd skarbowy, urząd statystyczny, ZUS), w jednym miejscu – urzędzie gminy (stąd „jedno” okienko).

Termin „zero okienka” oznacza docelowy model ewidencjonowania przedsiębiorców w Polsce. Będzie to jedna ogólnopolska centralna ewidencja z rozbudowaną funkcją informacyjną, funkcjonująca jedynie wirtualnie. Przedsiębiorca nie będzie składać żadnych dokumentów, wypełni jedynie odpowiedni formularz na stronie internetowej. W ten sposób dokona „samorejestracji” (stąd „zero” okienka). Przepływ danych o takim przedsiębiorcy między innymi rejestrami odbędzie się automatycznie, a podane informacje zostaną w czasie rzeczywistym zweryfikowane.

Proponowane rozwiązania zmierzają do poprawy warunków wykonywania działalności gospodarczej przez tworzenie dalszych ułatwień dla przedsiębiorców, a także mają na celu skuteczniejszą ochronę ich interesów w kontaktach z organami administracji publicznej. Ich wprowadzenie przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa obrotu gospodarczego oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych przedsiębiorców.

Kontrolę:

Aktualnie ustawa SDG formułuje generalną normę, zgodnie z którą organy administracji publicznej kontrolują przedsiębiorców na zasadach określonych w tej ustawie. Ustawa m. in. zakazuje jednoczesnego prowadzenia więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy oraz ogranicza czas trwania kontroli, z uwzględnieniem preferencji dla mniejszych przedsiębiorstw. Zarówno przedsiębiorcy jak i organy kontroli zgłaszają problemy wynikające ze stosowania tych przepisów.

Nowelizacja ustawy SDG dotyczy przede wszystkim doprecyzowania i uporządkowania przepisów dotyczących wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy oraz zmiany ustaw szczególnych pod kątem dostosowania ich przepisów do przepisów ustawy SDG.

Zmiany ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy dotyczą m. in.:

- 1) obniżenia limitu czasu trwania kontroli u przedsiębiorcy w zależności od jego wielkości;
- 2) doprecyzowania przesłanek wyłączających stosowanie ograniczeń liczby jednoczesnych kontroli u przedsiębiorcy oraz czasu trwania kontroli;
- 3) wprowadzenia sprzeciwu wobec podjęcia i wykonywania przez organy kontroli czynności z naruszeniem przepisów art. 79-79b, art. 80 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 i 2 ustawy;

- 4) wprowadzenia sankcji wobec organu kontroli w postaci uznania braku podstawy do przeprowadzenia kontroli w sytuacji, gdy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nie spełnia ustawowych wymagań;
- 5) uregulowania sytuacji, w której przedsiębiorca uchyla się od obowiązku wyznaczenia osoby upoważnionej w przypadku gdy sam nie będzie mógł uczestniczyć w kontroli;
- 6) umożliwienia organowi kontroli przerwania kontroli na czas niezbędny do przeprowadzenia badań próbki produktu;
- 7) uregulowania kwestii związanej z przeprowadzaniem kontroli u przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w wielu miejscach (np. sieci handlowe);
- 8) wprowadzenia dodatkowej normy, zgodnie z którą niektóre przepisy ustawy w zakresie kontroli nie miałyby zastosowania do kontroli:
 - a) objętej szczególnym nadzorem podatkowym oraz nadzorem weterynaryjnym,
 - b) administracji rybołówstwa,
 - c) związanej z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego dokonywaną w urzędzie celnym albo w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny albo granicznej kontroli fitosanitarnej,
 - d) przemieszczających się środków transportu,
 - e) sprzedaży dokonywanej poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych),
 - f) zakupem produktów lub usług sprawdzającym rzetelność usługi, na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tzw. zakupu kontrolowanego).

Przedmiotowa nowelizacja ustawy SDG ma na celu zmniejszenie uciążliwości kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Jedno okienko

Proponowane zmiany mają na celu wprowadzenie w życie zasady „jednego okienka” na okres przejściowy, tj. do czasu utworzenia Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (zwanej „zero okienka”). W obecnym stanie prawnym gmina może przyjąć od przedsiębiorcy wnioski w przedmiocie NIP i Regon i następnie wysłać je do odpowiednich organów. W praktyce oznacza to jednak, że tzw. „jedno okienko” jest fakultatywne i faktycznie nie funkcjonuje.

Nowelizacja ma na celu wprowadzenie takiej procedury jako zasady, jednak z wykorzystaniem zintegrowanego formularza. Dzięki temu przedsiębiorca będzie składać jeden zintegrowany wniosek zamiast obecnych czterech. W ten sam sposób przedsiębiorca będzie również składać zgłoszenia zmian stanu faktycznego i prawnego w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej.

Zero okienka

Ustawa SDG jest podstawowym aktem regulującym podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej przez przedsiębiorców. W związku z tym uznano, że uporządkowanie i uproszczenie zasad ewidencjonowania przedsiębiorców będących osobami fizycznymi jest priorytetowe.

Niniejszy projekt jest wyrazem zmiany filozofii w zakresie obowiązków rejestracyjnych przedsiębiorców i dostępu do informacji o innych przedsiębiorcach. Odstępuje się ostatecznie od obowiązku dokonania szeregu procedur rejestracyjnych przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca ma tylko wypełnić jeden wniosek i przesłać go za pomocą internetu. Reszta obowiązków pozostanie już w kompetencji administracji publicznej. Takie podejście stanowi przełom w polskiej tradycji prawa administracyjnego. Dzięki temu „założyć firmę” będzie można bez wychodzenia z domu, a informacje z wniosków będą gromadzone centralnie.

Zasadniczą zmianą w stosunku do stanu obecnego będzie rezygnacja z lokalnych ewidencji działalności gospodarczej prowadzonych dotychczas w gminach na rzecz centralnej ewidencji prowadzonej w ramach systemu Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (zwanej dalej „CEIDG” lub, dla uproszczenia, „platformą informatyczną”). Dokonanie wpisu do ewidencji następować będzie z chwilą wprowadzenia danych z formularza do systemu CEIDG. Rozwiązanie takie opierać się będzie na udostępnieniu kanału bezpośredniej komunikacji oraz zasobów sprzętowych platformy CEIDG wszystkim gminom oraz organom wydającym zezwolenia (licencje, koncesje, wpisy do rejestrów działalności regulowanej itp.), a także sądom i kuratorom.

Platforma informatyczna będzie umożliwiać zakładanie przedsiębiorstwa drogą elektroniczną. Aby procedury z tym związane mogły przebiegać w sposób sprawny i bezpieczny, konieczne jest wykorzystanie odpowiednich narzędzi komunikacji między platformą informatyczną a systemami teleinformatycznymi innych organów, identyfikacji użytkowników systemu i uwierzytelniania przesyłanych dokumentów oraz weryfikacji danych wprowadzanych do elektronicznych formularzy. Wszystkie te usługi dostępne są lub będą na elektronicznej platformie usług administracji publicznej e-PUAP, tworzonej przez MSWiA (ministra właściwego do spraw informatyzacji). Kluczowe znaczenie dla zbudowania mechanizmu wymiany danych między CEIDG a systemami urzędów skarbowych, GUS i ZUS będzie miała tzw. usługa koordynacyjna pozwalająca na komponowanie wielu różnych zasobów w celu utworzenia jednej nowej usługi. Wykorzystanie tej funkcjonalności platformy e-PUAP pozwoli na zapewnienie odpowiedniego poziomu jakości pracy z systemem CEIDG oraz znacznie obniży koszty budowy systemu (m.in. nie będzie konieczności budowy dedykowanej sieci łączącej platformę informatyczną z systemami pozostałych organów czy specjalnej aplikacji do weryfikacji podpisów elektronicznych).

W celu umożliwienia przedsiębiorcom realizacji wszystkich procedur związanych z rejestracją i wykonywaniem działalności gospodarczej zakłada się utworzenie dwóch kanałów komunikacji (papierowy i elektroniczny) w relacji obywatel/przedsiębiorca – urząd. W związku z powyższym opracowano koncepcję systemu umożliwiającego przedsiębiorcy dopełnienie procedur ewidencyjnych za pośrednictwem formularzy elektronicznych udostępnionych na stronie internetowej. Przyjęto, że gminy nadal pełnić będą rolę organu przyjmującego „papierowe” wnioski o wpis do ewidencji, jednak ewidencja działalności gospodarczej będzie prowadzona w centralnym systemie informatycznym administrowanym przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Oprócz realizacji procedur związanych z ewidencją działalności gospodarczej docelowo platforma informatyczna umożliwiać będzie również obsługę wniosków kierowanych do organów wydających zezwolenia (licencje, koncesje, wpisy do rejestrów działalności regulowanej). Organy te zachowają swoje dotychczasowe kompetencje, jednak przy realizowaniu zadań będą mogły korzystać z ww. systemu informatycznego.

Przyszły przedsiębiorca będzie samodzielnie rejestrować się na platformie informatycznej za pomocą formularza elektronicznego opublikowanego na stronie internetowej CEIDG (rejestracja on-line). Będzie miał możliwość wprowadzenia danych do elektronicznego formularza, opatrzenia go podpisem elektronicznym i wysłania. Po zweryfikowaniu przesłanych danych (poprzez porównanie tych danych z danymi zawartymi w systemach PESEL czy TERYT) platforma informatyczna dokona rejestracji przedsiębiorcy w bazie CEIDG i przeprowadzi proces dystrybucji danych z formularza do właściwych organów (automatycznie, bez udziału urzędnika, za pośrednictwem e-PUAP). Jednocześnie przedsiębiorca otrzyma opatrzone podpisem elektronicznym potwierdzenie przyjęcia wniosku o wpis do ewidencji.

Opisany sposób „samorejestracji” będzie podstawowym trybem zakładania „firmy” przez przedsiębiorcę. Przewiduje się, że w perspektywie 5 lat od uruchomienia platformy informatycznej nastąpi w ogóle rezygnacja ze składania wniosków w formie papierowej. Niemniej jednak, mając na względzie obecny stan informatyzacji obywateli, należy dopuścić także sposób rejestracji bardziej tradycyjny, to jest za pomocą wniosków papierowych.

Obsługę ewidencji działalności gospodarczej dla takich procedur proponuje się

zlokalizować w gminach. Przyszły przedsiębiorca złoży stosowny papierowy wniosek o wpis do ewidencji (będzie to wniosek zintegrowany, tj. jeden formularz zawierający dane niezbędne dla różnych organów: fiskalnych, statystycznych i ubezpieczeń społecznych). Wniosek można będzie także przesłać do urzędu gminy listem poleconym. W tym przypadku własnoręczność podpisu powinna być potwierdzona notarialnie. Wniosek będzie można przesłać na adres dowolnego urzędu gminy, nie zaś bezpośrednio do Ministerstwa Gospodarki. Wynika to z faktu, iż procedury rejestracyjne w MG będą miały charakter w pełni zautomatyzowany, nie będzie pracowników odpowiedzialnych za weryfikację formalną wpływających wniosków.

Pracownik gminy zweryfikuje poprawność wniosku i danych w nim zawartych oraz wprowadzi dane z wniosku do platformy informatycznej. Po dokonaniu weryfikacji danych system wygeneruje potwierdzenie, które zostanie przekazane w formie papierowej wnioskodawcy. Dalsze postępowanie z wnioskiem będzie takie samo. Różnica między tymi trybami polega jedynie na tym, że w tym przypadku organ gminy wysyła wniosek za przedsiębiorcę i opatruje go swoim podpisem elektronicznym.

Rola gminy w odniesieniu do wniosku kończy się na przesłaniu danych, chyba że wpis będzie wymagać sprostowania lub zostanie wdrożona procedura wykreślenia wpisu niezgodnego z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zadaniem organów właściwych będzie niezwłoczne przekazanie (np. w przypadku urzędu skarbowego) bądź wprowadzenie (np. organ prowadzący rdr) do systemu CEIDG elektronicznej informacji (komunikatu) o zrealizowaniu określonej procedury (np. informacja o nadanym numerze NIP).

Informacja o przedsiębiorcach

Omówiona powyżej platforma informatyczna ma pełnić dwie funkcje: ewidencyjną i informacyjną. Są one ze sobą powiązane funkcjonalnie. Stanowi to kolejną zaletę przedstawionej powyżej nowej filozofii podejścia do rejestracji przedsiębiorców i zapewnienia warunków bezpiecznego wykonywania działalności gospodarczej. Możliwość korzystania przez przedsiębiorców z ogólnodostępnej i bezpłatnej bazy danych o innych osobach wykonujących działalność gospodarczą jest od dawna postulowana i oczekiwana. Chodzi tu oczywiście nie o dane poufne czy biznesowe, lecz podstawowe informacje identyfikacyjne i określające status prawny danego podmiotu (posiadane koncesje, zezwolenia, postępowania upadłościowe, zakazy itp.). Rozwiązanie to bardzo ułatwi wzajemne kontakty przedsiębiorców, jak również przyczyni się do zdynamizowania wymiany handlowej między podmiotami działającymi w często odległych od siebie częściach kraju. W warstwie informacyjnej system udostępniać będzie dane dotyczące przedsiębiorców w zakresie wskazanym w znowelizowanej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej.

Zmiany ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) – art. 1

- 1) Zmiany art. 14 ustawy SDG mają na celu umożliwienie przedsiębiorcy rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej niezwłocznie, już w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Oznacza to, że nie będzie on musiał czekać na rozstrzygnięcia organów administracji w przedmiocie jego wniosku i ewentualne procedury uzupełniania wniosku nie będą przeszkodą w podjęciu działalności. Zasada ta nie może oczywiście dotyczyć działalności podlegającej koncesjonowaniu czy też objętej zezwoleniem (ust. 4). Nic nie stoi jednak na przeszkodzie, aby wraz z wnioskiem o „pierwszy” wpis do ewidencji przedsiębiorca składał również wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej wraz z oświadczeniem (ust. 5). Konsekwencją tych zmian jest uchylenie art. 15.

Jednocześnie przedsiębiorca będzie mógł samodzielnie dokonać wyboru dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej, podając we wniosku dogodną dla siebie datę (ust. 2).

- 2) Zmiana art. 14a polega na dodaniu ustępów 5 – 8. Są one niemal dokładnym powtórzeniem obowiązujących przepisów w zakresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zawartych obecnie w rozdziale trzecim ustawy SDG. Ich przeniesienie wynika z faktu, iż nowelizacja nadaje nowe brzmienie całemu rozdziałowi, ponadto ze względu na systematykę ustawy powinny one znaleźć się w artykule 14a. Jedyną zmianą polega na wprowadzeniu możliwości wskazania przez przedsiębiorcę we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu – daty rozpoczęcia okresu zawieszenia.
- 3) Zmiany dokonane w ramach pkt 4 projektowanej nowelizacji dotyczą zmiany rozdziału 3 Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej. Ze względu na fakt, iż obecne przepisy rozdziału 3 ustawy SDG nie weszły w życie (i zakłada się, że nie wejdą), proponuje się nadanie nowego brzmienia tego rozdziału, nie zaś uchylanie jego dotychczasowej treści. Nowe przepisy dotyczą tych samych zagadnień, to jest ewidencjonowania przedsiębiorców oraz utworzenia centralnej informacji o przedsiębiorcach i ich działalności, zawierają tylko odmienne uregulowania merytoryczne.

Art. 23 – Przepisem tym ustanawia się Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej (CEIDG), określa organ właściwy do jej prowadzenia oraz podstawowe zadania: ewidencjonowanie przedsiębiorców – osób fizycznych i udostępnianie informacji w zakresie wskazanym w ustawie.

Dodatkowo CEIDG umożliwi wgląd do danych udostępnianych bezpłatnie przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego. Są to podstawowe dane identyfikacyjne podmiotów wpisanych do KRS. Przewiduje się, że na stronie CEIDG będzie aktywne przekierowanie do strony internetowej CIKRS.

Wyszczególniono również funkcjonalność CEIDG polegającą na umożliwieniu odtworzenia z zasobów CEIDG danych archiwalnych.

Art. 24 – Przepis ten ustanawia ogólną zasadę, iż komunikacja z CEIDG jest wspierana przez elektroniczną platformę usług administracji publicznej (zwana dalej e-PUAP) i odbywa się przy pomocy ustandaryzowanych wniosków (dokumentów) elektronicznych.

Art. 25 – Jest to przepis regulujący ewidencyjną funkcję CEIDG.

W ust. 1 określono zakres danych podlegających wpisowi do ewidencji. Ich zakres odpowiada określonemu obecnie w art. 27 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy SDG. Dodano jedynie:

- informację o obywatelstwie wnioskodawcy (wynika to z faktu, iż wpis mogą uzyskać także obywatele innych państw, zgodnie z art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy SDG, w związku z czym system CEIDG musi mieć tę informację). Należy podkreślić, iż przedsiębiorca posiadający obywatelstwo polskie bezwzględnie będzie zobowiązany do podania tej okoliczności. Jest to istotne ze względu na ubezpieczenie społeczne,
- informację o adresie poczty elektronicznej i strony internetowej przedsiębiorcy o ile taką posiada (ma to pełnić podobną funkcję jak podawany adres do doręczeń, jest to informacja nieobowiązkowa, może być istotna dla potencjalnych kontrahentów),
- datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej (może być późniejsza niż data uzyskania wpisu),
- informację o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

W ust. 3 określono termin i formę dokonania wpisu do CEIDG.

Ust. 4 wyraźnie przesądza, że „podstawowy” wpis jest dokonywany na wniosek, a

niektóre dane wpisywane są do CEIDG z urzędu.

Ust. 5 i 6 (łącznie z przepisami art. 28 i 30) stanowią realizację postulatu tzw. „jednego okienka”. Wzór wniosku o wpis zostanie określony rozporządzeniem i będzie jednolitym formularzem dla CEIDG, Głównego Urzędu Statystycznego, urzędów skarbowych i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Proponuje się, aby ze względu na fakt, iż wniosek o wpis zawiera dane niezbędne dla kilku ewidencji prowadzonych przez organy administracji rządowej, rozporządzenie było wydawane przez Radę Ministrów.

Art. 26 – 29 – Są to kluczowe przepisy określające sposób funkcjonowania części ewidencyjnej CEIDG. Przewiduje się dwie metody składania wniosku o wpis lub zmianę wpisu:

- osobiście przez przedsiębiorcę za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG (art. 26 ust. 1). Po jego wypełnieniu wnioskodawca podpisuje go bezpiecznym podpisem elektronicznym (art. 27 ust. 7). W przypadku niepoprawnego wypełnienia wniosku system informatyczny CEIDG nie przyjmie go przekazując wnioskodawcy informację o przyczynach (art. 27 ust. 3). System CEIDG będzie weryfikować poprawność formalną wniosku w czasie rzeczywistym, korzystając przy tym z innych rejestrów publicznych (porównując wprowadzone dane z PESEL, TERYT, NIP) – art. 27 ust. 5. Wniosek jest wolny od opłat.
- za pośrednictwem urzędu gminy. Projekt przewiduje odejście od właściwości miejscowej gmin (art. 26 ust. 2). Ewidencja będzie w pełni z informatyzowana i zautomatyzowana, dostępna za pośrednictwem sieci internet, w związku z czym nie ma żadnego znaczenia miejsce zlokalizowania komputera, z którego zostanie złożony wniosek. Proponuje się, żeby „alternatywną” ścieżką składania wniosku były urzędy gmin. Wynika to z faktu, iż przez ostatnie 20 lat gminy ewidencjonują przedsiębiorców, posiadają zatem odpowiednie doświadczenie i wyspecjalizowanych pracowników. Nowelizacja uprości i ograniczy czynności wykonywane w urzędach gmin. Wnioskodawca składa w urzędzie gminy (albo przesyła listem poleconym podpisany w obecności notariusza) wniosek. Pracownik organu gminy sprawdza wniosek pod względem formalnym (art. 26 ust. 3), przekształca go na formę elektroniczną i przesyła do CEIDG (art. 26 ust. 4). Sam wniosek w wersji papierowej i elektronicznej będzie podlegać 10-letniej archiwizacji. Tyle wynosi bowiem okres przedawnienia przestępstwa fałszerstwa dokumentów. Projekt przesądza, że czynności gminy są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej (art. 26 ust. 6).

Nie ma żadnego uzasadnienia dla archiwizowania wniosków wniesionych w formie papierowej, skoro wszystkie dane z wniosku są zgromadzone w systemie CEIDG i w większości (poza danymi wrażliwymi) powszechnie dostępne na stronie internetowej.

Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania systemu CEIDG mają tu przepisy art. 27 ust. 1, 2 i 3. Określają one warunki poprawności wniosku o wpis do CEIDG. Jest to o tyle istotne, że wpis do CEIDG dokonywany jest automatycznie i zawartość wniosku, co do zasady, nie podlega żadnej ocenie urzędnika. Określenie, że złożenie wniosku niepoprawnego nie wszczyna postępowania administracyjnego w przypadku złożenia go samodzielnie przez przedsiębiorcę oznacza, że minister właściwy do spraw gospodarki nie będzie wydawać żadnych decyzji administracyjnych w tym zakresie. System CEIDG wyśle elektronicznie do wnioskodawcy informację o przyczynach uznania wniosku za niepoprawny (bezpośrednio na ekranie komputera albo pocztą elektroniczną). W takiej sytuacji przedsiębiorca będzie musiał odpowiednio skorygować wniosek. Jeżeli mimo to nie będzie w stanie samodzielnie złożyć wniosku akceptowalnego przez system CEIDG, wnioskodawca będzie mógł udać się do urzędu gminy i złożyć wniosek przy pomocy

pracownika urzędu. Jeżeli przedsiębiorca nie poprawi wniosku według wskazówek pracownika urzędu gminy i systemu CEIDG, organ gminy formalnie wezwie go do skorygowania lub uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Należy tutaj podkreślić, że organ gminy nie może wydawać decyzji o odmowie wpisu do CEIDG, gdyż nie będzie organem ewidencyjnym. Z kolei nałożenie na organ centralny (ministra właściwego do spraw gospodarki) obowiązku wydawania decyzji w sprawie odmowy wpisu w przypadku każdego wniosku zawierającego błędy czy złożonego przez osobę nieuprawnioną, sparaliżuje pracę tego resortu i uniemożliwi dokonywanie wpisów w czasie rzeczywistym. Byłoby to niekorzystne przede wszystkim dla samych zainteresowanych. W związku z tym przyjęto założenie, że w ogóle nie będzie można odmówić wpisu do CEIDG (czynność materialno-techniczna), tylko odmówić przyjęcia niepoprawnego wniosku. Dzięki temu liczba wniosków błędnie wypełnionych będzie znikoma. System CEIDG nie zaakceptuje np. wniosku zawierającego błędny numer PKD czy złożonego bezpośrednio przez osobę małoletnią.

W początkowym okresie funkcjonowania CEIDG poważny problem może stanowić weryfikacja osób uprawnionych na podstawie art. 13 ust. 2 składających wniosek o wpis, to znaczy obywateli państw „pozaunijnych” spełniających określone warunki. Przewiduje się dwutorowe postępowanie z wnioskami takich osób. W przypadku wniosku złożonego bezpośrednio przez zainteresowanego, wniosek taki system CEIDG będzie przyjmować (o ile jest poprawny) i przekazywać niezwłocznie pracownikowi ministerstwa do dalszej oceny danych dokumentu uprawniającego do wykonywania działalności gospodarczej w Polsce (art. 26 ust. 7). Pracownik ministerstwa potwierdzi te dane we właściwym urzędzie za pomocą dostępnych środków komunikacji. Natomiast w przypadku złożenia przez taką osobę wniosku w formie papierowej, przedsiębiorca będzie obowiązany przedłożyć (okazać pracownikowi urzędu gminy) oryginał tego dokumentu.

Dalsze czynności z wnioskiem złożonym w urzędzie gminy są takie same jak w przypadku wniosku złożonego bezpośrednio przez przedsiębiorcę.

W odróżnieniu od przepisów obecnych projekt zakłada, że złożenie wniosku o wpis do CEIDG oraz wniosku o zmianę danych objętych wpisem będzie zwolnione z opłat. Wynika to z faktu, iż prowadzenie przez gminę czynności na rzecz CEIDG jest zadaniem zleconym. Przewiduje się przekazanie gminom środków budżetowych na ten cel (rok budżetowy 2011 i następne).

Art. 28 i 36 – W celu zapewnienia szybkości i sprawności systemu ewidencyjnego przedsiębiorców system CEIDG będzie automatycznie przekazywać dane z wniosku o wpis oraz o wykreśleniu wpisu do innych systemów informatycznych: fiskalnego, statystycznego i ubezpieczeń społecznych. W ten sposób przedsiębiorca będzie zwolniony od dokonywania odrębnych zgłoszeń.

Art. 30 – Jest to przepis nakładający na przedsiębiorcę ciągły obowiązek składania wniosków aktualizujących dane podlegające wpisowi. Przewiduje się, że z czasem przedsiębiorca zwolniony zostanie z obowiązku aktualizowania niektórych danych, znajdujących się w innych rejestrach urzędowych (zmiana imienia/nazwiska, obywatelstwa, adresu zamieszkania, stanu cywilnego). Jest to jednak uzależnione od harmonogramu wdrażania systemu PESEL 2.

Art. 31 – Przepis ten określa, jakie dane i w jaki sposób są wpisywane do ewidencji z urzędu. Chodzi tu o informacje o ubezwłasnowolnieniu oraz zakazie wykonywania danej działalności (przekazywane do CEIDG przez kuratorów i sądy albo organy prowadzące rejestry działalności regulowanej).

Projektuje się, że informacje w zakresie ubezwłasnowolnienia do CEIDG będzie

wpisywać kurator ustanowiony w danej sprawie za pośrednictwem formularza internetowego w terminie 7 dni roboczych od uprawomocnienia. Natomiast informacje o zakazach będą wpisywane przez sądy lub organy prowadzące rejestry działalności regulowanej w takim samym terminie.

Art. 32 – Jest to przepis trybowy w zakresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. Przewiduje, że zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej dokonywane jest na wniosek i wiąże się ze zmianą wpisu.

Art. 33 – Ustanawia się domniemanie prawdziwości danych wpisanych do CEIDG. Jest to nieco zmodyfikowane powtórzenie normy art. 24 ust. 3 ustawy SDG i art. 17 ustawy o KRS (osoba wpisana wbrew swojej woli nie jest przecież przedsiębiorcą, jednak ryzyko zaistnienia takiej sytuacji jest znikome).

Art. 34 – Przepis ten określa przypadki wykreślenia wpisu z ewidencji z urzędu. Są one powtórzeniem i doprecyzowaniem dotychczasowych regulacji. Dodano jedynie przesłankę utraty przez przedsiębiorcę uprawnień do wykonywania w Polsce działalności gospodarczej przysługujących na podstawie art. 13 ust. 1 albo 2 ustawy SDG, na podstawie informacji przekazanych przez właściwe organy.

Art. 35 i 36 – Przepis ten umożliwia ministrowi porządkowanie ewidencji w przypadku stwierdzenia danych niezgodnych z rzeczywistością, błędów itp. Konieczne tutaj będzie uprzednie wezwanie przedsiębiorcy do złożenia oświadczenia na ten temat. Po dokonaniu korekty w CEIDG minister będzie zobowiązany poinformować o tym fakcie niezwłocznie przedsiębiorcę, urząd skarbowy, GUS, ZUS oraz organy reglamentacyjne. Informacja ta będzie przekazywana drogą elektroniczną. Przewiduje się, iż docelowo inne rejestry będą otrzymywać tę informację w czasie rzeczywistym.

Ze względu na fakt, iż CEIDG będzie mieć charakter ogólnopolski, nie ma możliwości, aby organ ewidencyjny samodzielnie rozpatrywał każdy indywidualny przypadek powzięcia informacji o niezgodności danych udostępnianych przez CEIDG ze stanem rzeczywistym. W związku z tym przewiduje się, iż do wyjaśnienia tego typu spraw będą obowiązane gminy właściwe miejscowo dla miejsca wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Art. 37 i 38 – Są to przepisy dotyczące informacyjnej roli CEIDG, która będzie udostępniać dane o przedsiębiorcach – osobach fizycznych oraz o innych podmiotach, którym udzielono koncesji, zezwolenia, licencji albo posiadają wpis do rejestru działalności regulowanej. Dane te będą udostępniane na stronie internetowej.

W zakresie wyłącznie osób fizycznych CEIDG będzie udostępniać dane ewidencyjne, z wyjątkiem informacji wrażliwych, tj. numeru PESEL (widoczna data urodzenia) i adresu zamieszkania (poza przypadkiem, gdzie jest on jednocześnie adresem miejsca wykonywania działalności gospodarczej) oraz informacje o statusie przedsiębiorstwa (upadłość, postępowanie naprawcze, zakazy). Uznano, że CEIDG będzie udostępniać także informację o obywatelstwie przedsiębiorcy. Jest to informacja istotna dla potencjalnych kontrahentów, pozwoli stwierdzić do jakiej kultury prawnej dany przedsiębiorca jest przyzwyczajony, w jakim języku przygotowywać ewentualne oferty handlowe itp.

Dane o podmiotach wykonujących działalność gospodarczą poddaną którejś z form reglamentacji będą przekazywane do CEIDG przez organy udzielające koncesji, zezwoleń, licencji i prowadzących rejestry działalności regulowanej. System CEIDG dokona weryfikacji danych identyfikujących podmiot w dostępnych ewidencjach,

zwłaszcza Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 37 ust. 6 przesądza, że CEIDG udostępnia dane wyłącznie o przedsiębiorcach, którzy są/byli do niej wpisani. Dane o przedsiębiorcach, którzy zakończyli działalność gospodarczą (poza firmą i datą wykreślenia wpisu) są udostępniane jednak na wniosek, nie są udostępniane na stronie internetowej. Przyjęto granicę pół roku od zakończenia działalności. Natomiast dane przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed powstaniem CEIDG, pozostaną w gminach.

Art. 37 ust. 7 ustanawia domniemanie prawdziwości danych udostępnianych przez CEIDG nakładając jednocześnie powszechny obowiązek informowania o zauważonych niezgodnościach na organy „reglamentacyjne”. Należy zauważyć, iż w odniesieniu do danych osób fizycznych nakładanie takiego obowiązku jest zbędne, ze względu na domniemanie ustanowione w art. 33.

Zakłada się, że pełna jawność i powszechność dostępu do danych udostępnianych przez CEIDG wyeliminuje z obrotu potrzebę wystawiania zaświadczeń o wpisie w odniesieniu do osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą. Niemniej jednak nie można wykluczyć potencjalnej możliwości posługiwania się papierowymi zaświadczeniami np. w obrocie prywatnoprawnym. W związku z tym projekt zakłada (art. 38 ust. 3) funkcjonowanie zaświadczeń o wpisie w formie elektronicznej. Zaświadczenie takie będzie mieć postać wydruku ze strony internetowej CEIDG. Ustawa wprowadzi jednak ogólny zakaz (art. 38 ust. 4) wymagania przedstawiania tych zaświadczeń przez jakiegokolwiek organ administracji publicznej. Organy takie mają bowiem zapewniony dostęp do CEIDG i w każdej chwili mogą samodzielnie zweryfikować status konkretnego przedsiębiorcy.

Stosownie do regulacji art. 38 ust. 2 dane i informacje o przedsiębiorcach, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2, udostępniane będą na stronie internetowej CEIDG w języku polskim i angielskim. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł natomiast określić, w drodze rozporządzenia, inne języki, w jakich będą udostępniane dane i informacje udostępniane na stronie CEIDG.

Należy podkreślić, iż w ramach realizowanego „Pakietu na rzecz przedsiębiorczości” zakłada się zasadniczą zmianę podejścia do przedkładania przez obywateli wszelkiego rodzaju zaświadczeń i zastąpienie tego obowiązku prawem do złożenia oświadczenia. Obecnie trwają prace i konsultacje nad projektem ustawy pod roboczym tytułem „o kulturze oświadczeń”, który dokona systemowej zmiany w tym zakresie. W związku z tym zaświadczenia czy wszelkiego rodzaju dokumenty załączane do wniosków zostaną utrzymane tylko wtedy, gdy ich funkcjonowanie wynika ze zobowiązań międzynarodowych lub jest niezbędne ze względów bezpieczeństwa publicznego, zdrowia czy ochrony środowiska.

Art. 39 – Przepis ten przewiduje możliwość odpłatnego udostępniania danych zawartych w CEIDG różnym podmiotom. Chodzi tu o udostępnianie „hurtowe” bazy danych, nie zaś o zapytania o konkretnego przedsiębiorcę (dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego). Takim dostępem potencjalnie może być zainteresowanych wiele podmiotów: banki, biura informacji gospodarczej, firmy ubezpieczeniowe, organizacje gospodarcze itp. Ponadto projekt określa podstawowe warunki dostępu do bazy CEIDG związane z bezpieczeństwem tych danych. Samo udostępnianie danych będzie wymagać zawarcia z ministrem umowy i uiszczenia opłat. Sposób obliczania opłaty zostanie określony w rozporządzeniu, będzie zatem jednakowy dla wszystkich potencjalnych zainteresowanych i uzależniony od sposobu i zakresu udostępnienia danych. Wpływy z tych opłat będą stanowić dochód budżetu państwa. W projekcie podkreślono, że również organy administracji mogą mieć taki dostęp. Przewiduje się, że będzie on nieodpłatny, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym

do spraw gospodarki warunków technicznych.

- 4) Uchylenie norm art. 40 – 45 ustawy SDG jest konsekwencją propozycji nadania nowego brzmienia rozdziałowi 3 ustawy SDG.

- 5) Stosownie do zmiany dokonanej w ramach art. 77 – dookreślenie zakresu przedmiotowego kontroli – niezbędne stało się dokonanie zmiany tytułu rozdziału 5 ustawy SDG. Tytuł rozdziału 5 otrzymał brzmienie: „Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy”.

- 6) Wychodząc z założenia, że każda kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy powinna odbywać się na zasadach określonych w ustawie SDG, zaproponowano nowe brzmienie art. 77 ust. 1.

Zmiana ust. 1 ma także na celu wskazanie, iż przedmiotem kontroli nie powinien być przedsiębiorca lecz wykonywana przez niego działalność gospodarcza.

Zmiana ta prowadzi do ukazania innego niż obecnie podejścia do kontroli. W sferze zainteresowania organów kontroli mają pozostawać wyłącznie czynności, które są związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością gospodarczą.

Zmiana ust. 3 jest konsekwencją wprowadzonej zmiany w ust. 1.

W ramach ust. 1 wprowadzono także sformułowanie „chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo z ratyfikowanych umów międzynarodowych”. Zmiana ta wynika z faktu, iż zasady i tryb niektórych kontroli zostały uregulowane w rozporządzeniach unijnych oraz w umowach międzynarodowych. W związku z tym w tych przypadkach, kontrole działalności gospodarczej przedsiębiorców będą odbywać się w oparciu o przepisy wspólnotowe lub normy wynikające z umów międzynarodowych.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, w art. 77 wprowadzono dodatkową normę, zgodnie z którą przedsiębiorcy, który poniósł szkodę rzeczywistą na skutek przeprowadzenia czynności kontrolnych bez upoważnienia wymaganego przepisami rozdziału 5 ustawy SDG lub z przekroczeniem zakresu kontroli określonego w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, przysługuje odszkodowanie.

Dochodzenie roszczenia przez przedsiębiorcę będzie następowało na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

Ponadto dowody przeprowadzone w trakcie kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli, nie będą mogły stanowić dowodu w żadnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karno-skarbowym, dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy.

Wprowadzenie powyższej normy ma celu ograniczenie podejmowania czynności kontrolnych przez organy kontroli z naruszeniem zasad wynikających z ustawy SDG, w szczególności określonych w art. 80 ust. 1, art. 82 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1.

- 7) W art. 79 uregulowana została tzw. instytucja „zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli”. Zmiany w tym zakresie wzorowane są na przepisach zawartych w projekcie nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa.

- 8) Dotychczasowe normy zawarte w art. 79 przeniesione zostały do art. 79a. Doprecyzowano normę ust. 1, określając termin na doręczenie przedsiębiorcy upoważnienia w przypadku gdy kontrola przez organ podjęta została na legitymację.

Zgodnie z projektem przeprowadzenie czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej będzie mogło dotyczyć jedynie przypadków, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia,

przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego. Wprowadzenie powyższej normy powinno w znacznym stopniu ograniczyć możliwość podejmowania czynności kontrolnych jedynie na podstawie legitymacji służbowej.

W art. 79a w ust. 4 proponuje się także nowe rozwiązanie, zgodnie z którym, do pracowników organu kontroli oraz osób niebędących pracownikami kontroli, a wykonujących czynności kontrolne, stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące wyłączenia pracownika.

Doprecyzowano także normę dotyczącą zmiany upoważnienia. Zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli, zakresu przedmiotowego kontroli oraz miejsca wykonywania czynności kontrolnych wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia. Zmiana upoważnienia w powyższym zakresie nie może prowadzić do wydłużenia ustalonego wcześniej terminu zakończenia kontroli (ust. 5).

Regulacja ust. 7 ma na celu wyraźne wskazanie, że w przypadku gdy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera braki formalne, nie może być ono podstawą do przeprowadzenia kontroli.

W ramach ust. 9 wprowadzono także normę – postulowaną w szczególności przez organy kontroli – zgodnie z którą, w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

- 9) Zgodnie z wprowadzonym art. 79b, w przypadku wszczęcia czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej, przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba podejmująca kontrolę ma obowiązek poinformować kontrolowanego lub osobę wobec której podjęto czynności kontrolne o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli. Pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy stanowi także konieczny element upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

- 10) Zmiany art. 80 ust. 2 mają na celu doprecyzowanie przesłanek wyłączających stosowanie ogólnych zasad przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy – w tym przypadku zasady dokonywania czynności kontrolnych w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej. Obecna przesłanka art. 80 ust. 2 pkt 2 (analogicznie art. 82 ust. 1 pkt 2 oraz art. 83 ust. 2 pkt 2) budzi bowiem wątpliwości interpretacyjne, ponieważ prowadzenie śledztwa lub dochodzenia „przeciwko” osobie prawnej jest niemożliwe.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, możliwość przeprowadzenia kontroli pod nieobecność kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej ograniczono wyłącznie do kontroli podjętej w toku postępowania na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zmiana brzmienia art. 80 ust. 2 pkt 3). Doprecyzowaniu uległa także przesłanka określona w pkt 4.

Wprowadzona dodatkowa norma ust. 5 ma na celu zapewnienie możliwości wykonywania czynności kontrolnych podczas nieobecności przedsiębiorcy, osoby przez niego upoważnionej, a także niewyznaczenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę osoby upoważnionej. W takim przypadku, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Powyższe przepisy mają zapobiec sytuacjom celowego niewyznaczenia przez przedsiębiorców osób upoważnionych do ich reprezentowania, w szczególności w czasie ich nieobecności.

- 11) Wprowadzenie art. 80a i 80b ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących wykonywania kontroli działalności gospodarczej u przedsiębiorcy.

Stosownie do projektowanych przepisów kontrolę działalności gospodarczej przedsiębiorcy przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania działalności oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego.

Ponadto kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.

Zgodnie z normą art. 80b czynności kontrolne powinny być przeprowadzane w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego przedsiębiorcy. W przypadku gdy przedsiębiorca wskaże na piśmie, że przeprowadzane czynności zakłócają w sposób istotny działalność przedsiębiorcy, konieczność podjęcia takich działań powinna być uzasadniona przez organ kontroli w protokole kontroli.

- 12) Zmiana art. 81 ust. 1 – nazwa „książka kontroli” sugeruje zwartą formę. Przepis łądzi zatem obowiązki przedsiębiorcy, do niego należy bowiem decyzja o technicznej formie książki kontroli. W celu uniknięcia sporów pozostawia się enumeratywne wskazanie elementów, które składają się na książkę (art. 81 ust. 2). Ponadto wprowadza się możliwość prowadzenia książki kontroli w formie elektronicznej, obok formy papierowej.

Przepis wyraźnie wskazuje również cel, któremu ma służyć prowadzenie książki. Nie wprowadza się przy tym sankcji za brak książki.

Ponieważ przewiduje się, iż książka kontroli może być prowadzona dodatkowo w formie elektronicznej (równoległe z jej wersją papierową), prowadzoną przez samego przedsiębiorcę, celowe wydaje się nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku dokonywania wpisów do elektronicznej książki kontroli oraz zapewnienia aktualności zawartych w niej danych (dodawany ust. 1a).

W art. 81 ust. 2 dodane zostały kolejne informacje, wynikające z wprowadzanych w ustawie SDG zmian. Wpisy w książce kontroli obejmować będą także: uzasadnienie braku zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, uzasadnienie wszczęcia kontroli na legitymację, uzasadnienie zastosowanych wyjątków, o których mowa w art. 79, 80, 82 i 83, uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli, o którym mowa w art. 83 ust. 3 i 3a oraz uzasadnienie czasu trwania przerwy, o której mowa w art. 83a ust. 3.

- 13) Propozycja dodania art. 81a wynika z problemów związanych z przeprowadzaniem kontroli u przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w wielu miejscach (np. sieci handlowe). W takich przypadkach przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli albo kopie odpowiednich jej fragmentów lub kopie wydruków z systemu elektronicznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczony przez siebie za zgodność z wpisem w książce kontroli pozostającej w siedzibie przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca jest zwolniony z okazania książki kontroli, jeżeli jej okazanie jest niemożliwe ze względu na udostępnienie jej innemu organowi kontroli, np. w celu weryfikacji czasu trwania kontroli danego organu u przedsiębiorcy. W takim przypadku przedsiębiorca okazuje książkę kontroli w siedzibie organu kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia zwrotu tej książki przez organ kontroli.

Jeżeli przedsiębiorca nie przedstawi książki kontroli organ kontroli nie ma obowiązku stosowania się do ograniczeń liczby i czasu trwania kontroli.

- 14) Zmiany art. 82 ust. 1 mają na celu doprecyzowanie przesłanek wyłączających stosowanie ograniczeń liczby jednoczesnych kontroli u przedsiębiorcy, analogicznie jak zmiana opisana jako pierwsza w pkt 10.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, wyłączenie spod zakazu prowadzenia równoczesnej kontroli przez więcej niż jeden organ kontroli ograniczono wyłącznie do kontroli podjętej w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kontrola prowadzona przez Prezesa UOKiK dotyczy zawsze przedsiębiorcy, co do którego zachowań istnieje podejrzenie o naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Skuteczność przeprowadzenia kontroli w celu zabezpieczenia dowodów tego naruszenia wymaga niezwłocznego działania w chwili powzięcia informacji o ewentualnych działaniach sprzecznych z ustawą, bez jakiegokolwiek uprzedzania przedsiębiorcy. Kontrola Prezesa UOKiK musi być zatem przygotowywana i prowadzona z zachowaniem poufności oraz nie może zostać powstrzymana, ani też odsunięta w czasie. Pozbawienie Prezesa UOKiK możliwości przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy w toku prowadzonego wobec niego postępowania może doprowadzić, np. do wcześniejszego zniszczenia materiału dowodowego.

Za pozostawieniem powyższego wyłączenia przemawiał także argument, że postępowania przed Prezesem UOKiK prowadzone są co do zasady wobec dużych przedsiębiorców.

Wprowadzenie zmiany skutkującej tym, że kontrola podatkowa w toku kontrolnego postępowania skarbowego prowadzona będzie na zasadach wynikających z ustawy SDG, spotkało się z aprobatą środowiska przedsiębiorców, które zarzuca organom skarbowym nadmierną przewlekłość w prowadzeniu kontroli podatkowych. Nierzadko kontrola taka trwa po kilka miesięcy, co ma zdecydowany wpływ na prowadzenie przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej (utrudnienia w jej wykonywaniu).

Działania organów kontroli skarbowej skupiają się i powinny się skupiać na ograniczaniu działań kontrolnych wobec przedsiębiorcy wyłącznie do przypadków, gdy przeprowadzenie kontroli jest niezbędne w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Większość przeprowadzanych czynności kontrolnych powinno się odbywać w ramach procedur postępowania kontrolnego organów skarbowych.

Dodanie w art. 82 ust. 1a ma na celu rozwiązanie praktycznych problemów związanych z przeprowadzaniem kontroli działalności przedsiębiorcy posiadającego wiele miejsc wykonywania działalności gospodarczej. Przyjmuje się, że tą szczególną regulacją należy objąć przedsiębiorców posiadających więcej niż 5 takich miejsc, zlokalizowanych na terenie więcej niż jednego województwa. W takim przypadku ograniczenie kontroli zawarte w art. 82 ust. 1 odnosić się będzie do terenu województwa, w którym organ wszczyna kontrolę. Dzięki temu wyeliminowana zostanie znacząca część problemów wynikających z niepokrywania się struktury organizacyjnej różnych organów kontroli (niektóre są ogólnopolskie, inne wojewódzkie lub powiatowe) i takiego przedsiębiorcy. Należy jednak zauważyć, iż norma ust. 1a nie będzie miała zastosowania do kontroli działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy.

Celem wprowadzenia zmiany w art. 82 w ust. 2 jest wyraźne określenie czynności, jakie powinien podjąć organ kontroli zamierzający wykonać kontrolę, po stwierdzeniu, że

działalność gospodarcza przedsiębiorcy jest już objęta kontrolą innego organu. Interpretacja dotychczasowego brzmienia ust. 2, zdaniem niektórych organów kontroli, nakładała na nich obowiązek ustalania z przedsiębiorcą terminu kontroli. Z punktu widzenia organów kontroli, taki obowiązek mógł wpływać na wyniki przeprowadzanych kontroli. Dlatego wyraźne wskazanie, że to od woli organu zależy czy dokona stosownych ustaleń z przedsiębiorcą, rozwiąże ten problem.

- 15) Zmiana art. 83 ust. 1 polega na obniżeniu limitu czasu trwania kontroli organu kontrolującego u przedsiębiorcy w roku kalendarzowym.

Doprecyzowano także brzmienie art. 83 ust. 1 poprzez określenie limitu czasu trwania kontroli w dniach roboczych.

Zmiany dokonane w ust. 2 mają charakter analogiczny do zmian w art. 82 ust. 1 i dotyczą przesłanek wyłączenia ograniczeń czasu trwania kontroli.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 3 przedłużenie czasu trwania kontroli jest możliwe jedynie z przyczyn niezależnych od organu kontroli. Doprecyzowanie aktualnego brzmienia przepisu ma na celu zapobieżenie, często stosowanym przez organy kontroli, przypadkom przedłużania kontroli. Podkreślenia wymaga także, iż przedłużenie czasu trwania kontroli musi mieścić się w granicach limitu czasu wyznaczonego na przeprowadzenie kontroli przez organ kontroli dla poszczególnych przedsiębiorców.

W art. 83 wprowadzono także dodatkowe normy ust. 3a – 3c. Zgodnie z projektowanymi regulacjami przedłużenie czasu trwania kontroli możliwe jest także, jeżeli w toku kontroli zostanie ujawnione zaniżenie zobowiązania podatkowego lub zawyżenie straty w wysokości przekraczającej równowartość 10 % kwoty zadeklarowanego zobowiązania podatkowego lub straty, albo w przypadku ujawnienia faktu niezłożenia deklaracji pomimo takiego obowiązku. W takim przypadku organ kontroli zawiadomi kontrolowanego o ujawnionych okolicznościach, wskazując jednocześnie zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy. Uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli zostanie umieszczone w książce kontroli i protokole kontroli.

Czas trwania takiej kontroli nie będzie mógł spowodować przekroczenia odpowiednio dwukrotności czasu określonego w art. 83 ust. 1.

Zmiana ust. 4 polega natomiast na doprecyzowaniu przepisu przez określenie terminu czasu trwania powtórnej kontroli, którą może przeprowadzić organ kontroli, w przypadku gdy wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez przedsiębiorcę.

Stosownie do projektowanej regulacji czas trwania powtórnej kontroli nie może przekroczyć 7 dni.

- 16) Dodawany przepis art. 83a ma na celu umożliwienie organowi przerwania kontroli na czas niezbędny do przeprowadzenia badań próbki produktu. Dzięki temu okres badań, które są najczęściej procesem dość długotrwałym, nie będzie wliczany do czasu kontroli. Organ jest jednak zobowiązany zorganizować przerwę w taki sposób, aby podczas jej trwania działalność gospodarcza przedsiębiorcy mogła być wykonywana bez przeszkód. Warunkiem skorzystania z tego przepisu jest takie przeprowadzenie kontroli, aby po zakończeniu badań próbek jedyną pozostałą do wykonania czynnością kontrolną organu było doręczenie przedsiębiorcy protokołu kontroli. W takim przypadku w czasie badania próbek możliwa będzie kontrola innego organu u tego przedsiębiorcy.

Uzasadnienie czasu trwania przerwy organ kontroli obowiązany jest wpisać do książki kontroli.

- 17) Zmiana w art. 84 polega na uchyleniu pkt 1 i 6. Analiza przepisów wspólnotowych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego, a także nadzoru weterynaryjnego wykazała, że wobec działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie objętym tym nadzorem, uzasadnione jest, aby do kontroli działalności przedsiębiorcy nie miały

zastosowania, oprócz przepisów art. 82 i art. 83, także art. 79, art. 79a, art. 80, art. 80a, art. 81 ust. 2 i 81a.

Z uwagi na specyficzny charakter powyższego nadzoru, np. prowadzenie wspólnotowych kontroli urzędowych oraz procedur, którym podlega działalność gospodarcza przedsiębiorcy w tym zakresie, wyłączenie spod rygoru zasad określonych w ustawie SDG znajduje merytoryczne uzasadnienie. Natomiast wymagania nadzorcze związane są ze standardami Unii Europejskiej.

- 18) W wyniku analizy przepisów wspólnotowych, a także przepisów prawa polskiego zachodzi konieczność wyłączenia przepisów ustawy SDG w zakresie kontroli wobec niektórych rodzajów działalności gospodarczej przedsiębiorców.

Z uwagi na szczególny charakter niektórych rodzajów działalności gospodarczej za uzasadnione uznano wyłączenie tych działalności spod rygoru ustawy SDG i zasad określonych w rozdziale dotyczącym przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Wobec powyższego dodano art. 84a, zgodnie z którym przepisy art. 79, art. 79a, art. 80, art. 80a, 81 ust. 2, art. 81a, art. 82 i art. 83 nie będą miały zastosowania wobec działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie objętym:

- 1) szczególnym nadzorem podatkowym;
- 2) nadzorem weterynaryjnym;
- 3) kontrolą administracji rybołówstwa;
- 4) kontrolą związaną z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego dokonywaną na podstawie przepisów celnych albo graniczną kontrolą fitosanitarną;
- 5) kontrolą przemieszczających się środków transportu oraz towarów nimi przewożonych;
- 6) zakupem produktów lub usług sprawdzającym rzetelność usługi;
- 7) sprzedażą dokonywaną poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust.2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych).

- 19) W ustawie SDG zaproponowano także dodanie normy o charakterze ogólnym (art. 84b ust. 1), zgodnie z którą do kontroli wszczętej w toku postępowania prowadzonego w wyniku złożenia wniosku przez przedsiębiorcę we własnej sprawie, na podstawie przepisów odrębnych ustaw oraz bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego, art. 79, art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 nie stosuje się.

Przepis ust. 1 będzie także dotyczył sytuacji, w których przedsiębiorca, na podstawie przepisów ustaw odrębnych, złoży zawiadomienie, wezwanie albo dokona zgłoszenia w określonej sprawie, do załatwienia której niezbędne jest przeprowadzenie kontroli.

Przepis ten będzie miał zatem zastosowanie, np.: do przeprowadzenia kontroli na podstawie zgłoszenia obiektu, dla którego przepisy prawa wymagają wydania przez organy Państwowej Straży Pożarnej opinii lub zajęcia przez nie stanowiska w zakresie ochrony przeciwpożarowej, do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli budowy na wezwanie inwestora, itp.

- 20) Istotnym z punktu widzenia przedsiębiorcy jest wprowadzenie instytucji sprzeciwu (art. 84c).

Dotychczas przedsiębiorcy nie dysponowali żadnymi środkami prawnymi, które służyłyby ochronie ich interesów. Natomiast zgodnie z projektowanymi normami art. 84c, przedsiębiorca będzie mógł wnieść sprzeciw do organu kontroli, który naruszył np. zakaz równoczesności kontroli (art. 82 ust. 1 ustawy SDG) albo przekroczył limit czasu trwania kontroli (art. 83 ust. 1).

Sprzeciw przedsiębiorca będzie mógł wnieść w terminie 3 dni roboczych od dnia wszczęcia czynności kontrolnych przez organ kontroli, a w przypadku przekroczenia limitu czasu trwania w trakcie trwającej już kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia przekroczenia tego limitu. Przedsiębiorca musi uzasadnić wniesienie sprzeciwu.

Sprzeciw wnoszony jest do organu podejmującego i wykonującego kontrolę. Z chwilą doręczenia organowi sprzeciwu nastąpi wstrzymanie czynności kontrolnych przez organ kontroli.

Wniesienie sprzeciwu spowoduje wstrzymanie także biegu czasu trwania kontroli.

W przypadku wniesienia sprzeciwu organ kontroli może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów mających związek z przedmiotem i zakresem kontroli, na czas rozpatrzenia sprzeciwu. Zabezpieczeniu podlegają dokumenty, informacje oraz próbki wyrobów, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód w toku kontroli.

Organ kontroli, w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania sprzeciwu rozpatrzy sprzeciw oraz wyda postanowienie o:

- 1) odstąpieniu od czynności kontrolnych;
- 2) kontynuowaniu czynności kontrolnych.

Na postanowienie przedsiębiorcy przysługuje zażalenie, w terminie siedmiu dni roboczych od dnia otrzymania postanowienia.

W przypadku wydania postanowienia o kontynuowaniu podjętych czynności kontrolnych, organ kontroli może kontynuować te czynności od dnia, w którym postanowienie doręczono przedsiębiorcy.

Nierozpatrzenie sprzeciwu w terminie jest natomiast równoznaczne w skutkach z wydaniem przez organ właściwy postanowienia o odstąpieniu od wykonywania podjętych czynności kontrolnych.

Postanowienie o zabezpieczeniu dowodów mających związek z przedmiotem i zakresem kontroli wygasa z mocy ustawy w dniu doręczenia przedsiębiorcy postanowienia o kontynuowaniu podjętych czynności kontrolnych albo postanowienia o odstąpieniu od wykonywania podjętych czynności kontrolnych. Natomiast w przypadku nierozpatrzenia sprzeciwu przez organ w ustalonym terminie – w dniu następującym po dniu upływu terminu do rozpatrzenia sprzeciwu.

Wniesienie sprzeciwu nie jest dopuszczalne, gdy organ przeprowadza kontrolę powołując się na przepisy art. 79 ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 2 pkt 2, art. 82 ust. 1 pkt 2, art. 83 ust. 2 pkt 2 i art. 84a (art. 84 d).

II. Zmiany przepisów innych ustaw

1) art. 2 zmieniający ustawę o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

W art. 18³ wprowadzono ogólną normę zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 9, 18 i 18¹, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2) art. 3 zmieniający ustawę o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Nadano zatem nowe brzmienie art. 25 ust. 1 pkt 1 oraz wprowadzono normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3) art. 4 zmieniający ustawę o Inspekcji Ochrony Środowiska

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Nadano zatem nowe brzmienie art. 9 ust. 2 pkt 1 oraz wprowadzono normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

4) art. 5 zmieniający ustawę o Państwowej Straży Pożarnej
Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

5) art. 6 zmieniający ustawę o kontroli skarbowej
Zmiany w ustawie polegają na wprowadzeniu do art. 13 ustawy zmian w ust. 2, 3 i 9 w zakresie wszczynania kontroli na legitymację oraz doręczania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Konsekwencją wprowadzonych w art. 13 zmian jest nadanie art. 12 ust. 1 nowego brzmienia.
Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

6) art. 7 zmieniający ustawę o lasach
Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

7) art. 8 zmieniający ustawę o grach i zakładach wzajemnych
Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W art. 48 ust. 3 doprecyzowano pojęcie „odrębne przepisy” przez wskazanie odwołania do przepisów o Służbie Celnej.

Dodano także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

8) art. 9 zmieniający ustawę o radiofonii i telewizji

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 33, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

9) art. 10 zmieniający ustawę – Prawo geologiczne i górnicze

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

10) art. 11 zmieniający ustawę – Prawo budowlane

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana ust. 3 w art. 81a ma wyłącznie charakter doprecyzowujący. Zgodnie z

projektowanym brzmieniem, wykonywanie czynności kontrolnych w obecności przywołanego pełnoletniego świadka możliwe będzie w przypadku kontroli podmiotu niebędącego przedsiębiorcą. Natomiast kwestie wykonywania kontroli w przypadku nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy albo osoby przez niego upoważnionej uregulowane zostały w ustawie SDG.

Wprowadzono także normę ogólną (art. 85a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

11) art. 12 zmieniający ustawę o specjalnych strefach ekonomicznych

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 16, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

12) art. 13 zmieniający ustawę o statystyce publicznej

Projekt zakłada szeroką zmianę ustawy o statystyce publicznej, porządkującą jej przepisy w zakresie związanym z rejestrem REGON.

Przedsiębiorcy – osoby fizyczne nie będą składać odrębnych wniosków o wpis czy zmianę w ewidencji REGON. Kwestie te będą załatwiane za pośrednictwem CEIDG przez złożenie zintegrowanego wniosku, z którego GUS pobierze niezbędne dla REGON dane.

W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania „jednego okienka” i „zero okienka” przewiduje się, że urzędy statystyczne będą przekazywać informację o nadanym numerze REGON do właściwej jednostki terenowej ZUS.

Zasady uzyskania wpisu do rejestru REGON pozostałych podmiotów pozostają co do zasady bez zmian. Projekt przewiduje jedynie, że podmioty wnioskujące o numer REGON nie będą musiały przekazywać urzędowi statystycznym żadnych dodatkowych dokumentów.

13) art. 14 zmieniający ustawę o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

Osoba fizyczna rozpoczynająca działalność gospodarczą może znajdować się w dwóch sytuacjach: może mieć już nadany numer NIP albo nie mieć tego numeru. W pierwszym przypadku składając zintegrowany wniosek o wpis do CEIDG dokona jednocześnie aktualizacji w ewidencji podatników (CEIDG przekaze odpowiednią informację do urzędu skarbowego). Natomiast w drugiej sytuacji wpis do ewidencji NIP odbędzie się za pośrednictwem wniosku do CEIDG, natomiast urzędy skarbowe będą przekazywać informację zwrotną w zakresie nadanego numeru do gmin (CEIDG) i ZUS za pośrednictwem platformy e-PUAP.

Ponadto przewiduje się, iż osoba ubiegająca się o nadanie numeru NIP nie będzie musiała przedkładać do urzędu skarbowego żadnych dodatkowych dokumentów (np. prawa do lokalu czy umowy spółki), a sama decyzja w sprawie NIP będzie wydawana w terminie 3 dni.

14) art. 15 zmieniający ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Uchylono art. 8b ust. 4, oraz wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

15) art. 16 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W związku z dodaniem art. 83c i art. 124c odsyłającego do regulacji ustawy SDG, w tym w zakresie prowadzenia rejestrów działalności gospodarczej, uchylony został ust. 4 w art. 83b i art. 124b.

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

16) art. 17 zmieniający ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym

Celem zmiany w pkt 1 jest wprowadzenie podstawy prawnej dla sporządzenia wykazu podmiotów, wobec których ogłoszono upadłość. Rozwiązanie to umożliwi szybki dostęp do informacji w tym zakresie. Zawierać będzie dane istotne dla podmiotów funkcjonujących w obrocie gospodarczym. Wykaz podmiotów, wobec których ogłoszono upadłość, ułatwi ustalenie powyższej informacji bez uzyskiwania odpisów z Centralnej Informacji KRS poszczególnych przedsiębiorców przez instytucje, wierzycieli i wszystkich zainteresowanych. Przeszukiwanie danych o upadłości w wykazie podmiotów wpisanych do rejestru KRS, sporządzonym na podstawie art. 4 ust. 4a ustawy o KRS, byłoby bardzo trudne, z uwagi na to, iż zawiera on obecnie ponad 250 tysięcy podmiotów. Liczba podmiotów, wobec których aktualnie toczy się postępowanie upadłościowe, o których informacja jest wpisana do KRS, wynosi około 3,5 tysiąca.

Należy podkreślić, iż lista zawierać będzie tylko przedsiębiorców wpisanych do KRS. Przedsiębiorcy – osoby fizyczne wpisywani są do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminy (art. 23 ust. 1 ustawy SDG). Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 7 i 8 ww. ustawy – do tej ewidencji wpisywane są:

- informacje o ogłoszeniu upadłości z określeniem sposobu prowadzenia postępowania i jego zmianach,
- informacje o zakończeniu postępowania upadłościowego lub jego umorzeniu,
- informacje o wszczęciu postępowania naprawczego.

Dokonując oceny skutków zaprojektowanego przepisu, należy wskazać, że obejmuje on swoim działaniem podmioty wpisywane do rejestru przedsiębiorców KRS, a więc wszystkie podmioty wymienione w art. 36 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (w tym spółki, spółdzielnie i innych przedsiębiorców). Zmiana umożliwiająca internetowy, bezpłatny dostęp do wykazu podmiotów w upadłości z rejestru Krajowego Rejestru Sądowego dotyczy centrali Centralnej Informacji oraz osób korzystających z usług Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego. Wejście w życie projektowanej zmiany będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Proponowana zmiana zwiększy jawność życia gospodarczego poprzez zwiększenie dostępności do informacji o sytuacji finansowej przedsiębiorców i powinna wpłynąć pozytywnie na pewność obrotu gospodarczego, gdyż poszerzony i ułatwiony dostęp w znaczący sposób ułatwi przedsiębiorcom zbieranie informacji o ich kontrahentach i jednocześnie znacząco przyspieszy ten proces, co w sposób bezpośredni przekłada się na zwiększenie pewności obrotu gospodarczego.

Projektowany przepis nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy, jednak ze względu na zwiększenie pewności i jawności obrotu gospodarczego, pośrednio może korzystnie oddziaływać na rynek pracy.

Zmiana ułatwi dostęp do danych z Krajowego Rejestru Sądowego odnośnie do podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą w regionach oddalonych od ekspozytur Centralnej Informacji i wydziałów Krajowego Rejestru Sądowego.

Wejście w życie projektowanego przepisu spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa. Ze względu na planowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości udostępnienie w Internecie bieżącej listy podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego, na której dostępne byłyby informacje z działu pierwszego i szóstego rejestru, należy liczyć się z obniżeniem wpływów do budżetu państwa z tytułu zapytań do Centralnej Informacji odnośnie do tych

danych. Przewidywany koszt wdrożenia teleinformatycznego wykazu kształtuje się na poziomie 100 tysięcy PLN.

Zmiana w pkt 2 dotyczy instytucji tzw. „jednego okienka” dla przedsiębiorców rejestrujących się w KRS. Nowelizacja dokonuje następujących zmian obecnie obowiązującej normy art. 19b:

- wraz z wnioskiem o wpis w sądzie rejestrowym przedsiębiorca będzie składać również zgłoszenie płatnika składek na ubezpieczenie społeczne,
- wraz z wnioskiem o zmianę wpisu w rejestrze przedsiębiorca będzie składać wnioski (zgłoszenia) zmiany danych na potrzeby statystyki, ubezpieczeń społecznych i fiskusa,

które następnie sąd prześle do właściwych organów. W ten sposób przedsiębiorcy wpisywani w rejestrze przedsiębiorców KRS będą mogli dokonać jednocześnie tych samych zgłoszeń lub zmian, które dokonywać będą osoby fizyczne za pośrednictwem CEIDG. Zapewni to zachowanie równości w traktowaniu przedsiębiorców przez władze publiczne.

Projekt zawiera rozwiązanie, zgodnie z którym przedsiębiorca posiadający podpis elektroniczny będzie dokonywać poszczególnych zgłoszeń samodzielnie.

Dla większej czytelności przepisu proponuje się także zmianę redakcyjną – rozbicie na punkty.

Zmiany 3 i 4 mają charakter dostosowujący przepisy o KRS do rozwiązań dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

17) art. 18 zmieniający ustawę o ochronie zwierząt

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

18) art. 19 zmieniający ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Nadano nowe brzmienie art. 204a. W związku z nadaniem nowego brzmienia art. 204a uchylony został dotychczasowy ust. 8, na podstawie którego Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej wydał rozporządzenie z dnia 8 marca 2004 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania kontroli działalności funduszy emerytalnych, towarzystw emerytalnych, depozytariuszy oraz osób trzecich, którym fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności.

Przepisy rozporządzenia, które nie są sprzeczne z ustawą SDG, zostały przeniesione do ustawy (art. 204d – 204j).

19) art. 20 zmieniający ustawę – Prawo bankowe

Zmiana ustawy związana jest z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Nadano nowe brzmienie ust. 3 w art. 133 ustawy. Stosownie do projektowanego przepisu czynności kontrolne podejmowane przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego są wykonywane po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli przedsiębiorcy stosuje się przepisy ustawy SDG.

20) art. 21 zmieniający ustawę – Ordynacja podatkowa

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmianie ulega art. 283 przez dodanie norm, zgodnie z którymi upoważnienie, które nie spełnia ustawowych wymagań, nie będzie stanowiło podstawy do przeprowadzenia kontroli oraz zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.

W art. 284a § 1a nadano nowe brzmienie – stosownie do zmian zaproponowanych w ustawie SDG – w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, albo osoby wymienionej w art. 284 § 2, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Analogiczną zmianę zaproponowano w art. 285 § 3.

Uchylany przepis § 4 w art. 284a jest natomiast niezgodny z przepisami ustawy SDG. Ustawa nie dopuszcza możliwości zawieszenia jakiegokolwiek kontroli. Ponadto organ kontroli wszczynając kontrolę doręcza przedsiębiorcy upoważnienie, w którym musi być określona firma przedsiębiorcy objętego kontrolą. W związku z tym uzasadnione wątpliwości budzi sytuacja, w której kontrola zostaje zawieszona do momentu ustalenia danych identyfikujących kontrolowanego przedsiębiorcę.

Stosownie do projektowanej zmiany art. 284b § 2 w każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie wskazanym w upoważnieniu, kontrolujący obowiązany jest zawiadomić na piśmie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

Dodano także art. 291b zgodnie z którym, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

21) art. 22 zmieniający ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych

Osoby fizyczne rozpoczynające wykonywanie działalności gospodarczej zgłoszenie płatnika składek na ubezpieczenie społeczne będą składać w formie zintegrowanego wniosku o wpis do CEIDG.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli płatnika składek będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

22) art. 23 zmieniający ustawę o Służbie Celnej

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Nadano nowe brzmienie art. 6za-6zc, w których uregulowano kwestie podejmowania i wykonywania kontroli celnej.

W związku z tym, iż przepisy ustawy SDG przewidują wskazanie w upoważnieniu do kontroli firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą (art. 79 ust. 4 pkt 5), a także regulują kwestie odstąpienia od kontroli, w przypadku gdy działalność przedsiębiorcy jest objęta kontrolą innego organu (art. 82 ust. 2), uzasadnione jest uchylenie art. 6zp, na podstawie którego funkcjonariusze celni w celu przeprowadzenia kontroli mogą wykonywać czynności

wstępne polegające na ustaleniu nazwy jednostki podlegającej kontroli, okresu kontroli oraz faktu przeprowadzania kontroli w jednostce podlegającej kontroli przez inny organ kontrolny.

W art. 6zt uchylono ust. 3, na podstawie którego Minister Finansów wydał rozporządzenie z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy i innej pracy zarobkowej cudzoziemcom. Przepisy ww. rozporządzenia, zgodne z ustawą SDG, zostały przeniesione do ustawy.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

W związku z tym, iż aktualnie dobiegają końca prace w ramach Rządu nad projektem nowej ustawy o Służbie Celnej, który został uzgodniony z Ministerstwem Gospodarki (zawiera regulacje zgodne z projektowanymi w ustawie SDG zmianami), art. 23 zostanie wykreślony z projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, na etapie prac parlamentarnych.

23) art. 24 zmieniający ustawę – Prawo działalności gospodarczej

Zaproponowane zmiany mają na celu faktyczne wprowadzenie w życie zasady „jednego okienka” do czasu utworzenia CEIDG („zero okienka”). Obecnie gmina może przyjąć od przedsiębiorcy wnioski w przedmiocie NIP i REGON i następnie wysłać je do odpowiednich organów. Po zmianie taka procedura będzie zasadą, rozszerzoną również na zgłoszenie zmian stanu faktycznego i prawnego.

Uchylenie art. 7 związane jest z nową redakcją art. 14 ustawy SDG.

Wprowadza się zasadę, że wnioski do ewidencji nie będą podlegać opłatom.

Zgłoszenie do ewidencji zastępuje się „wnioskiem o wpis” w celu ujednolicenia terminologii.

Do danych ewidencyjnych dodaje się numer NIP, telefon kontaktowy i adres e-mail.

Wniosek o wpis do ewidencji będzie jednocześnie wnioskiem o wpis do urzędu skarbowego, ZUS i GUS i będzie odbywać się na podstawie zintegrowanego wniosku (także elektronicznego). Wzór wniosku i formularza określi w rozporządzeniu Rada Ministrów.

Wniosek będzie przesyłany przez gminę do właściwych urzędów. Urząd gminy przekaze zgłoszenie do ZUS, jeżeli posiada NIP (ewentualnie będzie musiał poczekać na uzupełnienie tej informacji na podstawie informacji otrzymanych z urzędu skarbowego).

Wniosek będzie można złożyć także w wersji elektronicznej, za pośrednictwem strony internetowej gminy. Jeżeli taki wniosek będzie podpisany elektronicznie, znajdą zastosowanie przepisy o informatyzacji, tj. wniosek wpłynie na elektroniczną skrzynkę podawczą urzędu i zostanie mu nadany formalny bieg. Jeżeli nie, to gmina wezwie wnioskodawcę do osobistego stawiennictwa i złożenia podpisu pod wnioskiem (takie rozwiązanie już funkcjonuje np. w Warszawie).

Wniosek będzie można również wysłać listem poleconym.

24) art. 25 zmieniający ustawę o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W art. 30 ust. 2 nadano nowe brzmienie, zgodnie z którym kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy dokonuje się wyłącznie w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.

Dodano także nowy przepis ust. 2a, zgodnie z którym, w przypadku nieobecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Wprowadzono również dodatkową normę (art. 32), że do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

25) art. 26 zmieniający ustawę – Prawo atomowe

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

26) art. 27 zmieniający ustawę o Inspekcji Handlowej

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Wprowadzenie dodatkowej regulacji art. 9a wynika z faktu, iż za uzasadnione uznano przeniesienie niektórych dotychczasowych norm rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania organów Inspekcji Handlowej, wzoru legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz trybu wydawania i wymiany legitymacji, wydanego na podstawie art. 35 ust. 1, do ustawy o Inspekcji Handlowej.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Zmiana art. 13 polega na doprecyzowaniu przepisów ustawy w zakresie wszczęcia kontroli. W ramach zmian art. 13 uregulowano także kwestię uczestnictwa w kontroli lub pobraniu próbki osób posiadających specjalne umiejętności i wiedzę. W związku z nadaniem nowego brzmienia art. 13 za zasadne uznano uchYLENIE art. 14 ustawy.

Zmiany art. 15 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 mają na celu wyeliminowanie ich niespójności z przepisami ustawy SDG.

Ponadto nieuzasadnione wydaje się posługiwanie w ustawie pojęciem „postępowanie kontrolne”. W związku z tym zastąpiono to pojęcie wyrazem „kontrola”.

Wprowadzenie dodatkowych regulacji art. 17a, art. 21a i art. 26a – 26c oraz zmiana art. 20, art. 21 i art. 37 związane są z przeniesieniem niektórych, zgodnych z przepisami ustawy SDG, norm prawnych rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu postępowania organów Inspekcji Handlowej, wzoru legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz trybu wydawania i wymiany legitymacji do nowelizowanej ustawy.

Zmiany art. 18 ustawy związane są z propozycją nowego brzmienia nadanego art. 20 w ustawie SDG dotyczącego oznaczania towarów wprowadzanych do obrotu na terytorium RP. Projekt nowelizacji ustawy SDG zmieniający brzmienie art. 20 procedowany jest aktualnie w Sejmie. Niemniej jednak zakres merytoryczny projektowanej zmiany związany jest także z wykonywaniem czynności kontrolnych u przedsiębiorcy, przez co umieszczenie propozycji zmiany art. 18 w projektowanej nowelizacji ustawy SDG wydaje się uzasadnione.

Zmiana art. 22a ma na celu doprecyzowanie przepisu. Sprawowany nadzór nad kontrolami przeprowadzanymi przez Inspekcję Handlową w celu sprawdzenia ich prawidłowości jest

także kontrolą i w związku z tym, zachodzi potrzeba dostosowania tego artykułu do przepisów ustawy SDG.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 22b).

Przepisy ustawy SDG nie regulują kwestii kontroli uproszczonych, dlatego nieuzasadnione jest utrzymanie tego typu regulacji w ustawach szczegółowych. W związku z tym uchylono rozdział 4 nowelizowanej ustawy.

W związku z przeniesieniem niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu postępowania organów Inspekcji Handlowej, wzoru legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz trybu wydawania i wymiany legitymacji do ustawy zmieniono brzmienie art. 35. Do uregulowania w drodze rozporządzenia pozostawiono jedynie wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji oraz tryb jej wydawania i wymiany, oraz wzory protokołów: kontroli, oględzin oraz rozprawy.

- 27) art. 28 zmieniający ustawę o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych
Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana brzmienia art. 25 ma charakter doprecyzowujący. Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 28) art. 29 zmieniający ustawę o kosmetykach
Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 29) art. 30 zmieniający ustawę o odpadach
Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 30) art. 31 zmieniający ustawę – Prawo o miarach
Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana brzmienia art. 22 ust. 2 oraz wprowadzenie dodatkowych regulacji art. 22a – 22o wynika z faktu, iż za uzasadnione uznano przeniesienie dotychczasowych norm rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad przeprowadzania kontroli przez pracowników urzędów miar, wydanego na podstawie art. 23, do ustawy – Prawo o miarach.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Wprowadzono także normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

W związku z przeniesieniem niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad przeprowadzania kontroli przez pracowników urzędów miar do ustawy zmieniono brzmienie art. 23. Do uregulowania w drodze rozporządzenia pozostawiono jedynie wzory upoważnień do kontroli, legitymacji oraz protokołów.

- 31) art. 32 zmieniający ustawę o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 32) art. 33 zmieniający ustawę o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 6 ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 33) art. 34 zmieniający ustawę o organizmach genetycznie zmodyfikowanych

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 11 ust. 3 ma charakter doprecyzowujący. Dodano także ust. 3a, zgodnie z którym w przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego lub w obecności przywołanego świadka.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

- 34) art. 35 zmieniający ustawę – Prawo farmaceutyczne

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Wprowadzono, dla realizacji celów tej ustawy, definicje kontroli oraz inspekcji.

W art. 37au wprowadzono normę ogólną, zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 38, 70, 74 i 99, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

Wprowadzenie dodatkowych regulacji art. 122b – 122k wynika z faktu, iż za uzasadnione uznano przeniesienie dotychczasowych norm rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie trybu przeprowadzania kontroli przez inspektora farmaceutycznego, wydane na podstawie art. 123 ust. 2, do ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

W związku z przeniesieniem niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie trybu przeprowadzania kontroli przez inspektora farmaceutycznego do ustawy, zmieniono brzmienie art. 123 ust. 2. Do uregulowania, w drodze rozporządzenia, pozostawiono jedynie wzór: upoważnień do przeprowadzania kontroli albo inspekcji, protokołu pobrania próbek, orzeczenia o wyniku badań jakościowych pobranych próbek oraz wzór książki kontroli.

- 35) art. 36 zmieniający ustawę o towarach paczkowanych

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Na gruncie ustawy SDG niedopuszczalne jest prowadzenie wspólnych kontroli przez organy kontroli. W związku z tym za uzasadnione uznano uchylenie w art. 5 ustawy ust. 2, zgodnie z którym Inspekcje: Handlowa, Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Farmaceutyczna mogą organizować kontrole towarów paczkowanych znajdujących się w obrocie lub przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, wspólnie z organami administracji miar.

Wprowadzono także normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

36) art. 37 zmieniający ustawę o transporcie drogowym

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiany dokonane w ramach art. 55, art. 70 i art. 85 mają charakter doprecyzowujący, pod kątem zmian dokonanych w ustawie SDG.

W związku z przeniesieniem norm zawartych w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie warunków i trybu wykonywania kontroli w zakresie przewozu drogowego (zmieniono art. 74 oraz dodano art. 89a – 89c) uchylono w art. 89 w ust. 5 pkt 1.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Do uregulowania w drodze rozporządzenia pozostawiono:

- 1) wzory dokumentów stosowane przez osoby uprawnione do tej kontroli;
- 2) sposób przeprowadzania kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących okresów prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy, podczas kontroli drogowych i kontroli w przedsiębiorstwie, a także wymagane standardowe wyposażenie osób dokonujących tej kontroli i wykaz podstawowych elementów, które jej podlegają;
- 3) rodzaj danych statystycznych gromadzonych w wyniku kontroli i rejestrowanych przez organy kontrolne, a także tryb, sposób i wzory dokumentów do ich przekazywania do Głównego Inspektora Transportu Drogowego;
- 4) system oceny ryzyka podmiotów wykonujących przewóz drogowy w zakresie występowania naruszeń dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców.

Do ustawy wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

37) art. 38 zmieniający ustawę o podpisie elektronicznym

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana w art. 3 pkt 14 ma charakter porządkowy. Zastosowano odesłanie do definicji z obowiązującej ustawy SDG, ponieważ przepisy ustawy – Prawo działalności gospodarczej nie obowiązują już w tym zakresie.

Zmiana tytułu rozdziału VII polega na jego doprecyzowaniu. Dodano wyraz „kwalifikowanych” zgodnie z użytą w tym rozdziale i ustawie terminologią. Analogiczna zmiana dotyczy ust. 1 w art. 30 ustawy oraz art. 37.

Nadano także nowe brzmienie art. 35. Na podstawie projektowanego przepisu kontrolę rozpoczyna się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Kontroler, przy wykonywaniu czynności kontrolnych, może korzystać z pomocy osoby niebędącej pracownikiem ministerstwa, o ile jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

Wprowadzono także normę regulującą kwestię upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Uchylono art. 39, zgodnie z którym do kontroli działalności kwalifikowanych podmiotów świadczących usługi certyfikacyjne stosuje się przepisy o Najwyższej Izbie Kontroli.

Zgodnie z nowo projektowanym art. 39a, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy zastosowanie będą miały przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

38) art. 39 zmieniający ustawę – Prawo lotnicze

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 27 ust. 3 (nowe brzmienie zdania wstępnego) związana jest z nadaniem nowego brzmienia ust. 5, zgodnie z którym czynności kontrolne przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, wydanego przez Prezesa Urzędu.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

39) art. 40 zmieniający ustawę – Prawo dewizowe

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

40) art. 41 zmieniający ustawę o systemie oceny zgodności

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 24 polega na uchyleniu ust. 6, na podstawie którego minister oraz kierownik urzędu centralnego mogli upoważnić do dokonywania kontroli notyfikowanych jednostek certyfikujących i jednostek kontrolujących oraz notyfikowanych laboratoriów inny organ wyspecjalizowany w przeprowadzaniu kontroli działalności objętej notyfikacją.

Aktualnie przepis ten jest „martwy”, ponieważ nie istnieje żaden „organ wyspecjalizowany w przeprowadzaniu kontroli działalności objętej notyfikacją”. Polskie Centrum Akredytacji, do którego mogłaby mieć zastosowanie norma ust. 6, dokonuje jedynie oceny (audyt) zgodnie z odpowiednimi normami, natomiast nie przeprowadza kontroli w rozumieniu SDG. Zmiana brzmienia ust. 3 w art. 40 polega na doprecyzowaniu przepisu. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane, oprócz przepisów dotyczących zakresu działania tych organów, stosuje się także przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

41) art. 42 zmieniający ustawę o elektronicznych instrumentach płatniczych

Zmiana ustawy związana jest z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiany art. 43 mają charakter doprecyzowujący. Stosownie do projektowanych przepisów, czynności kontrolne mogą być podejmowane przez pracowników Urzędu KNF po okazaniu

legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Natomiast czynności kontrolne wykonywane przez upoważnionych biegłych rewidentów mogą odbywać się także po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Przewodniczącego KNF.

42) art. 43 zmieniający ustawę o transporcie kolejowym

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana brzmienia art. 15 polega na dodaniu normy ust. 2 zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

W art. 25o doprecyzowano brzmienie ust. 2. Czynności kontrolne będą przeprowadzane po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Prezesa UTK. Rozszerzono także zakres informacji, jakie powinno zawierać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

43) art. 44 zmieniający ustawę o działalności ubezpieczeniowej

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiany w ust. 1 i 2 art. 208 polegają na wykreśleniu sformułowania „w każdym czasie”. Stosownie do projektowanych przepisów SDG, kontrolę przeprowadza się w dniach i godzinach pracy przedsiębiorcy. Pozostawienie nowelizowanych przepisów w niezmiennym brzmieniu dopuszcza możliwość przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy także w porze nocnej oraz dni wolne od pracy. Działanie takie jest sprzeczne z ustawą SDG. Analogiczna zmiana dotyczy art. 208a ust. 1.

Zmiana ust. 3 w art. 208 jest doprecyzowująca. Stosownie do nowego brzmienia projektowanej normy, kontrola działalności i stanu majątkowego zakładu ubezpieczeń przeprowadzana będzie przez pracowników Urzędu tworzących zespół inspekcyjny, upoważnionych przez organ nadzoru, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Ponadto uchylono ust. 5 w art. 208, na podstawie którego Minister Finansów wydał rozporządzenie z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego zakładu ubezpieczeń oraz podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń. Przepisy ww. rozporządzenia, zgodne z ustawą SDG, zostały przeniesione do ustawy (art. 208b – 208i).

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Zmiana art. 208a ust. 2 ma charakter doprecyzowujący w związku z dokonanymi w ustawie zmianami, w szczególności z dodaniem art. 208b – 208h.

W ustawie wprowadzono także normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

44) art. 45 zmieniający ustawę o pośrednictwie ubezpieczeniowym

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiany w ust. 1 w art. 19 polega na wykreśleniu sformułowania „w każdym czasie”. Stosownie do projektowanych przepisów SDG, kontrolę przeprowadza się w dniach i

godzinach pracy przedsiębiorcy. Pozostawienie nowelizowanych przepisów w niezmiennym brzmieniu dopuszcza możliwość przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy także w porze nocnej oraz dni wolne od pracy. Działanie takie jest sprzeczne z ustawą SDG. Ponadto uchylono ust. 7, na podstawie którego Minister Finansów wydał rozporządzenie z dnia 9 grudnia 2003 r. w sprawie kontroli działalności zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z usług agentów ubezpieczeniowych. Przepisy ww. rozporządzenia, zgodne z ustawą SDG, zostały przeniesione do ustawy (art. 19a – 19h).

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Wprowadzono także normę ogólną (art. 19i), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

Zmiana art. 35 ust. 1 jest analogiczna do zmiany dokonanej w art. 19 ust. 1 ustawy.

Ponadto w art. 35 uchylono ust. 6, na podstawie którego Minister Finansów wydał rozporządzenie z dnia 9 grudnia 2003 r. w sprawie kontroli działalności i stanu majątkowego podmiotów prowadzących działalność brokerską. Przepisy ww. rozporządzenia, zgodne z ustawą SDG, zostały przeniesione do ustawy (art. 35a – 35h).

Wprowadzono także normę ogólną (art. 35i), zgodnie z którą do kontroli działalności brokerskiej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

45) art. 46 zmieniający ustawę – Prawo pocztowe

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 20a i 64 ustawy mają charakter doprecyzowujący.

Stosownie do nowego brzmienia art. 20a, do kontroli działalności pocztowej przedsiębiorcy będą miały zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

Natomiast czynności kontrolne wobec przedsiębiorcy mogą odbywać się po okazaniu mu legitymacji służbowej oraz doręczeniu pisemnego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Prezesa UKE (art. 64 ust. 1).

46) art. 47 zmieniający ustawę o kontroli weterynaryjnej w handlu

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 36a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

47) art. 48 zmieniający ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 18 ust. 1 ma charakter doprecyzowujący. Nieuzasadnione wydaje się posługiwanie w ustawie pojęciem „postępowanie kontrolne”. W związku z tym zastąpiono to pojęcie wyrazem „kontrola”.

W art. 20a uchyla się pkt 3, na podstawie którego organ nadzoru, w toku prowadzonego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia, może występować z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy produkt spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa lub czy przedsiębiorca wyeliminował zagrożenia stwarzane przez produkt.

Należy podkreślić, że organ nadzoru wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, w przypadku gdy z ustaleń kontroli (przeprowadzanej przez Inspekcję Handlową) wynika znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa (art. 20 ust. 1 ustawy).

Wobec powyższego uchylene pkt 3 w art. 20a jest uzasadnione.

48) art. 49 zmieniający ustawę o Inspekcji Weterynaryjnej

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiana art. 19 ust. 1 spowodowana jest dodaniem do przedmiotowego artykułu ust. 1a – 1d. Na podstawie projektowanych przepisów czynności kontrolne mogą być podejmowane po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Uregulowano także kwestie upoważnienia do przeprowadzania kontroli, a także wskazano na obowiązek poinformowania kontrolowanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

Natomiast do kontroli spraw przy których zachodzi konieczność zapoznania się z informacjami niejawnymi, kontrolujący powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, uzyskane na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Ponadto w art. 19 uchylono ust. 7, na podstawie którego Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał rozporządzenie z dnia 29 marca 2005 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu wykonywania kontroli przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej. Przepisy ww. rozporządzenia zostały przeniesione do ustawy (art. 19 ust. 1b oraz art. 19a – 19f).

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

49) art. 50 zmieniający ustawę o rybołówstwie

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Na gruncie ustawy SDG niedopuszczalne jest prowadzenie wspólnych kontroli przez organy kontroli. W związku z tym za uzasadnione uznano uchylene w art. 56 ust. 3, na podstawie którego zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobu współdziałania inspektorów rybołówstwa morskiego z organami kontroli skarbowej, organami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Weterynaryjnej, Policji, Państwowej Straży Rybackiej, Straży Granicznej oraz terenowymi organami administracji morskiej.

Zmiana art. 57 polega na dodaniu nowej normy, którą zawarto w ust. 1 – czynności kontrolne podejmowane przez okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego wykonywane są po okazaniu legitymacji służbowej.

Zmiana dokonana w art. 58 polega na zastąpieniu w zdaniu wstępnym wyrazu „służbowych” wyrazem „kontrolnych”.

W ustawie wprowadzono także normę ogólną (art. 61a) zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

50) art. 51 zmieniający ustawę o ochronie przyrody

W ustawie wprowadzono normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

51) art. 52 zmieniający ustawę o wyrobach budowlanych

Zmiany ustawy związane są z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W art. 2 zdefiniowano pojęcie „kontrolowanego”, odwołując się do definicji przedsiębiorcy zawartej w ustawie SDG.

Dodanie w art. 17 ust. 1a ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy zawartych w ustawie. Stosownie do projektowanego przepisu, czynności kontrolne są prowadzone po okazaniu kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli (art. 17 ust. 2).

Pozostałe zmiany dokonane w ramach art. 17 (dodanie ust. 3a – 3c), nadanie nowego brzmienia art. 21 oraz dodanie nowych art. 21a, 21b, 22a i 22b związane są z przeniesieniem niektórych, zgodnych z przepisami ustawy SDG, norm prawnych zawartych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu do nowelizowanej ustawy.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Do uregulowania w drodze rozporządzenia (zmiana art. 24) pozostawiono jedynie wzór upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz wzory protokołów kontroli.

W ustawie wprowadzono normę ogólną zgodnie z którą, do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

52) art. 53 zmieniający ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 19a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

53) art. 54 zmieniający ustawę o funduszach inwestycyjnych

Zmiana art. 226 ust. 4 ma charakter doprecyzowujący. Stosownie do projektowanej normy, do kontroli podmiotów określonych w art. 226 ust. 1 stosuje się oprócz przepisów ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym także przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

54) art. 55 zmieniający ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej

Uchylenie w art. 1 pkt 3 ma charakter porządkowy. Nowy termin wejścia w życie i stosowania przepisów nowego rozdziału trzeciego ustawy SDG określa art. 72 niniejszej ustawy. Uchylany art. 66 pkt 2 ustawy WSDG określa termin utraty mocy obowiązującej art. 7 – 7i ustawy – Prawo działalności gospodarczej.

Art. 69 i 70 ustawy WSDG dotyczą zasad przepisywania przedsiębiorców do ewidencji, której utworzenie przewiduje ustawa SDG w wersji obowiązującej. Po wejściu w życie nowych zasad ewidencyjnych przepisy te stracą rację bytu.

Art. 74 ustawy WSDG nakazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zorganizować CIDG z uwzględnieniem systemu informatycznego Krajowego Rejestru Sądowego z docelową możliwością ich zintegrowania. W obecnej sytuacji przepis ten stracił rację bytu. Według nowej koncepcji CEIDG będzie systemem informatycznym całkowicie odrębnym od systemu KRS. Ponadto obecnie komunikację między poszczególnymi systemami informatycznymi administracji publicznej zapewnia platforma e-PUAP, której nie było w czasie uchwalania wspomnianego przepisu. W związku z tym integrowanie systemu CEIDG z systemem KRS jest niepotrzebne.

55) art. 56 zmieniający ustawę – Prawo telekomunikacyjne

Zmiany ustawy są związane z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W ustawie dokonano zmiany tytułu rozdziału 2, dostosowując go do zakresu przedmiotowego regulowanego przepisami tego rozdziału. Nieuzasadnione wydaje się posługiwanie w tytule, jak i rozdziale, pojęciem „postępowanie” w odniesieniu do kontroli działalności przedsiębiorcy, tym bardziej, że do tego postępowania nie mają zastosowania przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

W ramach zmiany art. 199 doprecyzowano ust. 1 oraz dodano ust. 2a, zgodnie z którym kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

Zmiany dokonane w ramach art. 200 mają charakter doprecyzowujący. Stosownie do regulacji ust. 1, pracownikom UKE przysługuje prawo do przeprowadzenia czynności określonych w tym przepisie, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

W ramach art. 200 wprowadzono także dodatkową normę ust. 5a, na podstawie której w czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami UKE, po doręczeniu upoważnienia Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych.

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 200a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

56) art. 57 zmieniający ustawę o doświadczeniach na zwierzętach

Zmiany ustawy są związane z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Zmiany dokonane w ust. 3 art. 34 ustawy polegają na rozszerzeniu zakresu informacji, jakie powinno zawierać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 34a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

57) art. 58 zmieniający ustawę o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich

Zmiany ustawy są związane z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

W ramach art. 10 dokonano zmiany brzmienia ust. 2 i 3. Stosownie do projektowanych przepisów czynności kontrolne mogą być wykonywane przez kontrolującego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Rozszerzono także zakres informacji, jakie powinno zawierać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

Uchylenie ust. 4 jest konsekwencją zmian dokonanych w ust. 2 ustawy.

Wprowadzono również normę ogólną (art. 10 ust. 10), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej zakładu ubezpieczeń w zakresie zawierania i wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w przepisach ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

58) art. 59 zmieniający ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 44a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej, o której mowa w art. 35, 36 i 40, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

59) art. 60 zmieniający ustawę o nadzorze nad rynkiem kapitałowym

Zmiany ustawy są związane z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Dokonano zmiany tytułu rozdziału 4, ponieważ nieuzasadnione wydaje się posługiwanie w tytule, jak i całej ustawie, pojęciem „postępowanie” w odniesieniu do kontroli działalności przedsiębiorcy, tym bardziej, że do tego postępowania nie mają zastosowania przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 26 ust. 8 ustawy). Konsekwencją dokonanej zmiany są zmiany zaproponowane w art. 25 ust. 3 – 5 i w art. 26 ust. 8.

Pozostałe zmiany ustawy są związane w szczególności z przeniesieniem przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania kontroli podmiotów podlegających nadzorowi Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (uchylenie ust. 2 w art. 37). W związku z tym dodano do ustawy art. 27a, art. 30 ust. 4 i 5, art. 32 ust. 6a – 6d i ust. 8, art. 34a i art. 34b, art. 35a oraz art. 36 ust. 2a – 2d.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach, nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Zmiana dokonana w art. 28 polega na dodaniu ust. 1a zgodnie z którą, w przypadku przeprowadzania kontroli przez osoby niebędące pracownikami urzędu KNF, w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli należy wskazać także imię i nazwisko tej osoby oraz numer jej dowodu tożsamości.

Zmiana art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 1 – 3 oraz art. 36 ust. 2 mają jedynie charakter doprecyzowujący.

W art. 38 nadano także nowe brzmienie ust. 4, który umożliwia przeprowadzenie kontroli w toku postępowania wyjaśniającego. Ma to zapewnić dalszą ochronę interesów uczestników rynku kapitałowego oraz realizację zadań nałożonych w tym zakresie na KNF. Kontrola nie może trwać jednak dłużej niż 30 dni oraz będzie musiała być przeprowadzana zgodnie z przepisami ustawy SDG.

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 38a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

60) art. 61 zmieniający ustawę o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym

Zmiany dokonane w ramach art. 33 mają na celu skrócenie w stosunku do przedsiębiorców okresu kontroli przeprowadzanej przez funkcjonariuszy CBA.

Zgodnie z projektowanymi normami art. 33 ust. 3 i 4, kontrola przedsiębiorcy powinna być ukończona w terminie 2 miesięcy i nie ma możliwości dalszego jej przedłużenia.

W ustawie wprowadzono normę ogólną (art. 46a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

61) art. 62 zmieniający ustawę o paszach

Zmiana art. 42 ust. 3 ma charakter doprecyzowujący. Dodano normę ogólną, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

62) art. 63 zmieniający ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Zmiany art. 15 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 mają charakter doprecyzowujący, ponieważ nieuzasadnione wydaje się posługiwanie w ustawie pojęciem „postępowanie kontrolne”. W związku z tym zastąpiono to pojęcie wyrazem „kontrola”.

Uchylenie ust. 3 w art. 15 natomiast jest uzasadnione wprowadzeniem w ustawie SDG normy art. 83a (umożliwienie organowi przerwania kontroli na czas niezbędny do przeprowadzenia badań próbki produktu) oraz przede wszystkim tym, iż pobranie próbki paliwa i badanie dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa nie jest dokonywane w ramach odrębnej kontroli przedsiębiorcy.

Stosownie do art. 17 ust. 1 ustawy pobranie próbki paliwa następuje w toku prowadzonej u przedsiębiorcy kontroli jakości paliw (art. 16 ust. 1). Kontrolę tę wszczynana się i prowadzi na podstawie przepisów ustawy SDG. Wobec tego nie znajduje się uzasadnienia do utrzymania regulacji art. 15 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zmiany art. 16 mają charakter doprecyzowujący.

W ustawie wprowadzono także normę ogólną (art. 30a), zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy SDG.

63) art. 64 zmieniający ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów

Zmiany ustawy są związane z dostosowaniem jej przepisów do przepisów ustawy SDG w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Uchylenie przepisów art. 62 – 68 jest związane z propozycją wyodrębnienia w ramach działu VI ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów rozdziału poświęconego wykonywaniu kontroli w toku prowadzonego wobec przedsiębiorcy postępowania przed Prezesem UOKiK.

Przepisy rozdziału 5 zawierają także normy, które aktualnie są zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie kontroli w toku postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydanym na podstawie art. 63 ust. 5 ustawy.

Z punktu widzenia przedsiębiorców przepisy dotyczące wykonywania kontroli, w szczególności tryb przeprowadzania kontroli, powinny znajdować się w akcie rangi ustawowej. Regulowanie kwestii w aktach różnej rangi, ustawach i rozporządzeniach nie sprzyja także przejrzystości prawa w tym zakresie.

Pozostałe zmiany przepisów ustawy, tj. art. 71, art. 91 oraz art. 106 – 108 są konsekwencją zmian dokonanych w ramach projektowanego rozdziału 5 w dziale VI ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

64) art. 65 przepis przejściowy dla kontroli

Stosownie do projektowanej normy, do kontroli przedsiębiorcy wszczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe. Kontrole wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy zostaną zakończone w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie projektowanej regulacji.

65) art. 66 – 70 przepisy przejściowe dla CEIDG

Uruchomienie CEIDG dla wniosków przedsiębiorców osób fizycznych rozpoczynających działalność gospodarczą (w tym zintegrowany wniosek) jest przewidywane na dzień 1 lipca 2011 r. Od tego też dnia dotychczasowe organy ewidencyjne (gminy), sądy, kuratorzy i organy reglamentacyjne będą miały pół roku na przekazanie do CEIDG właściwych danych w zakresie przedsiębiorców, którzy nie zostali definitywnie wykreśleni z ewidencji.

Art. 66 zawiera przepis nakazujący, w okresie przejściowym, przyjmowanie przez organy gmin także innych dokumentów wymaganych od przedsiębiorców na podstawie odrębnych

przepisów.

Art. 67 reguluje okres przejściowy przed uruchomieniem CEIDG. Zgodnie z ust. 1 organy gmin będą miały 6 miesięcy na przeniesienie danych ze swoich obecnych ewidencji do CEIDG.

Art. 67 przewiduje, że organy ewidencyjne przekażą do CEIDG posiadane dane wyłącznie przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą (takich, którzy nie zgłosili formalnie jej zakończenia). Następnie gminy pozostaną właściwe tylko w zakresie przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed uruchomieniem CEIDG. W praktyce sprowadza się to do zarchiwizowania dokumentacji i ewentualnego wystawiania zaświadczeń o takich przedsiębiorcach.

Art. 67 ust. 4 przewiduje, że do przenoszenia danych przez gminy będzie się odpowiednio stosować przepisy dotyczące wpisów do CEIDG w zakresie weryfikacji wniosków. Ma to na celu umożliwienie reakcji w przypadku zasilania CEIDG danymi wzajemnie sprzecznymi (np. ten sam przedsiębiorca wpisany do kilku ewidencji gminnych).

W pierwszym okresie funkcjonowania w CEIDG będą zawarte jedynie informacje o przedsiębiorcach rozpoczynających wykonywanie działalności gospodarczej. Z czasem gminy zapełnią CEIDG także danymi o pozostałych przedsiębiorcach figurujących w ich ewidencjach. Należy podkreślić, iż dane przekazane przez gminy nie będą kompletne w rozumieniu art. 25 ust. 1 ustawy SDG. Nie będzie wśród nich informacji o obywatelstwie przedsiębiorcy, adresu do doręczeń, adresu poczty elektronicznej i strony www., informacji o statusie małżeńskim, spółce cywilnej i danych pełnomocnika. Dane te przedsiębiorcy będą stopniowo uzupełniać w trybie aktualizacji wpisu w CEIDG, czyli samodzielnie przez lub za pośrednictwem urzędu gminy. Nie przewiduje się przy tym sankcji za brak aktualizacji w terminie. Wzywanie przedsiębiorców przez gminy czy ministra właściwego do spraw gospodarki nie wydaje się dobrym rozwiązaniem, spowoduje zamieszanie i nałoży na przedsiębiorców kolejny niepotrzebny obowiązek. Przewiduje się, że system informatyczny CEIDG nie przyjmie wniosku przedsiębiorcy chcącego np. dokonać aktualizacji adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jednocześnie przedsiębiorca ten nie uzupełni pozostałych danych ewidencyjnych, np. w zakresie wspólności małżeńskiej. Jednocześnie informacje o takim przedsiębiorcy będą udostępniane na stronie internetowej CEIDG wraz z wyraźnym komunikatem, że osoba ta nie uzupełniła swoich danych.

Art. 70 stanowi, że w okresie budowania CEIDG organy właściwe do spraw rejestru REGON, ZUS i podatników współpracują z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Wynika to z faktu, że te systemy informatyczne już funkcjonują i CEIDG powinna być do nich dostosowana, żeby w chwili jej uruchomienia nie było przeszkód w przekazywaniu do właściwych rejestrów danych zawartych w zintegrowanym wniosku o wpis do CEIDG. Analogiczny przepis proponuje się wprowadzić w odniesieniu do KRS.

66) art. 71

Stosownie do projektowanej normy przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

67) art. 72

Proponuje się, aby ustawa, w szczególności nowelizowane przepisy ustawy SDG oraz ustaw szczególnych w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw.

Dla pozostałych przepisów (dotyczących zwłaszcza wprowadzenia jednego okienka) termin

wejścia w życie określono na dzień 1 kwietnia 2009 r.

Natomiast dla przepisów o CEIDG proponuje się termin 1 lipca 2011 r. Termin ten wynika z faktu, iż na zbudowanie i przetestowanie systemu CEIDG potrzeba przynajmniej półtora roku.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Należy jednak zauważyć, że dnia 28 grudnia 2009 r. upływa termin implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Dyrektywa ta przewiduje wprowadzenie szeregu instrumentów mających wpływ na relacje przedsiębiorców z administracją (m.in. elektroniczną procedur administracyjnych). Z CEIDG docelowo będą związane przepisy w zakresie pojedynczych punktów kontaktowych, o których mowa w dyrektywie. Implementacja dyrektywy będzie przedmiotem odrębnej inicjatywy ustawodawczej.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 165, poz. 1414).

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Analiza problemu

1. W zakresie kontroli:

Obowiązująca ustawa o swobodzie działalności gospodarczej zakazuje m.in. jednoczesnego prowadzenia więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy oraz ogranicza czas trwania kontroli, z uwzględnieniem preferencji dla mniejszych przedsiębiorstw. Ze względu na niedostatecznie precyzyjne przepisy ustawy oraz brak wyraźnego powiązania przepisów ustawy SDG, jako „konstytucji działalności gospodarczej”, z innymi ustawami szczegółowymi regulującymi zakres kompetencji i zadań instytucji kontrolnych, w praktyce występuje wiele problemów z realizacją przepisów wielu ustaw dotyczących kontroli przedsiębiorców. Przedsiębiorcy skarżą się na dokuczliwość przepisów o kontrolach, jako ograniczających wolność gospodarczą i naruszających ich słusze interesy, natomiast organy kontrolne zwracają uwagę na niespójność i niejasność przepisów w tym zakresie.

W związku z tym konieczne jest zarówno doprecyzowanie i uporządkowanie przepisów dotyczących wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy zawartych w samej ustawie SDG, jak również zmiana szeregu ustaw szczególnych. Projekt zawiera zatem propozycję nowelizacji 52 ustaw.

2. W zakresie rejestracji przedsiębiorców – osób fizycznych

Głównym problemem dotyczącym rejestracji działalności gospodarczej w Polsce przez osoby fizyczne jest zbyt długi okres potrzebny do zarejestrowania własnego przedsiębiorstwa oraz brak możliwości uzyskania w jednym miejscu informacji o przedsiębiorcach, zwłaszcza zarejestrowanych na terenie innej gminy. Na ten stan skarżą się przedsiębiorcy. Skutkuje to także m.in. niską pozycją Polski w rankingach warunków prowadzenia działalności gospodarczej prowadzonych przez organizacje międzynarodowe.

Aktualnie proces rejestracji działalności gospodarczej obejmuje nie tylko uzyskanie wpisu w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminy, ale także wiąże się z koniecznością dokonania zgłoszenia płatnika składek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, uzyskania numeru REGON w Głównym Urzędzie Statystycznym i numeru NIP w urzędzie skarbowym. Należy dodać, że ww. organy często nie są zlokalizowane w jednej miejscowości, co dodatkowo wydłuża i komplikuje proces zakładania firmy. Ponadto ewidencje działalności gospodarczej prowadzone najczęściej w formie papierowej lub papierowej i elektronicznej nie tworzą spójnej całości – nie są połączone w jeden system informatyczny.

Nie istnieje także ogólnodostępna baza danych zawierająca podstawowe informacje o przedsiębiorcach, co uniemożliwia weryfikację danych o przyszłym kontrahencie. Głównym źródłem tego problemu jest funkcjonowanie rozproszonej ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminy. W obecnym stanie prawnym osoba fizyczna zamierzająca wykonywać działalność gospodarczą obowiązana jest dokonać rejestracji w gminie.

Brak scentralizowania ewidencji bardzo ogranicza praktyczne możliwości korzystania z tej bazy oraz udostępnienia podstawowych informacji o działalności przedsiębiorców innym podmiotom. Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie w pełni elektronicznych procedur rejestracji działalności gospodarczej przez osoby fizyczne oraz dostępu za pośrednictwem strony internetowej do bazy danych o przedsiębiorcach.

II. Cel wprowadzenia ustawy

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej funkcjonuje od sierpnia 2004 r. W tym okresie okazało się, że niektóre z rozwiązań ustawy wymagają korekt. Stosowne zmiany zostały zaproponowane w projekcie i dotyczą zwłaszcza zasad wykonywania kontroli działalności

gospodarczej przedsiębiorcy, rejestracji przedsiębiorców – osób fizycznych oraz udostępniania informacji o przedsiębiorcach.

Przedmiotowa nowelizacja ustawy SDG ma na celu tworzenie dalszych ułatwień w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności zmniejszenie uciążliwości kontroli działalności przedsiębiorcy. Proponowane rozwiązania zmierzają do poprawy warunków wykonywania działalności gospodarczej, zmniejszają obciążenia administracyjne przedsiębiorców, a także mają na celu skuteczniejszą ochronę ich interesów w kontaktach z organami kontroli.

Kolejnym celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie także znacznych ułatwień w zakresie podejmowania działalności gospodarczej poprzez uproszczenie procedury rejestrowania działalności gospodarczej i tym samym skrócenie czasu związanego z rejestracją. Celem ustawy jest także zmniejszenie kosztów związanych z podejmowaniem i wykonywaniem działalności gospodarczej.

Proponowane rozwiązania adresowane są głównie do przedsiębiorców. Obejmują także: gminy, organy wydające koncesje, licencje, zezwolenia (np. starostów, marszałków województw, wojewodów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Urząd Komunikacji Elektronicznej) oraz Ministerstwo Gospodarki.

III. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt nowelizacji ustawy został przekazany do członków Rady Przedsiębiorczości: Polskiej Rady Biznesu, Business Center Club, Konfederacji Pracodawców Polskich, American Chamber of Commerce in Poland, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Rzemiosła Polskiego, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Stowarzyszenia Menadżerów w Polsce, Izby Przemysłowo-Handlowej Inwestorów Zagranicznych w Polsce oraz Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej.

Należy podkreślić, iż zakres nowelizacji jest zdecydowanie korzystny dla przedsiębiorców, a wiele propozycji wynika wprost z postulatów środowiska gospodarczego.

Opinie do projektu przekazały: Business Center Club, Konfederacja Pracodawców Polskich, Krajowa Izba Gospodarcza oraz Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan. Organizacje przychylnie odniosły się do zawartych w projektowanej nowelizacji ustawy SDG regulacji.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych w zakresie wykonywania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy

Art.	Organizacja	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Gospodarki
Art. 77 SDG	PKPP Lewiatan	Art. 77 ust. 1 – Zmiana jakości przepisu w zaproponowanej wersji, nie jest dla przedsiębiorców zauważalna. Wiadomym jest, że organy administracji publicznej nie kontrolują przedsiębiorcy, jako osoby fizycznej, np. Jana Kowalskiego i jego czynności ze sfery życia prywatnego, ale kontrolują go w zakresie prawidłowości prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, tzn. czy w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej przedsiębiorca wywiązuje się ze swoich obowiązków wynikających z prawa. Z punktu widzenia spółki prawa handlowego problem ten jest również oczywisty.	Zakres przedmiotowy kontroli podmiotu (przedsiębiorcy) wykonującego działalność gospodarczą powinien być ściśle związany z tą działalnością. Jednak dotychczasowe przepisy ustawy SDG umożliwiały przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy w każdym zakresie, tj. także niezwiązanym z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą. Zaproponowano zmianę art. 77 ust. 1 poprzez dodanie sformułowania „chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z bezpośrednio stosowanych przepisów pow-

		<p>Art. 77 ust. 4 - PKPP Lewiatan pozytywnie ocenia kierunek proponowanych zmian. Zwraca jedynie uwagę, iż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zakres przedmiotowy tego przepisu jest zbyt wąski. Ogranicza się on jedynie do: czynności przekraczających zakres kontroli (powinno być: zakres przedmiotowy kontroli) albo wykonywane bez upoważnienia lub z jego przekroczeniem, co stanowi czyn niedozwolony, za który odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi pracownik organu kontroli naruszający prawo solidarnie z SP. Nie jest zrozumiałe, dlaczego propozycja przedmiotowego przepisu nie miałyby obejmować naruszenia przepisów art. 80 ust. 1, 82 ust. 1 czy 83 ust. 1? W praktyce przecież dość często dochodzi do naruszenia tych właśnie przepisów, a przedsiębiorcy są w tym przypadku pozbawieni jakiegokolwiek ochrony prawnej. 2) Ponadto, zwraca uwagę, iż przesłankami odpowiedzialności z czynu niedozwolonego są: 1) szkoda, 2) czyn niedozwolony i 3) związek przyczynowy pomiędzy pkt 1 i 2; Ciężar dowodu co do tych wszystkich okoliczności spoczywa na poszkodowanym, czyli przedsiębiorcy. Jeśli dojdzie do przekroczenia zakresu kontroli albo czynności kontrolne będą wykonywane bez upoważnienia bądź z przekroczeniem upoważnienia, a przedsiębiorca nie dozna wymiernej szkody, nie będzie mógł dochodzić skutecznie odszkodowania na podstawie tego przepisu. 3) W związku z powyższym, w przypadku naruszenia przez pracowników organów kontroli tylko przepisów prawa w zakresie kontroli (w przypadku gdy nie dochodzi do powstania szkody), przedsiębiorcy pozostanie jedynie możliwość skorzystania z instytucji sprzeciwu, o czym mowa w art. 84 c projektu. 4) Zdaniem PKPP, w wyniku postępowania wyjaśniającego przed organem kontroli, toczącym się na skutek wniesienia sprzeciwu przez przedsiębiorcę i wydania przez organ kontroli decyzji o odstąpieniu od wykonywania podjętych czynności kontrolnych (czyli organ stwierdza naruszenie przepisów prawa) powinno 	<p>szechnie obowiązującego prawa wspólnotowego.”.</p> <p>Doprecyzowano przepisy (art. 77 ust. 4-6) w taki sposób, by stanowiły one przepisy szczególnie w rozumieniu art. 421 K.c.</p> <p>Projektuje się dla przedsiębiorcy instrument pozwalający na dochodzenie odszkodowania ze wszystkimi konsekwencjami przynależnymi tej instytucji. Przedsiębiorca, który nie dozna wymiernej szkody może zgłosić sprzeciw. Ustalenie naruszenia przez organ przepisów o kontroli powoduje skutek, o którym mowa w projektowanym ust. 5.</p> <p>Zwraca się uwagę, że większość pracowników organów kontroli podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej już teraz na podstawie ustaw regulujących ich stosunek pracy albo na podstawie przepisów Kodeksu pracy. Ustawa SDG nie powinna zawierać tak szczegółowych regulacji.</p>
--	--	---	--

		<p>być po pierwsze wszczęte automatyczne postępowanie dyscyplinarne przeciwko pracownikowi organu kontroli, który dopuścił się naruszenia przepisów prawa. Zgodnie bowiem z zasadą legalizmu określoną w art. 7 Konstytucji RP, ale także i np. w art. 6 kpa, organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach przepisów prawa. Po drugie, naruszenie omawianej zasady zabezpieczone jest sankcją w postaci nieważności decyzji. Dlatego naszym zdaniem, decyzja organu kontroli nie powinna mówić jedynie o odstąpieniu organu od kontroli, ale powinna stanowić również o: 1) naruszeniu przepisów prawa 2) odstąpieniu od czynności kontrolnych 3) unieważnieniu czynności kontrolnych /wszystko w ramach samokontroli organu/ o czym mowa w art. 77 ust. 5 projektu. Takie rozwiązanie stanie się spójne z treścią proponowanego art. 77 ust. 5 projektu.</p> <p>5) Dodatkowo zwraca uwagę na ostatnią część przepisu, gdzie mowa o tym, iż „odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi pracownik organu kontroli naruszający prawo solidarnie ze Skarbem Państwa”. Taki zapis tworzy naszym zdaniem pewną fikcję prawną, gdyż faktycznie i ostatecznie, na gruncie obowiązujących przepisów prawa, odpowiedzialność będzie ponosił zawsze SP.</p> <p>6) Powstaje również wątpliwość, jakie przepisy w praktyce znajdą zastosowanie. Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w związku z przepisami KC regulującymi kwestie odpowiedzialności odszkodowawczej.</p> <p>Art. 77 ust. 5 – Zwraca się uwagę na kwestie praktyczne tego przepisu. Przepis nie może być stosowany automatycznie. Aby móc zastosować ten przepis, jakiś organ /sąd administracyjny/ musi najpierw stwierdzić, iż kontrola była prowadzona niezgodnie z prawem /uwaga wyżej/. Dopiero wtedy dowody przeprowadzone przez organ czy wyniki kontroli nie będą stanowić dowodu w żadnym postępowaniu, ponieważ czynności kontrolne w wyniku których zostały zdobyte zostały uznane za nieważne.</p>	<p>Istotą odpowiedzialności solidarnej jest możliwość zgłoszenia regresu przez tego, który faktycznie zaspokoił żądanie.</p> <p>Celem projektowanego przepisu jest wskazanie jakie będą skutki stwierdzenia, że kontrola została przeprowadzona z naruszeniem prawa. Stwierdzenie takie może nastąpić albo w postępowaniu o odszkodowanie albo na skutek zgłoszenia sprzeciwu. Doprecyzowano przepis poprzez wskazanie, że naruszenie przepisów prawa odnosi się do przepisów ustawy SDG oraz przepisów odrębnych ustaw w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.</p>
Art. 80	PKPP Lewiatan	<p>art. 80 ust. 2 pkt 3 Z wiedzy PKPP wynika, że przepis ten w obecnie obowiązującym brzmieniu ma zastosowanie tylko w przypadku ustawy o kontroli skarbowej /art. 13 ust. 3/ oraz</p>	<p>Zaproponowano nowe brzmienie pkt 3, bez wskazywania podmiotu i</p>

		<p>ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów /art. 62 ust. 1/.</p> <p>Mimo to, zmiana przedmiotowego przepisu jest niezbędna z racji nadużywania tego przepisu przez instytucje kontrolujące, o czym wielokrotnie informowano Ministerstwo Gospodarki.</p> <p>Zwraca się jedynie autorom projektu uwagę, iż przyjęcie przepisu w zaproponowanej wersji stawia Prezesa UOKIK w uprzywilejowanej pozycji względem innych instytucji kontrolujących, co niestety nie jest niczym uzasadnione.</p> <p>Zwraca się również uwagę, iż Prezes UOKIK, jako organ kontrolujący, został po raz pierwszy i jako jedyny dotychczas, z nazwy wyłączony spod ogólnych zasad kontroli określonych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, co uważamy za błąd. Z nazwy w ustawie nie są wymienione choćby takie instytucje jak NIK czy PIP, pomimo faktu, iż przepisy o kontrolach z ustawy o SDG nie dotyczą ich w całości lub w części. Wyłączenie Prezesa UOKIK jako jedynego z wielu organów kontrolujących przedsiębiorców otworzy naszym zdaniem swojego rodzaju puszkę Pandory, a kolejne nowelizacje ustawy o swobodzie działalności gospodarczej będą dotyczyły rozszerzenia katalogu instytucji podlegających wyłączeniom.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, proponuje się skreślenie art. 80 ust. 2 pkt 3 ustawy w dotychczasowym brzmieniu, ale i zmianę proponowanego zapisu przez autorów projektu, tak, aby żadna z instytucji kontrolujących nie była wyróżniana.</p> <p>Analogiczna uwaga do art. 82 ust. 1 pkt 3 oraz art. 83 ust. 2 pkt 3.</p>	<p>ograniczające się jedynie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>
Art. 81a	PKPP Lewiatan	<p>Proponuje się zmianę ostatniego zdania art. 81a ust. 2 na następujący: „W takim przypadku przedsiębiorca okazuje książkę kontroli organowi kontroli w najbliższym możliwym terminie.” Nie ma bowiem uzasadnienia, aby przedsiębiorca dostarczał książkę kontroli do siedziby organu kontroli, podczas gdy kontrola jest u niego wciąż prowadzona w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej.</p>	<p>Propozycja nie została uwzględniona.</p> <p>Jeśli kontrola nie zaczęła się lub już skończyła, książka powinna zostać dostarczona do siedziby organu kontroli.</p>
Art. 83a	PKPP Lewiatan	<p>Art. 83a ust. 4 – Zwraca się uwagę, iż przerwa w kontroli to wciąż stan kontroli. Kontrola bowiem kończy się dopiero w momencie dostarczenia kontrolowanemu przedsiębiorcy protokołu kontroli. Ten przepis skierowany jest do pewnego tylko typu przedsiębiorców np. sklepów z żywnością, gdzie w wyniku takiego zapisu kontrola /w wyniku przerwy/ może trwać permanentnie. Proponuje się rozważenie</p>	<p>Nie zaproponowano kierunku zmiany. Nie wydaje się by czas niezbędny na badanie próbki mógł trwać permanentnie.</p>

		zmiany tej propozycji zapisu.	
Dodatkowe propozycje zmian ustawy SDG	Konfederacja Pracodawców Polskich	Ograniczeniu powinien ulec zakres reglamentacji działalności gospodarczej. Przypominamy, że w zdecydowanej większości krajów UE jej jedyną formą jest koncesja. Reglamentacji powinny podlegać jedynie te obszary działalności gospodarczej, gdzie wymagane jest to przepisami wspólnotowymi. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej powinna zawierać zamknięty katalog rodzajów działalności podlegających reglamentacji. Obecna sytuacja, w której rodzaje działalności regulowanej są określone w wielu ustawach nie sprzyja przejrzystości prawa. Mamy nadzieję, że także ten postulat spotka się z pozytywną reakcją Rządu.	Propozycja uzasadniona. Jednak nie może być zrealizowana w ramach projektowanej regulacji. Ministerstwo Gospodarki przygotowuje projekt ustawy tzw. dereglamentacyjnej, której celem jest dalsze ograniczenie reglamentacji w Polsce.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych w zakresie rejestracji przedsiębiorców – osób fizycznych

Nazwa organizacji	Uwaga	Stanowisko MG
PKPP Lewiatan	<p>Proponowane w projekcie rozwiązanie odnośnie udostępniania danych z CEIDG ocenić należy bardzo pozytywnie co do intencji. Stoimy również na stanowisku, przy założeniu że 1 lipca 2011 r. wraz z CEIDG ruszy również od dawna oczekiwana platforma e-pułap, która ma na celu połączenie całej administracji publicznej za pomocą jednego systemu informatycznego, ale także i sądów, że żadne zaświadczenia przedsiębiorcom nie będą potrzebne, gdyż każdy organ będzie mógł sam sobie sprawdzić w systemie, czy ktoś jest przedsiębiorcą czy nie. Wówczas wystarczy udostępnienie danych na stronach internetowych, tak jak to jest proponowane w projekcie, a zapisy o wydawaniu zaświadczeń, czy przedkładaniu zaświadczeń organom będą bezprzedmiotowe.</p> <p>Co jednak stanie się jeśli przepisy SDG w tym zakresie wejdą w życie, a platforma e-pułap nie będzie wciąż gotowa? Naszym zdaniem powstanie niebezpieczna luka prawna wymagająca kolejnego wydłużenia okresu vacatio legis na wejście w życie przepisów rozdziału 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>Do czasu więc stworzenia platformy e-pułap, jednym z zadań CEIDG musi być wydawanie zaświadczeń o wpisach, a proponowany art. 23 ust. 3 mówi jedynie o ewidencjonowaniu przedsiębiorców, udostępnianiu z CEIDG informacji oraz umożliwieniu wglądu do danych zawartych w CEIDG. Co do zadania związanego z ewidencjonowaniem przedsiębiorców PKPP Lewiatan nie zgłasza uwag. Wątpliwości jednak budzą dalsze zadania.</p> <p>Czy zwrot „udostępnianie informacji” będzie adekwatne dla udzielania zaświadczeń o wpisie? Czy słowo „udostępnianie” nie zawiera w sobie możliwości wglądu do danych zawartych w CEIDG? Naszym zdaniem tak właśnie jest. Ponadto, co oznacza słowo „wgląd”, jeśli nie prowadzi się akt rejestrowych w wersji papierowej tylko w systemie, o czym stanowi projekt?</p>	<p>Projektowane przepisy są jednym z elementów całokształtu prac rządu. Zakłada się, że platforma ePUAP w roku 2011 będzie w pełni funkcjonować.</p> <p>Przewiduje się, że w roku 2011 przedsiębiorcy nie będą potrzebować żadnych zaświadczeń przy wykonywaniu działalności gospodarczej. W MG trwają prace nad odrębną regulacją w tym zakresie.</p> <p>CEIDG zapewni „wgląd” do danych CIKRS.</p>

	<p>Zgodnie z propozycją zapisu art. 23 ust. 3 pkt 2, CEIDG ma za zadanie udostępniać informacje o przedsiębiorcach i innych podmiotach w zakresie wskazanym w ustawie. Intencja autora projektu nie jest dla nas zrozumiała, bo przecież w ewidencji rejestrowani są tylko przedsiębiorcy i to ich dotyczą wpisy w ewidencji, bądź działalności gospodarczej, którą oni prowadzą.</p> <p>Projekt rzeczywiście proponuje zapis że wpisowi do CEIDG podlegają również m.in. takie informacje jak: dane pełnomocnika, czy dane opiekuna. Nie mniej jednak są to wciąż informacje związane z przedsiębiorcą. Dlatego naszym zdaniem bardziej trafnym byłby zapis: „udzielanie informacji o wpisach”.</p>	<p>CEIDG będzie pełnił dwie funkcje: ewidencyjną (dla przedsiębiorców – osób fizycznych) i informacyjną (o wszystkich podmiotach wykonujących działalność gospodarczą objętą regulacją).</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. CEIDG dostępna informacje nie tylko o danych, które są wpisane.</p>
<p>PKPP Lewiatan</p>	<p>Intencja autora projektu w tym przypadku jest kompletnie dla nas niezrozumiała. Ani opiekun ani kurator nie mogą przecież prowadzić działalności gospodarczej w imieniu małoletniego, czy osoby pozbawionej zdolności do czynności prawnych, czy też osoby ograniczonej w zdolności do czynności prawnej.</p> <p>Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej w art. 4 ust. 1 mówi wyraźnie: „przedsiębiorcą (...) jest osoba fizyczna (...) wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.” Przedsiębiorcą może być zatem tylko osoba o pełnej zdolności do czynności prawnej.</p> <p>Zgodnie też np. z art. 156 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, opiekun powinien uzyskiwać zezwolenie sądu opiekuńczego we wszelkich sprawach, które dotyczą osoby lub majątku małoletniego. Prowadzenie więc działalności gospodarczej w takiej postaci, nawet jeśli małoletni mógł być przedsiębiorcą, byłoby bardzo trudne, żeby nie powiedzieć niemożliwe, gdyż opiekun z każdą sprawą musiałby biegać do sądu opiekuńczego po zgodę.</p> <p>Dlatego biorąc powyższe pod uwagę, postulujemy wykreślenie tego punktu jako błędnego i niecelowego.</p>	<p>Rezygnacja z wpisywania do CEIDG danych o opiece lub kuratorze.</p>

	<p>Zdaniem PKPP Lewiatan, rejestracja on-line, z racji wciąż wysokich kosztów bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu oraz braku możliwości jego wykorzystania w praktyce, będzie w dużej mierze martwą regulacją z której niewielu przedsiębiorców skorzysta w praktyce, a przecież cel i założenia tego projektu są zupełnie inne. Do momentu kiedy przepisy o podpisie elektronicznym nie zostaną zliberalizowane, koszt zakupu tego instrumentu nieobniżony i dodatkowo nie zostaną stworzone możliwości do korzystania z niego przedsiębiorcy nadal będą rejestrować działalność osobiście w urzędzie gminy.</p> <p>Zwracamy także uwagę, iż przedsiębiorcom wciąż bardziej opłaca się pójść do urzędu gminy osobiście i zarejestrować działalność gospodarczą, niż iść do notariusza, zapłacić za jego usługę w postaci poświadczenia podpisu, a następnie wysłać wniosek listem poleconym.</p> <p>Dlatego biorąc powyższe pod uwagę, proponujemy odejście od poświadczenia własnoręczności podpisu wnioskodawcy przez notariusza oraz bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Proponujemy wprowadzić potwierdzenie organu rejestrującego, który pisemnie informowałby zainteresowane strony, że wpis do CEIDG został dokonany na wniosek konkretnej osoby. Taka procedura uprości rejestrację po stronie przedsiębiorców, obniży jej koszt i nieco ją przyspieszy. Zwiększy natomiast nieco koszty po stronie organu rejestrującego. W tej chwili koszty rejestracji działalności gospodarczej są głównie po stronie przedsiębiorców.</p>	<p>Równolegle trwają prace nad nowelizacją ustawy o podpisie elektronicznym. Jest to tylko jedna z możliwości złożenia wniosku. Przedsiębiorca sam wybierze dla niego najkorzystniejszą. Wpis do CEIDG dokonany za pośrednictwem urzędu gminy będzie tak właśnie wyglądać. Niezależnie od tego przedsiębiorca będzie mógł dokonać rejestracji samodzielnie, bez niczyjego pośrednictwa. Ponadto projekt przewiduje zwolnienie przedsiębiorcy z wszelkich opłat rejestracyjnych.</p>
	<p>Z punktu widzenia bezpieczeństwa, proponujemy rozważanie możliwości przechowywania jakiś akt jednak w wersji papierowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Gminy będą przechowywać dokumentację papierową, jednakże nie dłużej niż 10 lat. W tym przypadku nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące archiwizacji. Należy jednakże zauważyć, że archiwizacja papierowa jest zbędna (Dotyczy tylko części wniosków) i generuje niepotrzebne koszty po stronie gmin.</p>
	<p>Proponujemy odejście od terminologii „wniosku niepoprawnego” i zmianę brzmienia tego przepisu na następujący: „Wniosek, który nie czyni zadość wymaganiom przepisów prawa, to wniosek ...itd.” Uwaga dotyczy również art. 27 ust. 3 projektu.</p>	<p>Kwestia redakcyjna, na obecnym etapie uwaga nieuwzględniona.</p>

	<p>Wydaje się, iż decyzja o odmowie przyjęcia wniosku, o czym mowa w przedmiotowym przepisie, nie jest formą poprawną w tym przypadku. Decyzje, zgodnie z kodeksem postępowania administracyjnego, rozstrzygają sprawę co do jej istoty /tj. merytorycznie/ w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji /art. 104 § 2/. Sprawy proceduralne, takie jak np. nieuzupełnienie wniosku w terminie, organ administracji załatwia wydając postanowienia. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej /art. 123§2/.</p> <p>W tym przypadku, proponujemy rozwiązanie na wzór art. 64§2 kpa: "W przypadku gdy wniosek złożony w sposób określony w art. 26 ust. 2 nie czyni zadość wymaganiom przepisów prawa, wójt, burmistrz albo prezydent miasta niezwłocznie wzywa do uzupełnienia braków wniosku w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania."</p>	Uwaga uwzględniona
PKPP Lewiatan	<p>Zwracamy uwagę, iż w ustawie o KRS nie ma odpowiednika tego przepisu dla rejestru sądowego, co powoduje pewną niespójność systemu.</p> <p>Niestety na chwilę obecną, przedsiębiorca musi notorycznie legitymować się ważnym zaświadczeniem o wpisie, np. postępowanie sądowe. Aby zakwalifikować sprawę jako gospodarczą, niezbędne jest dołączenie zaświadczenia o wpisie lub odpis KRS /zwracamy uwagę, iż art. 39 ust. 4 projektu mówi jedynie o organach administracji publicznej/.</p> <p>Wątpliwości budzi również moc dowodowa zaświadczenia o wpisie w postaci wydruku ze stron internetowych CEIDG, o czym mowa w art. 39 ust. 5 projektu.</p>	<p>Proponuje się odpowiednią zmianę w ustawie o KRS.</p> <p>Przewiduje się, że w roku 2011 przedsiębiorcy nie będą potrzebować żadnych zaświadczeń przy wykonywaniu działalności gospodarczej. W MG trwają prace nad odrębną regulacją w tym zakresie.</p> <p>Przewiduje się, że „zaświadczenie” w postaci wydruku będzie mieć moc taką, jak np. wydruk potwierdzenia przelewu bankowego, niewymagający podpisu ani pieczętki.</p>

KPP	<p>Ważne jest jednak, aby równolegle prowadzono prace ukierunkowane na zwiększenie dostępności podpisu elektronicznego (ma być wymagany w omawianej procedurze). Zakup odpowiedniego systemu to koszt kilkuset złotych, dodatkowo należy uiszczać opłatę za uwierzytelnienie podpisu. Systemy potrzebne do korzystania z podpisu elektronicznego oferuje tylko kilka firm, co naturalnie wpływa na wysokość cen. Koszty te mogą skutecznie odstraszać mikro – oraz małych przedsiębiorców od korzystania z elektronicznego sposobu kontaktów z administracją.</p> <p>Po pierwsze, mając na uwadze liczne przypadki wycieku informacji z różnych organów państwa, konieczne jest zachowanie szczególnej staranności w zapewnieniu bezpieczeństwa danych osobowych klientów administracji.</p> <p>Po drugie, mamy nadzieję, że przyjęte rozwiązania będą nowoczesne i właściwe z technologicznego punktu widzenia i nie zaistnieje sytuacja, w której elektroniczny kontakt z administracją będzie technicznie uciążliwy (np: zrywanie połączeń, powolny transfer danych, czy też trudności z zalogowaniem do systemu).</p> <p>W naszej ocenie, niewłaściwe jest utrzymywanie w nowym systemie oddzielnych ewidencji dla osób fizycznych oraz dla osób prawnych (w KRS). Podtrzymujemy swoje stanowisko, że celowe jest stworzenie jednego, wspólnego rejestru – CEIDG. Zwolnione w ten sposób środki ludzkie i materiałowe w KRS, mogłyby zostać przeznaczone na zmniejszenie skali problemu długotrwałości postępowań przed sądami gospodarczymi.</p> <p>Ograniczeniu powinien ulec zakres reglamentacji działalności gospodarczej. Przypominamy, że w zdecydowanej większości krajów UE jej jedyną formą jest koncesja. Reglamentacji powinny podlegać jedynie te obszary działalności gospodarczej, gdzie wymagane jest to przepisami wspólnotowymi. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej powinna zawierać zamknięty katalog rodzajów działalności podlegających reglamentacji. Obecna sytuacja, w której rodzaje działalności regulowanej są określone w wielu ustawach nie sprzyja przejrzystości prawa. Mamy nadzieję, że także ten postulat spotka się z pozytywną reakcją Rządu.</p>	<p>Równolegle trwają prace nad nowelizacją ustawy o podpisie elektronicznym.</p> <p>Postulaty techniczne, słuszne.</p> <p>W obecnym stanie prawnym rejestracja innych podmiotów niż osoby fizyczne odbywa się w drodze aktu administracyjnego albo orzeczenia sądowego i ma charakter konstytutywny. Z punktu widzenia obywatela CEIDG będzie udostępniać informacje o wszystkich podmiotach, zatem sposób rejestracji nie ma tu znaczenia.</p> <p>Równolegle trwają w MG prace nad odrębną ustawą dereglamentacyjną.</p>
BCC	Ogólnie przychylna opinia co do rozwiązań projektu.	

IV. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Przepisy projektu ustawy wpływają bezpośrednio na przedsiębiorców oraz organy kontroli, które na podstawie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustaw szczegółowych wykonują swoje ustawowe zadania.

W zakresie dotyczącym ewidencji działalności gospodarczej projektowana regulacja dotyczy także organów ewidencyjnych.

V. Skutki wprowadzenia ustawy

- wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych (w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego)

I. Koszty i dochody związane z rejestracją działalności gospodarczej

Prowadzenie ewidencji działalności gospodarczej przez gminy jest zadaniem zleconym z zakresu

administracji rządowej (art. 7a ust. 1 ustawy – Prawo działalności gospodarczej) i w związku z tym powoduje coroczne wydatki budżetowe.

Prowadzenie rejestracji działalności gospodarczej w Polsce wiąże się z koniecznością ponoszenia przez gminę określonych kosztów, głównie związanych z zatrudnianiem pracowników, których zadaniem jest obsługa przedsiębiorców w tym zakresie.

Aktualne koszty ponoszone przez ogół gmin kształtują się następująco
(dane szacunkowe):

Liczba gmin x średnia liczba etatów w 2004 roku potrzebna do obsługi ewidencji działalności gospodarczej x średnia płaca w organach samorządowych w 2007 roku x 12 miesięcy = całkowity koszt osobowy ponoszony przez wszystkie gminy w Polsce w skali roku

$$2\,478 \text{ gmin} \times 1,33 \text{ etat}^1 \times 3\,025 \text{ zł}^2 \text{ brutto} \times 12 \text{ m-cy} = 119\,635\,362 \text{ zł}$$

Ponadto gminy ponoszą różnego rodzaju koszty administracyjne tj. koszt wydrukowania odpowiednich formularzy, artykułów piśmiennych, papieru, oraz zużycia sprzętu komputerowego. Wielkość kosztów administracyjnych została oszacowana na kwotę 1 000 zł w skali roku na gminę.

$$2\,478 \text{ gmin} \times 1000 \text{ zł} = 2\,478\,000 \text{ zł}$$

Łączne koszty związane z prowadzeniem przez gminy ewidencji działalności gospodarczej
122 113 362 zł

Aktualne dochody uzyskiwane przez ogół gmin kształtują się następująco
(dane szacunkowe):

Rejestracja działalności gospodarczej ze względu na jej odpłatny charakter wiąże się z uzyskiwaniem przez każdą gminę określonych dochodów.

Dochody gmin kształtują się następująco (szacunkowe dane):

1) Średnia liczba wniosków o wpis do ewidencji działalności gospodarczej w roku 2004 x liczba gmin x opłata za wpis do ewidencji (100 zł) = wielkość dochodu

$$\text{ok. } 140 \text{ wniosków o wpis} \times 2478 \text{ gmin} \times 100 \text{ zł}^3 = 34\,692\,000 \text{ zł}$$

2) liczba wniosków o zmianę wpisu do ewidencji oraz liczba wniosków o wykreślenie z ewidencji w roku 2004 x liczba gmin x opłata za zmianę wpisu w ewidencji (50 zł) = całkowita wielkość dochodu

(476 średnia liczba wniosków o zmianę wpisu + 161,07 średnia liczba wniosków o wykreślenie z ewidencji) x 2478 gmin x 50 zł = 78 932 973 zł

Opłaty za wpis lub zmianę wpisu w ewidencji stanowią dochód budżetu gminy.

¹ Dane zamieszczone w Ocenie Skutków Regulacji dotyczące liczby wniosków o wpis, zmianę i wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej oraz liczby pracowników zatrudnionych do obsługi ww. ewidencji pochodzą z przeprowadzonego przez CBOS „Badania stanu informatyzacji procesu ewidencjonowania działalności gospodarczej w urzędach gmin”

² Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w administracji samorządu terytorialnego w 2007 r. wg Małego Rocznika Statystycznego Polski 2008 (s. 81)

³ W przypadku zmian we wpisie wysokość opłaty wynosi 50 zł, jednak gminy mogą zwolnić przedsiębiorców z opłat za wpis do ewidencji działalności gospodarczej, tak jest np. w Warszawie.

Łączne dochody gmin, przy założeniu, że gminy nie rezygnują z pobierania opłat za wpis i zmianę wpisu w ewidencji działalności gospodarczej, mogłyby wynosić: 113 624 973 zł

Aktualnie koszty prowadzenia przez gminy ewidencji działalności gospodarczej przewyższają nieznacznie dochody gmin otrzymywane z tego tytułu.

Aktualne koszty ponoszone przez przedsiębiorców związane z rejestracją działalności gospodarczej

Rejestracja działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę wiąże się z dokonaniem opłaty w wysokości 100 zł za wpis do ewidencji działalności gospodarczej a także kosztami związanymi z dojazdem do właściwych urzędów i wypełnieniem stosownych formularzy.

1. Rejestracja działalności gospodarczej w gminie

Średni czas potrzebny na zebranie danych, wypełnienie i złożenie wniosku x stawka za godzinę

$$4 \text{ godziny} \times 84 \text{ zł}^4 = 336 \text{ zł}$$

2. Uzyskanie REGON

Średni czas potrzebny na zebranie danych, wypełnienie i złożenie wniosku x stawka za godzinę

$$4 \text{ godziny} \times 84 \text{ zł} = 336 \text{ zł}$$

3. Uzyskanie NIP-1

Średni czas potrzebny na zebranie danych, wypełnienie i złożenie wniosku x stawka za godzinę

$$5 \text{ godzin} \times 84 \text{ zł} = 420 \text{ zł}$$

4. Zgłoszenie do ZUS

Średni czas potrzebny na zebranie danych, wypełnienie i złożenie wniosku x stawka za godzinę

$$3,2 \text{ godziny} \times 84 \text{ zł} = 268,8 \text{ zł}$$

Koszt rejestracji działalności gospodarczej ponoszony przez jednego przedsiębiorcę wynosi 1 360,8 zł + 100 zł opłata za wpis i zajmuje 16,2 godziny.

Łączne koszty związane z rejestracją działalności gospodarczej ponoszone rocznie przez przedsiębiorców ogółem wynoszą 1460,8 zł x ok. 199 600 (liczba firm założonych w 2005 r.) = 291 575 680 zł

Należy także dodać, że zgodnie z art. 7b ust. 4 ustawy – Prawo działalności gospodarczej przedsiębiorca ma możliwość w momencie złożenia w gminie wniosku o wpis do ewidencji także wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) oraz zgłoszenia identyfikacyjnego lub aktualizacyjnego (NIP). Ww. dokumenty przekazywane są przez gminę do właściwych urzędów: urzędu skarbowego oraz GUS. Skorzystanie z tej możliwości przez przedsiębiorcę obniża koszty i skraca czas rejestracji

⁴ 84 zł to stawka dla przeciętnego, modelowego przedsiębiorcy, wynikająca z badania pomiaru obciążeń administracyjnych (pomiar został przeprowadzony przy pomocy metodyki opierającej się na koncepcji Modelu Kosztu Standardowego, badaniem objęto 65 „typowych przedsiębiorców”) przeprowadzonego przez Ministerstwo Gospodarki (Raport z pomiaru obciążeń administracyjnych wynikających z przestrzegania prawa gospodarczego przez przedsiębiorców). W poszczególnych regionach koszt ten może być zróżnicowany.

działalności gospodarczej. Jednakże trudno jest określić, jak duża liczba firm korzysta z tej opcji rejestracji.

II. Prognozowane koszty i dochody związane z utworzeniem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG)

Osoba fizyczna będzie mogła rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej po złożeniu (bezpłatnie) odpowiedniego wniosku o wpis elektronicznie za pośrednictwem platformy e-PUAP przy użyciu bezpiecznego podpisu elektronicznego lub papierowo do urzędu gminy.

System CEIDG dodatkowo będzie przysyłał dane zawarte we wniosku o wpis do:

- urzędu skarbowego wskazanego przez przedsiębiorcę,
- Głównego Urzędu Statystycznego,
- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

oraz informacje o dokonaniu wpisu i wykreśleniu z CEIDG.

W związku z uruchomieniem CEIDG zmieniają się zadania gmin związane z ewidencjonowaniem przedsiębiorców – osób fizycznych. Gminy nie będą prowadzić ewidencji, będą jednak przyjmować część wniosków o wpis do CEIDG składanych w formie papierowej. Gminy pełnić więc będą rolę pośrednika między CEIDG a wnioskodawcą. Zgłoszenie o dokonanie wpisu lub zmianę wpisu nie będzie podlegało opłacie.

1. Dochody i koszty ponoszone przez urzędy gmin

Liczba gmin x średnia liczba etatów potrzebna w gminach do obsługi przedsiębiorców x średnia płaca w organach samorządowych w 2007 roku x 12 miesięcy = prognozowany całkowity koszt ponoszony przez wszystkie gminy w Polsce w skali roku

$$2478 \text{ gmin} \times 1 \times 3025 \text{ zł brutto} \times 12 \text{ m-cy} = 89\,951\,400 \text{ zł}$$

Wprowadzenie CEIDG będzie wiązało się z brakiem konieczności prowadzenia archiwum, ograniczeniem dokumentacji związanej z nową rejestracją działalności gospodarczej i tym samym zmniejszeniem zakresu obowiązków, co w konsekwencji będzie prowadziło do zmniejszenia kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników. Zmniejszenie liczby etatów będzie wynikać także ze zmniejszenia liczby wniosków o wpis wpływających do urzędu gminy. Część, a z czasem zdecydowana większość, przedsiębiorców będzie bowiem rejestrować firmy przez internet.

Ponadto gminy ponoszą różnego rodzaju koszty administracyjne, tj. koszt odpowiednich formularzy, artykułów piśmiennych, papieru oraz zużycia sprzętu komputerowego. Zakłada się, że koszty administracyjno-biurowe także ulegną zmniejszeniu, zwłaszcza w odniesieniu do drukowanych formularzy. Wnioski o wpis będą dostępne na stronach internetowych do wydrukowania przez zainteresowanego. Ponadto część przedsiębiorców będzie rejestrować przedsiębiorstwa on-line.

Wielkość kosztów administracyjnych została oszacowana na kwotę 400 zł w skali roku na gminę.

$$2478 \text{ gmin} \times 400 \text{ zł} = 991\,200 \text{ zł}$$

Łączne koszty związane z wprowadzaniem przez gminy danych do CEIDG szacuje się na około 90 942 600 zł rocznie.

Poprzez zmniejszenie obowiązków związanych z prowadzeniem archiwum oraz dokumentacją papierową ewidencji działalności gospodarczej można stwierdzić, że przyjęcie takiej koncepcji funkcjonowania rejestracji działalności gospodarczej obniży koszty gmin. Należy jednak zaznaczyć, iż w projekcie przewiduje się rolę urzędów gmin w procedurach korekty wpisu w CEIDG zawierającego dane niezgodne ze stanem rzeczywistym. Oznacza to, że gminy poniosą pewne koszty osobowe i rzeczowe przy realizacji tego zadania. Nie sposób jednak oszacować tych kosztów, należy spodziewać się, że będą one znikome na skutek powszechnej dostępności zainteresowanych do informacji poprzez stronę internetową.

Rejestracja działalności gospodarczej w CEIDG za pośrednictwem gminy będzie bezpłatna. Gminy nie będą pobierać opłat za wpis oraz zmianę wpisu do CEIDG i tym samym uzyskiwać dochodów z tego tytułu.

Dane o przedsiębiorcach znajdujące się w ewidencjach prowadzonych przez gminy oraz dane o udzielonych przedsiębiorcom koncesjach, licencjach, zezwoleniach itp. właściwe organy będą przekazywać do CEIDG. Koszt przeniesienia ww. danych jest trudny do oszacowania ze względu na brak jednolitego systemu, w którym prowadzona jest ewidencja działalności gospodarczej. Obowiązujące przepisy pozostawiają tu dowolność organom, określając jedynie zakres ewidencjonowanych danych. W związku z tym część jednostek samorządu terytorialnego prowadzi ewidencję przedsiębiorców i rejestry udzielonych koncesji, zezwoleń itp. w formie papierowej, część w papierowej i elektronicznej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rejestry działalności regulowanej mogą być prowadzone w systemie informatycznym. Jednakże biorąc pod uwagę liczbę wpisów w ewidencji działalności gospodarczej i liczbę wydanych koncesji, licencji itp. oraz czas, w którym dane mają być przekazane do CEIDG (do dnia 31.12.2011 r.) należy stwierdzić, że przekazanie ww. danych nie będzie stanowiło istotnego obciążenia dla tych organów. Średnio bowiem każdy wójt/burmistrz/prezydent będzie musiał przekazać do dnia 31 grudnia 2011 r. informacje o ok. 420 udzielonych koncesjach, licencjach itp., starosta o ok. 300, marszałek województwa ok. 1 390, a wojewoda o ok. 80 udzielonych koncesjach, licencjach itp. Przekazanie danych o przedsiębiorcach zgromadzonych w ewidencji gminnej (średnio 1050 wpisów w każdej gminie) w ciągu tak długiego okresu czasu także nie powinno stanowić dużego obciążenia dla tych urzędów.

2. Prognozowane koszty ponoszone przez przedsiębiorców

Projekt ustawy umożliwi przedsiębiorcom rejestrację działalności gospodarczej przez internet. Szacuje się, że w pierwszym roku funkcjonowania nowych rozwiązań niewielu przedsiębiorców będzie dokonywać rejestracji firm on-line z pominięciem gminy. Niemniej jednak szacuje się, że z każdym rokiem przedsiębiorców zainteresowanych tym rozwiązaniem będzie przybywać. Rejestracja przedsiębiorstwa on-line będzie bezpłatna.

Ponadto wniosek o wpis przedsiębiorca będzie mógł złożyć także w gminie i może on zawierać żądanie wpisu do REGON, zgłoszenia identyfikacyjnego do urzędu skarbowego oraz zgłoszenie płatnika składek do ZUS, co oznacza skrócenie czasu rejestracji działalności gospodarczej. Za wniosek o wpis lub zmianę wpisu nie będzie pobierana opłata. Ponadto przewiduje się także możliwość złożenia ww. wniosku w wersji elektronicznej.

Złożenie wniosku o wpis w gminie

Średni czas potrzebny na zebranie danych, wypełnienie i złożenie wniosku x stawka za godzinę

4 godziny x 84 zł = 336 zł

Zakłada się, że ok. 10% przedsiębiorców będzie rejestrować swoje firmy on-line. Zatem szacuje się, że liczba przedsiębiorców korzystających z tradycyjnej formy rejestracji wyniesie 179 640.

Łączne koszty związane z rejestracją działalności gospodarczej ponoszone przez przedsiębiorców ogółem wynoszą 336 zł x ok. 179 640 przedsiębiorstw = 60 359 040 zł

Ponadto wniosek o wpis przesyłany przez internet powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym (koszt zakupu zestawu do składania bezpiecznego podpisu elektronicznego wynosi ok. 360 zł). Jednakże należy zauważyć, że oprócz rejestracji działalności gospodarczej może być on wykorzystywany także do innych celów np. w kontaktach handlowych, kontaktach z ZUS i realizacji innych e-usług świadczonych przez administrację.

3. Dochody i koszty związane z utworzeniem i funkcjonowaniem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej

Całkowite nakłady na realizację ww. projektu wynoszą 28 750 000 zł⁵.

Obejmować będą one budowę systemu (m.in. przeprowadzenie analizy, przygotowanie projektu, wytworzenie oprogramowania, testy), homologację oraz zarządzanie projektem (m.in. przygotowanie dokumentacji przetargowej, testy odbioru oraz recenzje).

Utworzenie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wiąże się z dodatkowymi kosztami jakie musi ponieść Ministerstwo Gospodarki, w tym kosztem zatrudnienia dodatkowych pracowników:

10 etatów x 4200 zł brutto x 12 m-cy = 504 000 zł oraz kosztami administracyjno- biurowymi w wysokości ok. 100 000 zł

Koszty związane z budową CEIDG można podzielić na:

1) koszty, które zostaną poniesione jednorazowo dotyczące budowy CEIDG 28 750 000 zł,

2) koszty związane z funkcjonowaniem CEIDG ponoszone rokrocznie: 604 000 zł w tym obejmujące koszty związane z zatrudnieniem pracowników w wysokości 504 000 zł/rocznie,

3) koszty związane z przygotowaniem pracowników administracji publicznej, w tym pracowników jednostek samorządu terytorialnego z zakresu funkcjonowania

⁵ Ww. kwota została oszacowana na podstawie opracowanego w MG w 2005 roku studium wykonalności budowy „Centralnej Informacji o Działalności Gospodarczej oraz Gminnych Ewidencji Działalności Gospodarczej” (projekt Indygo) oraz ujęta w poz. 84 załącznika do Obwieszczenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 19 marca 2008 r. w sprawie listy projektów indywidualnych dla Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013. Koszt realizacji projektu Indygo wynosił ok. 32 mln złotych. W stosunku do projektu Indygo zakres prac CEIDG uległ niewielkiej zmianie. Jednocześnie w tym okresie uległy obniżeniu ceny usług i sprzętu informatycznego. Należy także dodać, że wstępnie oszacowany koszt budowy CEIDG jest adekwatny do kosztów budowy innych systemów informatycznych tj. CEPIK – ok. 52 mln złotych, TERYT 2- ok. 45 mln zł, ePUAP I etap – ok. 27 mln zł. Ponadto przygotowane jest zlecenie opracowania studium wykonalności projektu CEIDG. Na podstawie ww. studium wykonalności zostanie zweryfikowana kwota budowy i funkcjonowania CEIDG. Kwota ta ponadto może ulec zmianie w wyniku różnic w kursie euro.

Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG)
 – ok. 11 000 000 zł⁶.

Należy także dodać, że utworzenie CEIDG może wiązać z powstaniem oszczędności etatowych w urzędach skarbowych, ZUS oraz GUS. Zgodnie bowiem z projektem ustawy przedsiębiorcy nie będą musieli zwracać się z osobnym wnioskiem o nadanie numeru NIP, do GUS o nadanie numeru REGON oraz do ZUS ze zgłoszeniem płatnika składek.

Wprowadzenie nowych rozwiązań w zakresie zawieszenia i wznowienia działalności gospodarczej oraz wprowadzenia „jednego okienka” będzie się wiązało z koniecznością przeprowadzenia zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym. Ministerstwo Sprawiedliwości szacuje, że koszt wdrożenia nowych rozwiązań będzie wynosił:

- 1 000 000 zł – na zmianę systemu informatycznego oraz utworzenie (modyfikację) modułów i łączny teleinformatycznych,
- 1 000 000 zł – na wdrożenie informacji o zawieszeniu/wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

Tabela: Zestawienie kosztów i korzyści

Podmiot	Koszty aktualne	Koszty przyszłe	Korzyści aktualne	Korzyści przyszłe
Przedsiębiorcy	Koszty związane z założeniem przedsiębiorstwa (w tym opłaty) – 291 575 680 zł	Koszty związane z założeniem przedsiębiorstwa 60 359 040 zł	brak	<ul style="list-style-type: none"> • Możliwość rejestracji on-line, • Możliwość złożenia jednego zintegrowanego wniosku w gminie, • Likwidacja zaświadczeń, • Dostęp do bazy danych o przedsiębiorcach w skali całego kraju.
Gminy	Koszty osobowe i administracyjne związane z prowadzeniem ewidencji działalności gospodarczej -122 113 362 zł	<ul style="list-style-type: none"> • Koszty osobowe i administracyjne związane z przyjmowaniem wniosków o wpis – 90 942 600 zł • Koszty związane z przekazaniem danych zawartych w ewidencji 		<ul style="list-style-type: none"> • Likwidacja ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminy, • Zmniejszenie obowiązków administracyjnych związanych z prowadze-

⁶ Wstępnie oszacowana kwota związana z realizacją projektu w ramach Priorytetu V Dobre Rządzenie Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki na lata 2007-2013. Ostateczna decyzja o wysokości kwoty przyznanej MG nie została jeszcze podjęta przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.

		działalności gospodarczej oraz danych o udzielonych koncesjach, licencjach itp. do CEIDG		niem archiwum oraz dokumentacji związanej z rejestracją działalności gospodarczej
CEIDG (system informatyczny)	brak	<ul style="list-style-type: none"> • Koszt budowy CEIDG - 28 750 000 zł • Koszty funkcjonowania CEIDG - 604 000 zł, • Koszty przygotowania pracowników administracji publicznej z zakresu funkcjonowania CEIDG – 11 000 000 zł 	brak	Przekazywanie danych pomiędzy gminami, urzędami wydającymi koncesje, licencje itp. oraz ZUS, GUS i urzędami skarbowymi a CEIDG za pomocą platformy e-PUAP.

– wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście ustawy w życie generalnie będzie miało nieznaczny wpływ na rynek pracy.

Może mieć wpływ na zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw. Ograniczenie uciążliwości kontroli, szybkość, prostota i wygoda procesu rejestracji działalności gospodarczej i dokonywania zmian w CEIDG oraz powszechnie dostępna informacja o statusie przedsiębiorcy może zachęcać przedsiębiorców do zatrudnienia dodatkowych pracowników.

Ustawa nieznacznie wpłynie na strukturę i liczbę osób zatrudnionych w jednostkach samorządu terytorialnego i administracji państwowej, których zadaniem jest wykonywanie czynności związanych z ewidencjonowaniem przedsiębiorców.

– wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Modyfikacja przepisów dotyczących rejestracji działalności gospodarczej oraz zmiany w zakresie kontroli przyczynią się do rozwoju przedsiębiorczości i konkurencyjności gospodarki.

CEIDG umożliwi przedsiębiorcom łatwiejszy dostęp do danych o innych przedsiębiorcach (lepiej informacja o kontrahentach) oraz wpłynie na zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Zmniejszenie uciążliwości kontroli będzie bodźcem dla osób fizycznych do rozpoczęcia działalności gospodarczej na własny rachunek.

– koszty i korzyści wprowadzonych zmian dla przedsiębiorców

Wprowadzenie przepisów ograniczających uciążliwość kontroli działalności przedsiębiorców wpłynie na redukcję kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców związanych z „obsługą” organów kontrolnych. Korzystnie wpłynie to na sytuację organizacyjną przedsiębiorstw i przyczyni się do ich większej efektywności.

Nowa procedura rejestracji działalności gospodarczej przyczyni się do skrócenia czasu zakładania przedsiębiorstw. Przedsiębiorcy zaoszczędzą czas i uzyskają możliwość rejestracji

przedsiębiorstwa czy zmiany swoich danych bez wychodzenia z domu. Nadal będzie też możliwa rejestracja działalności gospodarczej za pośrednictwem urzędów gmin. Ponadto wniosek o wpis lub zmianę wpisu do CEIDG nie będzie podlegał opłacie.

Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej umożliwi dostęp, za pomocą platformy e-PUAP, do informacji o przedsiębiorcach w skali całego kraju, dzięki czemu przedsiębiorcy w sposób szybki i sprawny będą mieli możliwość uzyskania zawsze aktualnych informacji o innych przedsiębiorcach wykonujących działalność na terenie całej Polski. Utworzenie CEIDG przyczyni się zatem do zwiększenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Oprócz realizacji procedur związanych z ewidencją działalności gospodarczej system CEIDG umożliwiać będzie również obsługę wniosków kierowanych do organów wydających zezwolenia (licencje, koncesje, wpisy do rejestrów działalności regulowanej). Informacje o udzielonych przedsiębiorcy koncesjach, zezwoleniach itp. będą dostępne na stronach internetowych CEIDG. Zwiększy to bezpieczeństwo obrotu gospodarczego oraz praktycznie wyeliminuje sytuacje, w których wymagane będzie przedstawienie papierowego zaświadczenia (przynajmniej w relacjach przedsiębiorca-administracja publiczna). Przyniesie to dodatkową redukcję kosztów administracyjnych, zwłaszcza w kontaktach przedsiębiorca-urząd.

CEIDG zapewni pełną elektroniczną obsługę dzięki elektronicznej wymianie informacji między urzędem skarbowym, ZUS i GUS.

Ponadto przedsiębiorcy nie będą obarczeni koniecznością uzyskiwania licznych zaświadczeń, np. zaświadczenia o wpisie w ewidencji działalności gospodarczej, zaświadczenia REGON i ZUS.

– wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Rozwiązania zawarte w ustawie mające na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych skłonią większą grupę osób do podejmowania działalności gospodarczej w całej Polsce. Dodatkowo korzystna dla przedsiębiorców zmiana przepisów w zakresie kontroli ułatwi prowadzenie już istniejących firm.

Rozwiązania zawarte w ustawie przyczynią się do wzrostu przedsiębiorczości, który stymuluje rozwój społeczny i regionalny. Zwiększająca się liczba przedsiębiorstw oraz rozwój już funkcjonujących firm wpływają bowiem na wzrost zamożności obywateli jak i przedsiębiorców.

– wdrożenie i egzekwowanie

Wdrożenie zmodyfikowanych zasad kontroli wymaga nowelizacji kilkudziesięciu ustaw. Propozycje stosownych zmian zostały zawarte w projekcie.

Budowa systemu CEIDG częściowo (85%) finansowana będzie ze środków pochodzących z UE w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 Priorytet Społeczeństwo informacyjne-budowa elektronicznej administracji.

Oprócz budowy systemu informatycznego przewiduje się także organizację szkoleń skierowanych do gmin oraz organów wydających koncesje, licencje, zezwolenia poświęconych nowym zasadom rejestracji działalności gospodarczej i przekazywania danych do CEIDG.

Planowana jest również szeroka kampania informacyjna w tym zakresie (np. druk plakatów, broszur) skierowana do przedsiębiorców oraz organów administracji publicznej.

Dodatkowe dane:

Ministerstwo Sprawiedliwości szacuje, że będzie musiało ponieść dodatkowe koszty w zakresie wdrożenia „jednego okienka” w wysokości ok. 1,5 miliona złotych.

Główny Urząd Statystyczny szacuje, iż w tym zakresie poniesie dodatkowe koszty w wysokości ok. 8,5 mln zł na techniczną modernizację systemu REGON (kwota ta uwzględnia już rozwiązania potrzebne do funkcjonowania CEIDG).

Ministerstwo Finansów stwierdza, iż podany wyżej czas na uzyskanie NIP jest przeszacowany. Ponadto projektowane przepisy nie wpłyną na oszczędności etatowe w urzędach skarbowych.

10/42zb

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgiałewicz

Min.MD/473/08/DP/dl

21)

Warszawa, dnia 23 października 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgiałewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 22.10.2008 r. nr RM-10-181-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Założeniem przedmiotowego projektu ustawy nie jest wprowadzić wdrożenie prawa wspólnotowego do polskiego porządku prawnego, niemniej konieczna jest jego ocena pod kątem zgodności z przepisami Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz aktów prawa wtórnego regulującymi kwestie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz świadczeniem usług transgranicznych. W tym kontekście kluczowe znaczenie mają zawarte w uzasadnieniu do projektu ustawy wyjaśnienia związane z zapewnieniem prawidłowej implementacji dyrektywy 2006/123/WE.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Sidonia Jędrzejewska

Do wiadomości:
Pan Rafał Baniak
Podsekretarz Stanu - Ministerstwo Gospodarki